

You are here

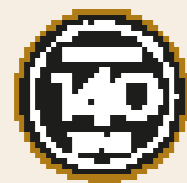

LAT: 36° 58' 17" N
LONG: 24° 41' 57" E

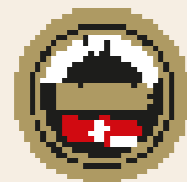
Sifnos

QUALITY IS WHAT WE EXPORT
AWARDS ARE WHAT WE IMPORT

Celebrating 140 years since the establishment of the Boutari Winery, we continue to embrace the most innovative ideas in Greece, Europe and the world for the growth of quality wine production and investment in the promotion of the Greek island territories.

In 2018 the company was honored with the Winery of the Year 2017-2018 award, a distinction awarded for the 10th year by the American magazine Wine & Spirits, which ranks Boutari among the top 4 wineries in the world.

The company's revenue throughout the past 10 years has exceeded 200 million euros, a testament to our commitment.

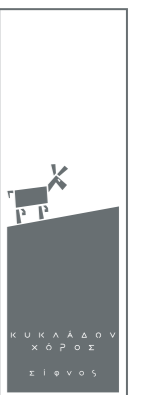
Bibba[®]

FASHION STORE

Sifnos

Apollonia 22840 32280

Bola

RESTAURANT ALL-DAY BAR

VATHI
SIFNOS
CYCLADES

Bola all-day Mediterranean restaurant, café-bar and... MORE!

Αναζητήστε τη χαλαρή πολυτέλεια και την αίσθηση οικειότητας και απολαύστε τη μοντέρνα κουζίνα μας σε μια μοναδικά casual ατμόσφαιρα. Συνδυάζοντας την ελληνική διατροφική παράδοση με την ευρωπαϊκή αντίληψη του comfort food, έχουμε αποκτήσει από το 2006, μια ξεχωριστή γαστρονομική ταυτότητα. Το μενού μας περιλαμβάνει προτάσεις για πρωινό, σνακ και γεύμα, πρωτότυπα smoothies και ανώτατης ποιότητας καφέ. Το μπαρ σερβίρει signature cocktails και aperitifs.

If you are looking for the relaxing luxury and the sense of hospitality, come to enjoy our modern cuisine in a cozy atmosphere. We combine the Greek, Mediterranean tradition with the slow, comfort food and we have developed a unique gastronomic signature since 2006. Our meal options include breakfast, snacks, lunch and dinner, tasty smoothies and coffee of the highest quality. The bar also serves signature cocktails and aperitifs.

Exclusive Activity

CONTACT
0030 2284 036 002

f TAPAS RESTAURANT
BolarRestaurant

@ Instagram
@bola_sifnos

Photo by: Giannis Komtos X Designworks Team

INDEX

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ PHOTO TRAVELOGUE VOYAGE PHOTOGRAPHIQUE	11
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ SUMMER ÉTÉ	27
ΝΕΑ ΤΑΚΙΜΙΑ ΣΤΗ ΣΙΦΝΟ NEW TAKIMIA ON SIFNOS NOUVEAU TAKIMIA À SIFNOS	34
ΦΕΙΔΑ - ΑΓΡΙΟΚΕΔΡΟΣ FEIDA - WILD-CEDAR FEIDA - CÈDRE SAUVAGE	54
ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΣΙΦΝΟΥ THE KASTRO OF SIFNOS LE KASTRO DE SIFNOS	58
ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΗ ΣΙΦΝΟ REMEMBERING SIFNOS SOUVENIR DE SIFNOS	74
ΤΣΟΥΝΙΑ TSOUNIA	89
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΡΕΒΙΘΑΔΑ THE SECRET TO A GOOD REVITHADA LE SECRET D'UNE BONNE REVITHADA	92
ΠΑΜΕ ΠΑΡΑΛΙΑ! LET'S GO TO THE BEACH! ALLONS À LA PLAGE!	104
ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ THE CROSS-COUNTRY LITANY LITANIE - PROCESSION	127
THE PEOPLE... BEHIND THE SCENE LES GENS... DANS LES COULISSES	136

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, αναπαραγωγή ή αναμετάδοση με οποιοδήποτε οπτικοακουστικό μέσο, ολόκληρων ή αποσπασμάτων κειμένων και φωτογραφιών του περιοδικού χωρίς την γραπτή συγκατάθεση του εκδότη. Το σύνολο του περιεχομένου της έκδοσης ανήκει στο περιοδικό You Are Here, σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

All rights reserved. No part of this publication (texts, entire or parts of them, or photos) maybe republished, reproduced or transmitted, in any form, or by any means (electronic, mechanical, photocopying or otherwise), without the prior written permission of the publisher. The entire content of this publication belongs to the "You Are Here" magazine, according to the current legislation about intellectual property.

Toute représentation, reproduction ou transmission intégrale ou partielle, par quelque procédé ou moyen que ce soit, du texte ou de photographie contenus dans le présent magazine, et qui sont la propriété de l'Éditeur, conformément à la législation valable de propriété intellectuelle, est strictement interdite, sans le consentement préalable en écrit de la part de l'Éditeur.

PHOTO | MARINA VERNICOS

You Are Here Magazine www.youarehere.gr

 www.facebook.com/YahMagazineSifnos
 www.instagram.com/youareheresifnos

PHOTOS	EDITORS
Andreas Zampelis	Anna Graikou
Anna Graikou	Isidora Maragkoudaki
Elias & Emma	Maria Keramida
Filoktitis Salaminius	Nikos Kakakis
Giannis Kontos	Pantelis Agioutantis
Giorgos Venios	Polina Simou
Giorgos Zampelis	Cultural Association
Maria Darousou	of Sifnos
Marina Vernicos	Stuart Carduner
Roberto Ritter	
Stuart Carduner	
Takis Kapassas	
Venia Karolidou	

PUBLISHER | Iro Keramida

COMMERCIAL MANAGER | Fotis Spiliopoulos

DEPUTY EDITOR | Iro Keramida

ART DIRECTORS | Iro Keramida & Fotis Spiliopoulos

DESIGN | Art Attack - Visual Communication Services

TRANSLATIONS | English: Stelios Zacharias
French: Alexander Tsipouridis - Vernerey

GREEK PROOFREADING | Corinna Fanara

SOCIAL MEDIA | Giovanna Grillia

PRINTING | Haidemenos S. A.

Please contact «You Are Here» Magazine at:
info@youarehere.gr

«You Are Here» Free Press Magazine:
Appolonia Sifnos, Hellas (84003) | tel + 30 22840 35444

EDITORIAL

PHOTO | YOU ARE HERE

Η θέση μας στο βέλος του χρόνου της ανθρώπινης ιστορίας μας φέρνει εντέλει μπροστά σε τεράστια κοινωνικά, οικονομικά, προσωπικά και περιβαλλοντικά αδιέξοδα που έχουν δημιουργήσει οι μέχρι τώρα νοοτροπίες μας σχετικά με την πρόοδο και την ανάπτυξη. Ταυτόχρονα όμως δημιουργείται, όσο ίσως ποτέ άλλοτε, η ευκαιρία να σκεφτούμε και να πράξουμε διαφορετικά.

Ανακουφιστικό κάθε φορά που βλέπω τη Σίφνο να κρατά αντιστάσεις στην κακώς εννοούμενη ανάπτυξη που έχει προσβάλει αναρίθμητους μικρούς παράδεισους πάνω σε τούτο τον πλανήτη. Ελπιδόφορο όσο ακόμα στη Σίφνο υπάρχουν ελεύθερες από δόμηση, μεγάλες εκτάσεις αναβαθμίδων και αγρών, που γεμίζουν μαργαρίτες την άνοιξη, στάχνα το καλοκαίρι, στηρίζουν ελαιόδεντρα, φιλοξενούν μπιστόνια, πέρδικες, κατσίκια και γαϊδάρους.

Όσο ακόμα η Απολλωνία, ενωμένη με την Καταβατή, το Άνω Πετάλι και τον Αρτεμόνα, κρατά τον φιδίσιο της σχηματισμό. Όσο τα από χρόνια δουλεμένα μονοπάτια, είναι ακόμα στενά για ανθρώπους και γαϊδούρια και όχι για αυτοκίνητα. Πλακόστρωτα ή χωμάτινα και όχι με τσιμέντο. Όσο η Σίφνος είναι καθαρή, πεντακάθαρη, χάρη στη φροντίδα που οι κάτοικοί της αυθόρμητα δείχνουν στις αυλές και τα σοκάκια τους. Όσο αυτή η αυθόρμητη, ανεπιτηδευτη φροντίδα θα είναι αρκετή για να παραμένουν κατάλευκοι οι αρμοί, ασπρισμένα τα ξωκκλήσια και φροντισμένη από ψυχής κάθε γωνιά του νησιού.

Ας αδράξουμε την ευκαιρία να σκεφτούμε και να δράσουμε διαφορετικά. Γενικά, αλλά και ειδικά για αυτόν τον τόπο, τη Σίφνο, που αγαπώ τόσο πολύ και θέλω να πιστεύω πως ακόμα προλαβαίνει να σωθεί από την κακώς εννοούμενη ανάπτυξη που καταπίνει τόπους και ανθρώπους.

Our position on the arrow of time which defines human history will in the end bring us before the huge social, economic, personal and environmental dead ends which have resulted from the current ways of thinking about progress and development. At the same time, it will nevertheless bring us before the opportunity to think and act differently, in a way that has perhaps not ever before presented itself quite like this.

It is always a relief to see how Sifnos resists the sort of development which is misconceived, the sort of development that has afflicted countless small 'gardens of Eden' on this planet. There is hope, so long as on Sifnos there are still large areas free of buildings, with agricultural terraces and fields which are filled with daisies in the spring and hay in the summer, which support olive trees and offer space for vegetable gardens, partridges, goats and donkeys.

So long as Apollonia, joined to Katavati, Ano Petali and Aretmonas maintains its serpentine shape. So long as the footpaths worn down by the years continue to be too narrow for human foot traffic and donkeys rather than too narrow for cars. Paved or unpaved, so long as they are not surfaced with cement. So long as Sifnos is clean, spotless, thanks to the spontaneous care shown by the inhabitants to their yards and their narrow streets. So long as this spontaneous and unpretentious care will be enough to maintain the whitewashing of the masonry, the whitewashing of the chapels and the caring for the soul of the island in a proper way.

Let us seize this opportunity to think differently and to do things differently. In general, but also very specifically as regards this land, Sifnos, I want to believe that there is still time for it to be saved from the misconceived development which devours places and people alike.

Notre position dans la frise chronologique de l'histoire humaine nous place face aux considérables impasses sociales, économiques, personnelles et environnementales créées par nos mentalités modernes en matière de progrès et de croissance. Cependant dans le même temps, peut-être comme jamais auparavant, nous avons la possibilité de penser et d'agir différemment.

Soulagement, à chaque fois que je vois Sifnos résister au développement mal intentionné qui a blessé d'innombrables petits paradis sur cette planète. Porteur d'espoir, tant qu'il y a encore à Sifnos, de vastes espaces non bâtis, de grandes terrasses et des champs, que recouvrent les pâquerettes au printemps, les épis en été, où les oliviers s'appuient, où sont hébergés dans les petites parcelles, des perdrix, des chèvres et des ânes.

Tant qu'Apollonia, unie à Katavati, Ano Petali et Artemonas, conserve sa morphologie sinueuse. Tant que les chemins balisés par le temps sont encore étroits pour les gens et les ânes, et ne laissent pas la place aux voitures. Des chemins de dalles ou en terre, mais certainement pas avec du ciment. Tant que Sifnos est propre, limpide, grâce aux petits soins que ses habitants témoignent spontanément dans leurs cours et leurs allées. Tant que ces petites attentions, spontanées et sans prétention, suffiront à maintenir les jointures blanches, les chapelles blanchies à la chaux et soignées par des âmes aux quatre coins de l'île.

Saisissons l'opportunité de penser et d'agir différemment. En général, et tout particulièrement pour cet endroit, Sifnos, que j'aime tant. Je veux croire qu'il est toujours possible de se protéger de cette croissance mal conçue qui englutit les lieux et les gens.

Ηρώ Κεραμιδά / Iro Keramida

WE LOVE GREEK CONTEM- PORARY FASHION DESIGNERS

APOLLONIA SIFNOS...T: +302284033963...E: OASISCFSGMAIL.COM

Φ Ω Τ Ο
Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ο
Ο Δ Ο Ι Π Ο Ρ Ι Κ Ο

PHOTO TRAVELOGUE | VOYAGE PHOTOGRAPHIQUE

DISCOVER SIFNOS

Kastro

LAT: 36° 58' 27" N
LONG: 24° 44' 48" E

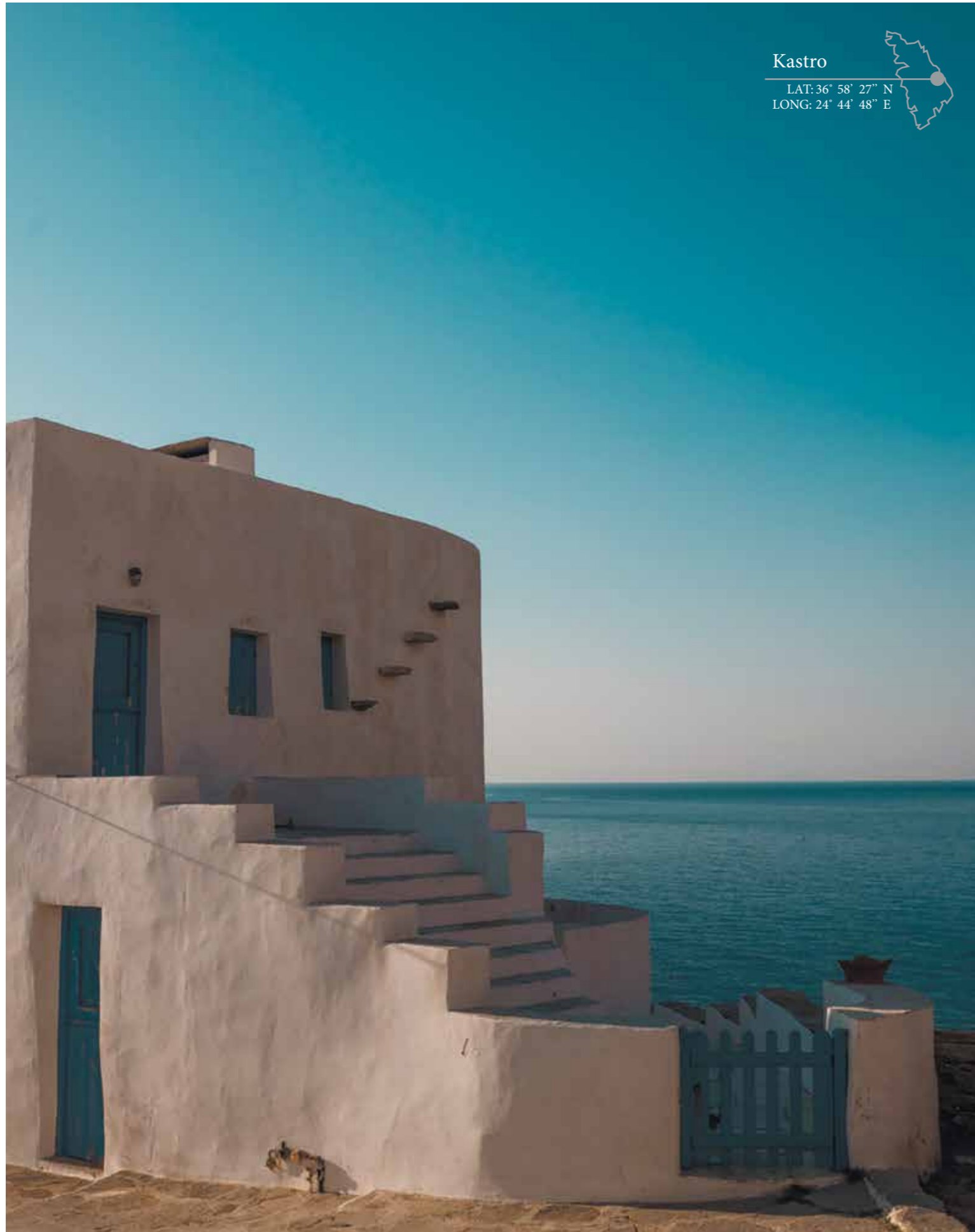

PHOTO | Giorgos Venios

PHOTO | Giannis Kontos

Μεταμόρφωση Σωτήρος

Metamorfofi Sotiros

Maina

LAT: 36° 58' 58" N
LONG: 24° 44' 18" E

Sympopoula - Tholos

LAT: 36° 57' 27" N
LONG: 24° 44' 8" E

PHOTO | Elias & Emma Photography

Vathi

LAT: 36° 55' 53" N
LONG: 24° 41' 20" E

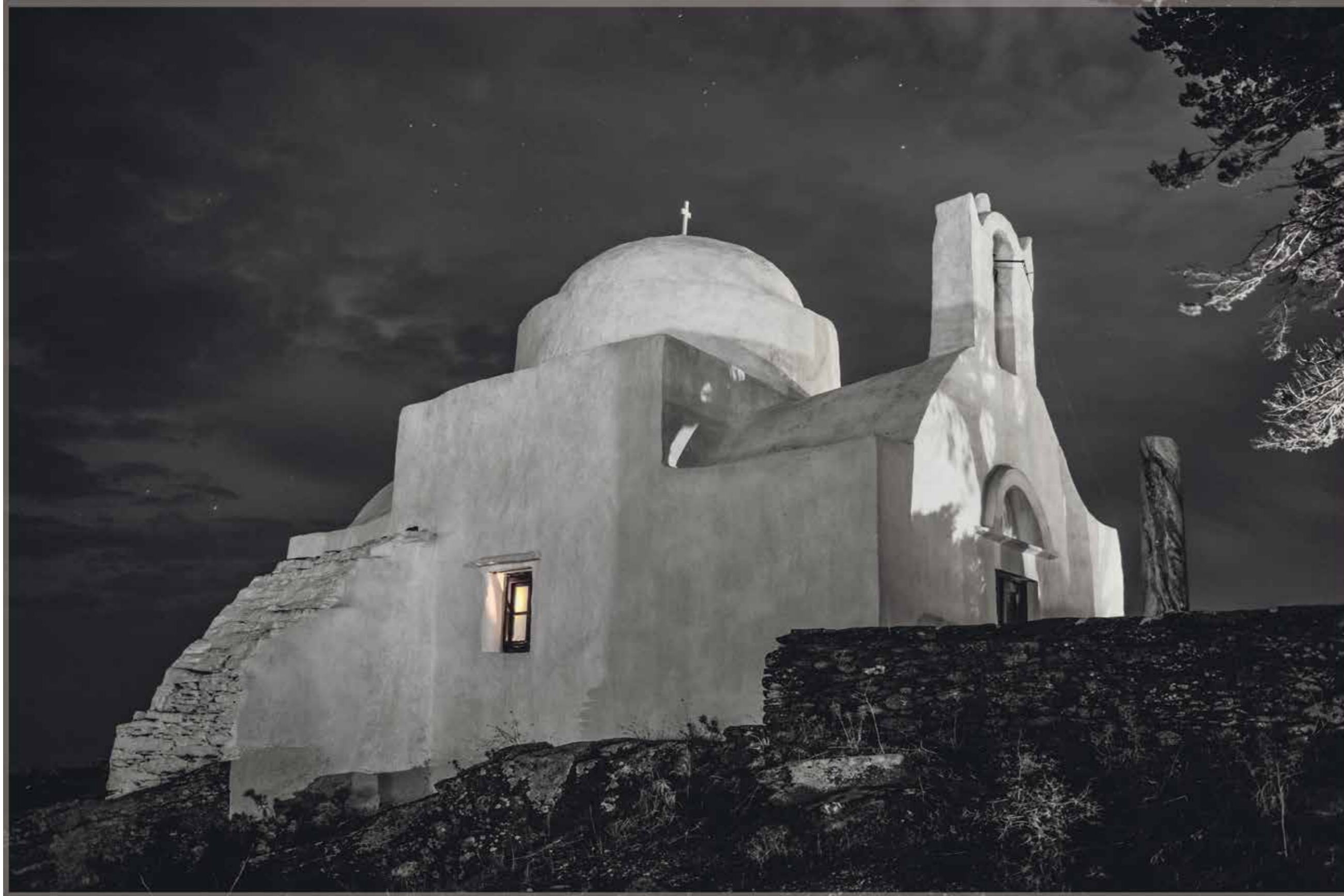

PHOTO | Giannis Kontos

Γέρο - Αϊ Νικόλας

Ai Nikolas (Old)

Exambela

LAT: 36° 58' 3" N
LONG: 24° 43' 40" E

PHOTO | Giorgos Venios

Agios Symeon

LAT: 36° 59' 59" N
LONG: 24° 41' 5" E

Kastro

LAT: 36° 58' 27" N
LONG: 24° 44' 48" E

PHOTO | Marina Vernicos

PHOTO | Giorgos Venios

Apollonia

LAT: 6° 58' 22" N
LONG: 24° 43' 7" E

PHOTO | Marina Vernicos

Artemonas

LAT: 36° 58' 55" N
LONG: 24° 43' 55" E

Άγιος Παύλος
Agios Pavlos

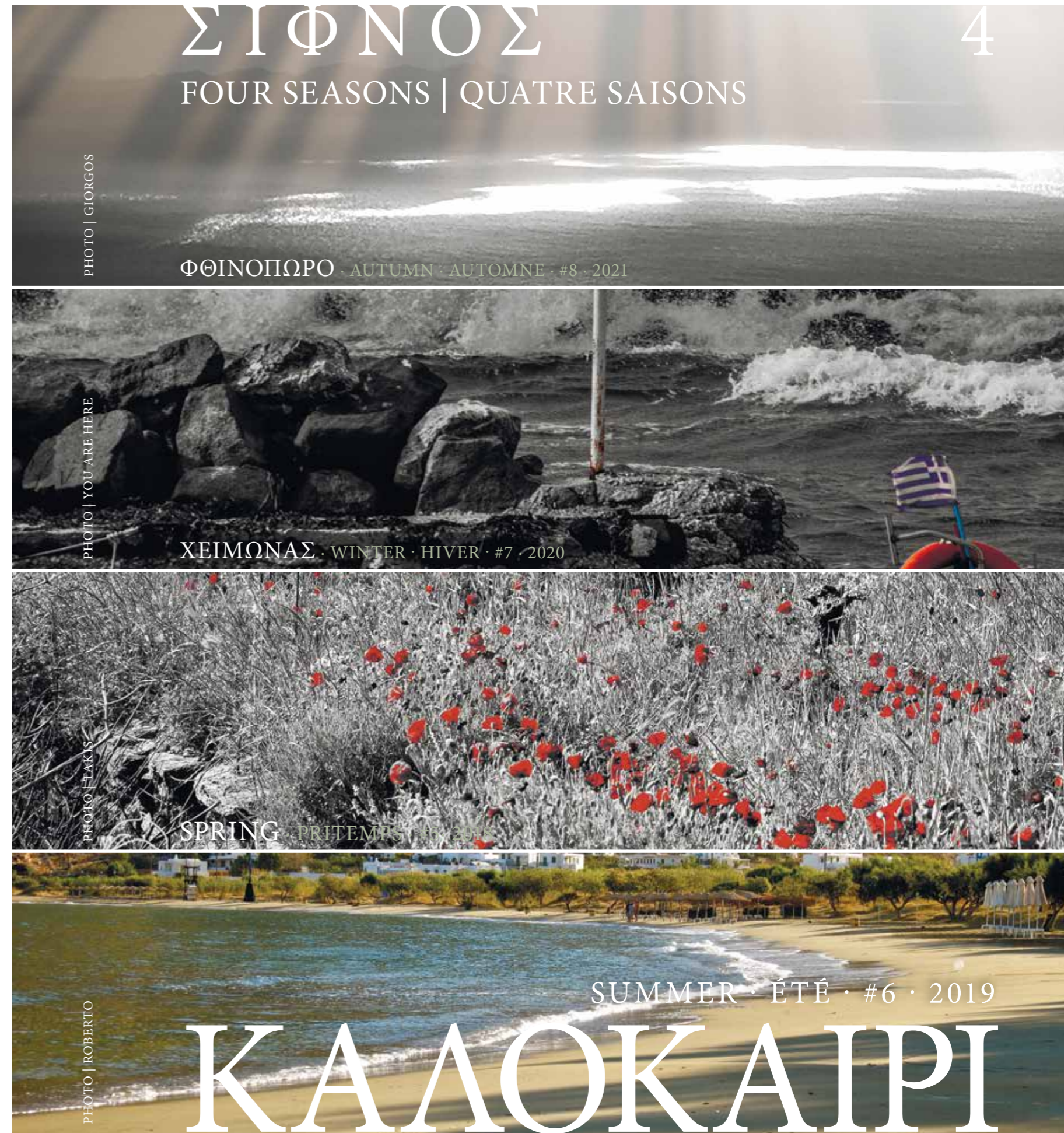

PHOTO | GIORGOS ZAMPELIS

Καλοκαίρι στη Σίφνο

Τέσσερις εποχές σε μία
Απο την Ηρώ Κεραμιδά

Η φύση, η γεωγραφική θέση, ο καιρός, η μορφολογία της Σίφνου, αλλά και η ανθρώπινη δραστηριότητα πάνω στο νησί έχουν τόσο μεγάλες εναλλαγές κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού που το καλοκαίρι στη Σίφνο ζεις και τις τέσσερις εποχές.

Μέρες και νύχτες προετοιμασίας, αναγέννησης, με την ενέργεια της άνοιξης. Όλα ανοίγουν, όλα «ανθίζουν» ξανά. Ξεμανταλώνονται πόρτες και παραθυρόφυλλα που παρέμειναν ερμητικά κλειστά όλο τον χειμώνα. Φρεσκάρονται οι αρμοί, ασπρίζονται τοίχοι και πεζούλια. Φρεσκάρονται και οι άνθρωποι και οι ιδέες τους μαζί. Μέρες αναγέννησης θα επαναλαμβάνονται σχεδόν φρακταλικά όλο το καλοκαίρι, κάθε φορά που το πλοίο φτάνει στο λιμάνι με νέες αφίξεις και κάθε φορά που ένα δωμάτιο θα ετοιμάζεται για να δεχτεί τους νέους επισκέπτες του. Δεν είναι όμως μόνο η ανθρώπινη δραστηριότητα. Η άνοιξη είναι παρούσα στα σιφνέικα καλοκαίρια και κάθε απόγευμα που στα σοκάκια μυρίζουν γιασεμιά, κάθε χάραμα που οι δρόμοι μοσκοβολούν θυμάρι και φασκόμηλο, αλλά και για όσο ακόμα τα σπάνια και ευαίσθητα κρίνα της θάλασσας θα ξεπροβάλλουν και θα ανθίζουν μέσα από τις

Summer on Sifnos

Four seasons in one
By Iro Keramida

Due to its geographical location and morphology, the natural environment and the weather of Sifnos, as well as the range of human activity taking place on the island see so many changes, that over the course of the summer you can experience all four seasons on Sifnos.

Days and nights of preparations, of rebirth, with the energy of spring. Everything opens up, everything blossoms again. Doors and shutters which had remained tightly closed all winter are unfastened. Masonry is repointed, walls and ledges are whitewashed. The people freshen up as well, and so do their ideas. Days of rebirth will repeat themselves almost fractally throughout the summer: each time the boat reaches the harbour with new arrivals and each time a room is prepared to receive its new visitors. Spring is not only found in human activity. Spring is present in the summers of Sifnos every evening too, when the narrow streets smell of jasmine, and present in every dawn when the roads are full of the fragrance of thyme and sage, and present too for as long as the rare and delicate sea daffodils will burst out of the sand dunes of Kamares and Vathi

L'été à Sifnos

Quatre saisons en une seule
De Iro Keramida

La nature, la position géographique, le climat, la morphologie de Sifnos mais aussi l'activité humaine sur l'île sont tellement variés pendant l'été, que vous vivrez à Sifnos l'ensemble des quatre saisons.

Des journées et des nuits entières de préparation, de renaissance, afin de préparer l'arrivée du printemps. Tout s'épanouit, tout «fleurit» à nouveau. Les portes et les volets restés hermétiquement fermés tout l'hiver deviennent maintenant inutiles. Les joints entre les pavés sont rafraîchis, les murs et les bordures en pierre sont blanchis. Mais c'est également les gens et leurs idées qui retrouvent leur ardeur. Une renaissance qui va se répéter presque tout l'été. À chaque fois qu'un navire entre au port, à chaque fois qu'une chambre sera préparée pour accueillir ses nouveaux visiteurs. Mais ce n'est pas uniquement l'activité humaine. Le printemps est présent durant tout l'été sifniote et tous les après-midi quand on est envahie par l'odeur de jasmin dans les ruelles. À chaque lever de soleil où les rues sentent le thym et la sauge, mais encore aussi longtemps que les lis maritimes rares et délicats vont apparaître et puis

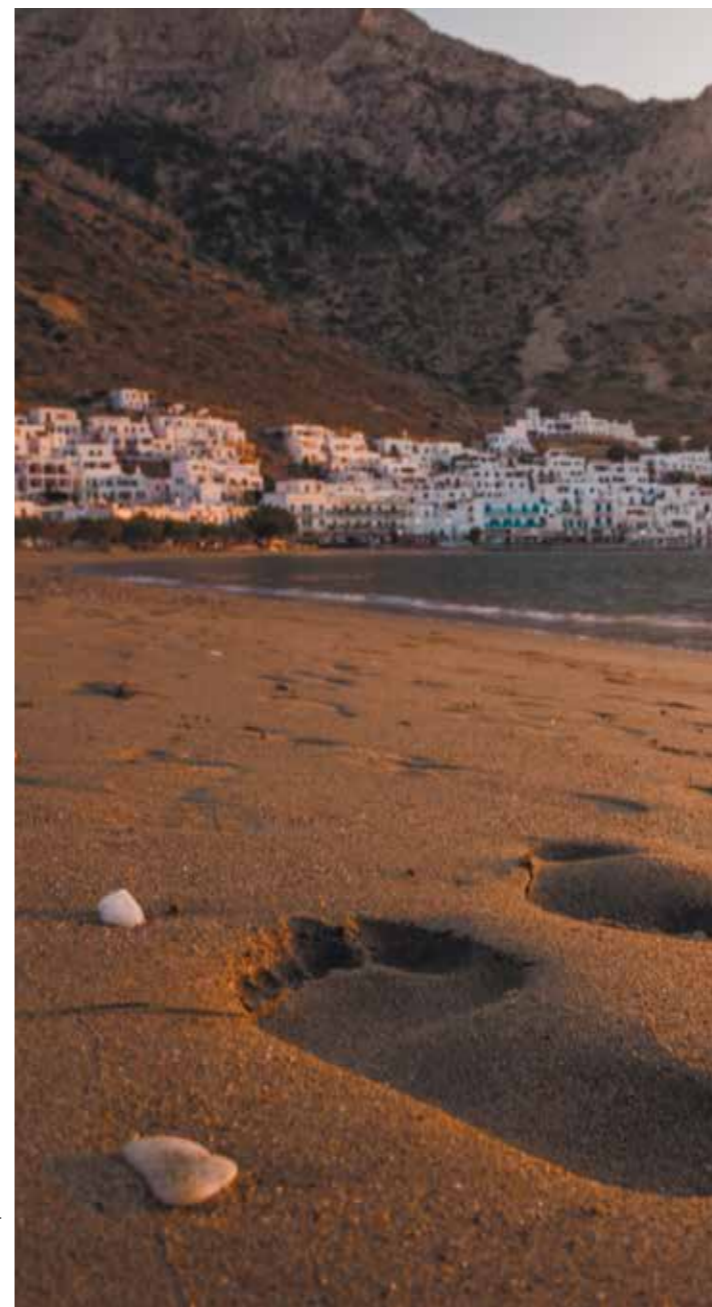
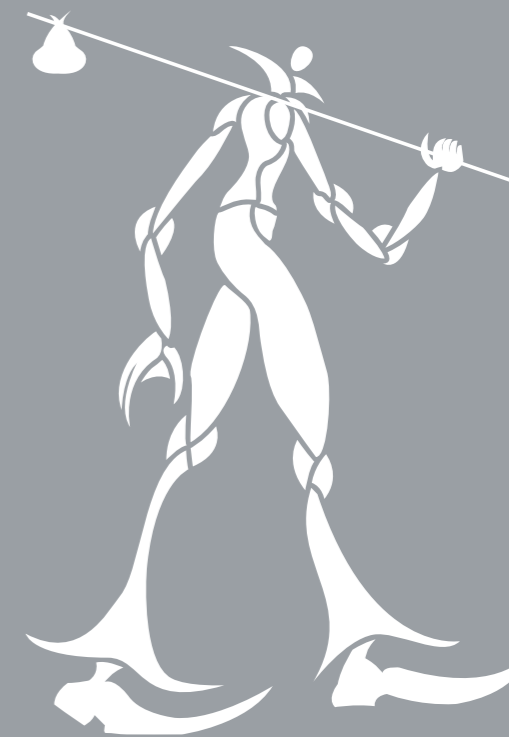

PHOTO | GIORGOS VENIOS

Ένα μικρό ταξίδι δίφνος

Ταξιδεύουμε σε κάθε γωνιά του πλανήτη και συλλέγουμε κομμάτια μοναδικά, όμορφα, κομμάτια που κουβαλάνε την παράδοση του τόπου του και τις μικρές τους ιστορίες. Βραζιλία, Ισπανία, Ινδονησία, κάθε αντικείμενο ξεχωριστό, κάθε κομμάτι κι ένα μικρό ταξίδι...

We travel the world collecting unique items, beautiful, items carrying the tradition of their origin and their little stories. Brazil, Spain, Indonesia, every single item is a special, a little journey by itself.

Ένα μικρό ταξίδι,
πολυώρος κυκλάδων χώρος,
απολλωνία, Τ: 22840 33780

ena mikro taxidi,
polihoros kikaladon horos,
apollonia, T: 22840 33780

Και φθινοπωρινή ησυχία μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού. Μέρες και νύχτες, παρείστικες και μεταβατικές, δημιουργούν χώρο για αληθινές συναντήσεις. Σιγά-σιγά όλοι αφήνουν πίσω τους την ένταση και την τρέλα των μεγάλων πόλεων και η ενέργεια του νησιού εμφανίζεται τα πρώτα της σημάδια πάνω σε επισκέπτες και εργαζόμενους. Μέρες μεταβατικές και για τους ντόπιους – αλλάζουν κι αυτοί ρυθμούς και παραστάσεις. Μια εποχή μετάβασης όλο το καλοκαίρι στο νησί. Με εσωτερικά και διαπροσωπικά καλωσορίσματα και αποχαιρετισμούς. Μέρες και νύχτες απρόσμενα δροσερές, στις οποίες θα αναζητήσεις και θα απολαύσεις τη ζεστασιά από εκείνο το ζακετάκι που έβαλες την τελευταία στιγμή στη βαλίτσα σου, νομίζοντας εκ περισπού. Με λίγη τύχη ακόμα, αναπάντεχα βροχερά διαλείμματα θα κάνουν τη γη της Σίφνου αλησμόνητη και μέσα από τη μυρωδιά της.

Μέρες και νύχτες με την ενέργεια του καλοκαιριού. Έντονες, χαρούμενες, συναρπαστικές, σε παρακινούν να βουτήξεις στη διασκέδαση και την εκρηκτική ατμόσφαιρα που δημιουργεί η πολυκοσμία. Καψαλίζονται τα στάχυα, εκπέμπουν θερμότητα ακόμα και οι βράχοι. Θερμά σαν ασβεστοκάμινια τα γραφικά σοκάκια του νησιού. Όλα είναι στο φουλ τους στη φύση της Σίφνου, όλα στο φουλ και στους ανθρώπους. Ποτά, ξενύχτια, αγορές, μουσικές, θαλάσσιες δραστηριότητες, φαγητά, εξερευνήσεις. Καυτές καλοκαιρινές

Autumnal quiet in the heart of summer, too. Transitional days and nights with friends create space for sincere meetings. Slowly, each and every one leaves behind the hectic madness of the big cities and the island's energy begins to leave its mark on visitors and working people alike. These are transitional days for the locals too, they also change their rhythms and their day to day activities. Summer on the island is one long season of transition as people give many welcome greetings and farewell wishes on a personal and interpersonal level. Days and nights which are unexpectedly cool, on which you will seek out and enjoy the warmth of the light jacket you put in the suitcase at the last minute, thinking it wouldn't be needed. With a bit of luck yet, there may be some refreshingly rainy breaks which will make the land of Sifnos unforgettable on account of its aroma also.

Days and nights with the energy of the summer. Intense, happy and exciting, they urge you on, to dive into the fun and the explosive atmosphere which the crowd creates. The hay fields are baked, even the rocks radiate heat. The picturesque narrow streets of the island are as warm as lime-kilns. Everything in the world of nature on Sifnos is at max strength, as is everything in the world of humans. Drinks, late nights, shopping, music, seaside activities, food, explorations. Hot summer days on the island. There is opportunity here for

Mais voilà la tranquillité d'un automne au cœur de l'été. Des jours et des nuits, pour se rencontrer entre amis, moments de transition qui créent un espace pour de vraies réunions. Peu à peu, chacun laisse derrière lui la tension et la folie des grandes villes. L'énergie de l'île montre ses premiers signes aux visiteurs et aux travailleurs. Pour les habitants de l'île se sont également des journées de transition. Eux aussi doivent changer de rythme et le dépaysement peut être total. Une période de transition qui dure tout l'été à Sifnos. Avec des salutations et des «à bientôt» à la fois personnels et interpersonnels. Des jours et des nuits dotés d'une fraîcheur inattendue, où vous rechercherez et profiterez de la chaleur de cette petite veste que vous aviez mise à la dernière minute dans votre valise. Avec un peu de chance, des pauses inattendues de courtes pluies rendront la terre de Sifnos inoubliable grâce à ses parfums également.

Des jours et des nuits avec la force de l'été. Des moments vifs, joyeux et excitants qui vous invitent à plonger dans l'ambiance de la fête que créée une foule en délire. Les épis brûlent, et même les rochers émettent de la chaleur. Les ruelles pittoresques de l'île ressemblent à des fours de calcaire. Toute la nature de Sifnos est à son zénith, tout comme ses habitants. Cocktails, nuits blanches, shopping, musique, activités nautiques, restauration, exploration. Des journées d'été qui sont brûlantes

PHOTO | FILOKTTITIS SALAMINIOS

PHOTO | YOU ARE HERE

sifnos | ■ ■ |
estate

NIKOS KORAKIS GEORGOULIS

real
estate
agency

driving
directions

visit website

www.sifnosestate.com
info@sifnosestate.com
2284031813, 6979296456

Apollonia | 84003 | Sifnos, P.O. Box 331

Car Rental

located 100m from the port

Kamareas - Sifnos
Tel: +30.22840 33383, +30.22840 31641
Mob: +30.6944582223

www.sifnostravel.com

Μέρες και νύχτες με την ησυχία, την αγριάδα και την απομόνωση του χειμώνα. Αυτές δεν είναι μόνο οι μέρες στην αρχή και το τέλος της καλοκαιρινής σεζόν, όπως ίσως φαντάζεται κανείς. Αν κάποιος λίγο περπατήσει, σκαρφαλώσει, απομακρυνθεί, μπορεί να νιώσει αυτή τη «χειμωνιάτικη» ενέργεια της ησυχίας και της περισυλλογής ακόμα και στην καρδιά του καλοκαιριού. Σε ένα μακρινό ξωκκλήσι, σε άγρια βράχια ή ίσως στην κορυφή που βρίσκεται ο Προφήτης Ηλίας ο Ψηλός, που ζει σε ένα δικό του κλίμα, συχνά εντελώς διαφορετικό από του υπόλοιπου νησιού. Ακόμα όμως και να μη θέλει κανείς να κουραστεί, είναι αρκετό να αφηθεί στους δυνατούς και θορυβώδεις κυκλαδίτικους αέρηδες. Σε αγκαλιάζουν και σε απομονώνουν αποφασιστικά, σε σπρώχνουν –μεταφορικά και κυριολεκτικά– σε επαφή με την άγρια φύση της Σίφνου.

Καλοκαίρι στη Σίφνο. Τέσσερις εποχές σε μία. Οι λίγοι τυχεροί που έχουν ζήσει το νησί όλο το καλοκαίρι το γνωρίζουν. Αν είστε από τους υπόλοιπους και συνήθως επισκέπτεστε τη Σίφνο μόνο για λίγες μέρες τον Αύγουστο■

Days and nights with the calm, the ruggedness and the seclusion of winter. These are not only the days at the beginning and the end of the summer season as people might perhaps think. If a person were to walk, to climb, to distance themselves, he or she would perhaps feel this “wintery” energy of calm and reflection, even in the heart of summer. At a far off chapel, on the rugged rocks, or maybe on the peak of the chapel of the Prophet Elijah the Tall. This sits in its own weather system, often very different to that of the rest of the island. And if you don't want to get tired, it is enough to let yourself go in the face of the strong and noisy Cycladic winds. They embrace you and they isolate you with determination, they propel you, metaphorically as well as literally, driving you to come into contact with the wild side of the nature of Sifnos.

Summer on Sifnos. Four seasons in one. The lucky few who have been through a whole summer on the island know. But if you are one of those who usually visit Sifnos for a few days in August, as soon as a chance presents■

Des jours et des nuits avec le calme, la sauvagerie et l'isolement de l'hiver. Ce ne sont pas seulement les jours du début et de la fin de la saison d'été, comme on pourrait l'imaginer. Si quelqu'un marche, escalade, s'éloigne un peu, il peut ressentir cette énergie «hivernale» de tranquillité et de méditation, même au cœur de l'été. Dans une chapelle isolée, sur des falaises sauvages ou peut-être au sommet du Profitis Ilias o Psylos, qui vit avec son propre climat, souvent assez différent du reste de l'île. Mais même si vous ne voulez pas vous fatiguer, il suffit de vous laisser guider par les vents puissants et bruyants des Cyclades. Ils vous enveloppent et vous isolent résolument, vous poussent - métaphoriquement et littéralement - au contact de la nature sauvage de Sifnos.

L'été à Sifnos. Quatre saisons en une. Les quelques personnes chanceuses qui ont toujours vécu sur l'île le savent. En revanche, si vous avez l'habitude de visiter Sifnos pour quelques jours en août, essayez, à la première occasion, de vivre tout un été ici. ■

Reveal your dream vacation to us & we will make it happen

SIFNOS IS OUR HOME & YOU WILL LOVE IT

QUALITY
TRAVEL
SERVICES

SINCE 1987

Hotels, Apartments

Houses, Villas

Rent-a-car

Ferry tickets

Flight tickets

Helicopter charters

Coach - Bus services

Private guided tours

Walking - Trekking tours

Private boat excursions

Private boat transfers

Sifnos
Milos - Serifos
Folegandros
Paros - Naxos
Mykonos - Santorini
Athens

LICENSE No. (MHTE)
1172E0000077301

Σπύρος Α. | Spyros

Φίλιππος Π. | Filippos

Παντελής Α. | Pantelis

Γρηγόρης Α. | Grigoris

ΝΕΑ ΤΑΚΙΜΙΑ* ΣΤΗ ΣΙΦΝΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΗΡΩ ΚΕΡΑΜΙΔΑ

NEW TAKIMIA* ON SIFNOS
INTERVIEW TO IRO KERAMIDA

NOUVEAU TAKIMIA* À SIFNOS
ENTRETIEN D'IRO KERAMIDA

* Το ζευγάρι των μουσικών που παίζει στα

* The takimi (pl. takimia) is a pair of musicians who team up to play at paniyiria. The team is composed of a violin and a laouto player. [The

* Groupe de musiciens qui jouent dans les

Τα πανηγύρια είναι παραδοσιακές εορταστικές εκδηλώσεις που σχετίζονται κυρίως με θρησκευτικές γιορτές. Στη Σίφνο έχουν πολύ ξεχωριστό χαρακτήρα, μοναδικό σε όλο τον ελλαδικό χώρο.

Οι παραδοσιακοί οργανοπαίκτες είναι αναπόσπαστο κομμάτι των πανηγυριών και η μουσική που παίζεται σε αυτά έχει ρίζες που χάνονται στα βάθη του χρόνου.

Τέσσερεις νέοι άνθρωποι που έχουνε αγκαλιάσει την παραδοσιακή μουσική της Σίφνου μάς μίλησαν για το πώς βιώνουν αυτήν την εμπειρία και μας έδωσαν πληροφορίες μέσα από τις γνώσεις, τα βιώματα και τη φρέσκια ματιά τους. Είναι ο Παντελής Αγιουτάντης, 35 ετών –βιολί. Ο Γρηγόρης Λεμπέσης, 30 ετών –λαούτο. Ο Σπύρος Λεμπέσης, 30 ετών –βιολί και ο Φίλιππος Πατριάρχης, 20 ετών –βιολί.

Είναι τα νέα τακίμια της Σίφνου!

The paniyiria are traditional festive events which are usually connected to religious feast days. On Sifnos, the paniyiria have a very special character, unique in the whole Greek world.

Traditional musicians are an inseparable part of the paniyiria and the music that is played has roots which are lost in the depths of time.

Four young musicians who have embraced the traditional music of Sifnos spoke to us about their experiences and gave us information based on their knowledge, their background and their fresh point of view. They are | Pantelis Ajioutanis, 35, violin; Grigoris Lembesis, 30, laouto; Spiros Lembesis, 30, violin; and Filippos Patriarhis, 20, violin.

They are the new takimia of Sifnos!

Les panigiria (fêtes en l'honneur d'un saint) sont principalement des festivités en corrélation avec des fêtes religieuses. À Sifnos, elles ont un caractère tout particulier qui est unique dans toute la Grèce.

Les joueurs d'instruments traditionnels font partie intégrante des panigiria, et la musique qui s'y joue prend ses racines depuis la nuit des temps.

Quatre jeune gens qui ont embrassés la musique traditionnelle de Sifnos nous ont décrit comment ils vivaient cette expérience. Ils nous ont donné des informations précieuses, parlé de leurs expériences, et du vécu dans leurs regards plein de fraîcheur. Pantelis Ajioutandis, 35 ans, joue du violon, Grigoris Lembessis, 30 ans, du luth, Spiros Lembessis, 30 ans, du violon et tout comme Philipos Patriarchis, 20 ans, violon également.

Ce sont les nouveaux takimia de Sifnos!

Παίζετε μουσική στα πανηγύρια της Σίφνου και ο κόσμος μιλάει για εσάς με θέρμη και περηφάνια. Πώς και ασχοληθήκατε με την παραδοσιακή μουσική;

Γρηγόρης | Ήταν το μόνο που δεν μας πίεσε η μάνα μου! (γέλια)

Όταν με τον Σπύρο πηγαίναμε γυμνάσιο, στα δεκατρία-δεκατέσσερα, στο πλαίσιο του μαθήματος της μουσικής, ήρθαν κάποια παιδιά και έπαιξαν παραδοσιακή σιφνέικη μουσική. Μας άρεσε τόσο πολύ που, επιτόπου, είπαμε μεταξύ μας: «Λοιπόν εγώ θα μάθω λαούτο και εσύ βιολί!». Ήταν σαν κάτι να ξύπνησε μέσα μας ακαριαία! Δεν ξέρω πώς αλλιώς να το πω. Ίσως είχαμε το βίωμα από πριν από τα πανηγύρια που πηγαίναμε, ίσως και από τον πατέρα μου που τραγουδάει.

You play music at the paniyiria of Sifnos and people talk about you with warm feelings and pride. How did you get involved in traditional music?

Grigoris | It was the only thing my mother was not pushing us to do! (laughter)

When we were at secondary school with Spiros, at about fourteen - fifteen years old, a group of young musicians came to our school and played some traditional music from Sifnos. We liked it very much and right there, we said to each other: "Right, I'm going to learn the laouto and you'll learn the violin". It was as if something had suddenly woken up inside us! I don't know how else to describe it. Maybe experiences of going to paniyiria in the past, or our memories of our father who sings, played a role.

Vous jouez de la musique lors des panigiria de Sifnos, et tout le monde parle de vous avec ferveur et fierté. Comment se fait-il que vous vous soyez intéressés par la musique traditionnelle?

Grigoris | C'était la seule chose pour laquelle ma mère ne nous a pas mis la pression! (rires)

Quand nous allions, avec Spyros au collège, vers treize - quatorze ans, dans le cadre du cours de musique, des jeunes sont venus et ont joué de la musique traditionnelle sifniote. On a tellement aimé que d'un seul coup, on s'est regardé et on s'est dit: «Alors, toi tu vas apprendre le luth et moi le violon!» C'était comme si quelque chose était née en nous d'un seul coup! Je ne peux pas trouver d'autres mots. Peut-être que l'expérience des panigiria au village où nous allions, peut-être grâce à mon père qui chante.

Σπύρος | Απλά κοιταχτήκαμε... και διαλέξαμε όργανο χωρίς δεύτερη κουβέντα! Γυρίσαμε σπίτι και είπαμε στη μάνα μας ότι θα αρχίσουμε μαθήματα. Βέβαια, κάναμε μουσική αρκετά χρόνια πριν, και σίγουρα αυτό βοήθησε. Την παραδοσιακή σιφνέικη μουσική τη μαθαίνεις από τους παραδοσιακούς δασκάλους εδώ στη Σίφνο. Μαθαίνεις από αυτούς τα βασικά και μετά προχωρά ο καθένας μόνος του. Σιγά-σιγά, ανάλογα με το πόσο θα ασχοληθείς και από τα ακούσματα που θα έχεις, διαμορφώνεσαι.

Spyros | We just looked at each other... and we picked an instrument without a second thought! We went back home and told our mother that we were going to take lessons. Of course, it helped that we had taken some music lessons quite some years before. To learn the traditional music of Sifnos, you need to study with the traditional masters here on Sifnos. You learn the basics from them, and then each student makes his own way. In time, depending on how much time you set aside and what sort of exposure you have to the music, you develop.

Spyros | On s'est juste regardés... et on a choisi notre instrument spontanément! On est rentré et on a dit à notre mère qu'on voulait commencer les cours. La musique traditionnelle de Sifnos est enseignée par les maîtres traditionnels qui sont ici, à Sifnos. Ils t'apprennent les bases, et par la suite, chacun pour soi progresse petit à petit. Tu t'améliores en fonction du temps que tu passes, et avec ce que tu écoutes.

Et toi, Pantelis?

What about you, Pantelis?

Pantelis | J'ai grandi à Athènes mais les étés on les passait à Sifnos. On habitait à Vathi, et on allait toujours aux panigiria. Spécialement au panigiri du Taxiarchis (l'église à Vathi) où j'étais juste derrière les violons. Au lieu d'aller jouer, j'allais écouter Koutsounas (vieux musicien). Un petit peu à cause des étés à Sifnos, un petit peu à cause de la musique traditionnelle des îles qu'écoutait ma mère quand on était à Athènes. Bref, le fait est que encore petit, dans les moments durant les fêtes, je m'asseyais et je mimais Koutsounas.

Pantelis | I grew up in Athens, but we spent our summers on Sifnos. We lived in Vathi and used to go to the paniyiria. Especially at the paniyiri of the Taxiarchis (a church at Vathi) I would stand behind the violins. Instead of going out to play, I would go to listen to one of the old musicians, Koutsounas, play. Maybe it was the summers on Sifnos, maybe it was the island melodies my mother would listen to in Athens | but whatever it was, as a youngster, I would play around mimicking Koutsounas.

Εσύ, Παντελής;

Παντελής | Μεγάλωσα στην Αθήνα αλλά τα καλοκαίρια ερχόμασταν στη Σίφνο. Μέναμε στο Βαθύ και πηγαίναμε στα πανηγύρια. Ειδικά όταν ήταν το πανηγύρι του Ταξιάρχη (εκκλησία στο Βαθύ) ήμουν πίσω από τα βιολιά. Αντί να πάω να παίζω, πήγα να ακούω τον Κουτσουνά (παλιός οργανοπαίκτης). Θες τα καλοκαίρια στη Σίφνο; Θες τα νησιώτικα που άκουγε η μάνα μου στην Αθήνα; Πάντως μικρός, μέσα στον χαβαλέ, καθόμουν και μιμούμουν τον Κουτσουνά.

Θυμάμαι να κάθομαι στην πεζούλα στο Βαθύ, να έχω πάρει μια ρακέτα, από αυτές που παίζαμε στην παραλία, και ένα αρμυρίκι και να κάνω πως παίζω βιολί. Αλλά συνειδητά δεν είχα αντιληφθεί ότι ήθελα να μάθω να παίζω. Το ερέθισμα μου το έδωσε αργότερα ο πατέρας μου, όταν μου πήρε βιολί. Μετά γράφτηκα και σε ωδείο στην Αθήνα. Την παραδοσιακή μουσική της Σίφνου την έμαθα εδώ. Ο πρώτος μου δάσκαλος ήταν ο Γιώργαρος. Μετά μελετάς μόνος και όπου βρεις να μπορούν να σε βοηθήσουν πας. Όταν ξεκίνησα δεν υπήρχε YouTube. Πήγα να στα πανηγύρια με μαγνητοφωνάκι για να μαζεύω υλικό και να το μελετάω.

I remember sitting on a ledge in Vathi with one of the beach-tennis paddles we would play with and the branch of a tamarisk in my hands, pretending to play the violin. But, I had not knowingly realised yet that I wanted to learn how to play. The impulse to do so came later from my father, when he bought me a violin. I later enrolled in a music school in Athens, but I learnt the traditional music of Sifnos here. My first teacher was Yiorgaros. Then you study on your own and wherever you feel you can find support, you go. When I started out, there was no YouTube. I used to go to the paniyiria with a little tape recorder to collect material to study later.

Je me rappelle être assis sur un petit banc de pierre, à Vathi, tenant une raquette de plage dans une main, et de l'autre un tamaris, et moi en train de faire semblant de jouer du violon. Mais consciemment je ne m'étais pas rendu compte que je voulais apprendre à jouer. La motivation est arrivée plus tard, quand mon père m'a acheté un violon. Par la suite, je me suis inscrit à un conservatoire à Athènes. La musique traditionnelle de Sifnos je l'ai apprise ici, sur l'île. Mon premier maître était Giorgaros. Après tu apprends tout seul, et partout où tu vois qu'on peut t'aider, tu y vas. Quand j'ai commencé il n'y avait pas de YouTube. J'allais dans les panigiria muni de mon petit enregistreur pour récolter des musiques et pour pouvoir après les étudier.

Και εσύ, Φίλιππε, πώς ξεκίνησες; Είσαι και ο νεότερος από όλους!

And you, Filippus, how did you start? You are the youngest of all!

Et toi Filippus, comment tu as débiter? Tu es le plus jeune d'entre eux!

Φίλιππος | Εγώ μέχρι τα δεκαπέντε δεν είχα ασχοληθεί με τη μουσική. Πήγα να στα πανηγύρια μόνο για να ακούσω και να τραγουδήσω. Θυμάμαι και τον Σπύρο με τον Παντελή να παίζουν!

Filippus | I hadn't been involved in music before I was fifteen. I used to go to paniyiria only to listen and to sing. I remember seeing Spiros playing with Pantelis!

Filippus | Moi, jusqu'à l'âge de quinze ans la musique ne m'intéressait pas. J'allais aux panigiria uniquement pour écouter et pour chanter. Je me rappelle de Pantelis et de Spyros qui jouaient!

Παντελής | Ναι! Τον θυμάμαι τον Φίλιππο να τραγουδά στον Αϊ-Νικόλα!

Pantelis | Yes! I remember Filippus singing at St. Nikolas!

Pantelis | Oui! Je me rappelle de lui en train de chanter au panigiri de Saint Nicolas

Φίλιππος | Μου άρεσαν τα πανηγύρια, αλλά ποτέ δεν ήμουν φανατικός. Πήγα να, αλλά την άλλη μέρα δεν υπήρχε περίπτωση να ακούσω σιφνέικη μουσική. Εμένα μου άρεσε ο Eric Clapton, τέτοια άκουγα. Ακόμα αυτά ακούω δηλαδή. Η σχέση μου με τη μουσική ξεκίνησε γρατζουνώντας μια κιθάρα προσπαθώντας να παίζω Eric Clapton και Pink Floyd. Με τα σιφνέικα ξεκίνησα όταν γύρω στα δεκάξι ένας ξάδερφός μου και ένας φίλος μάθαιναν λαούτο. Μου στοίχιζε πολύ που δεν είχα γνώσεις και δεν μπορούσα να κάνω τακίμι μαζί τους. Βρήκα ένα παλιό βιολάκι που είχε ο αδερφός μου. Μπήκα στο ίντερνετ και μπόρεσα να το κουρδίσω και άρχισα να γρατζουνάω τους σιφνέικους σκοπούς. Αργότερα όταν πήγα στον δάσκαλο μου, τον παπα-Στρατή, έμαθα πως το κούρδισμα ήταν λάθος γιατί τα σιφνέικα τραγουδία παίζονται με ειδικό κούρντισμα. Όλο το μάθημα ήταν εντελώς εμπειρικό. Δεν έχω πάει σε ωδείο. Με βοήθησε το ότι είχα αρκετά καλό αφτί, οπότε μου βγαίνανε τα τραγούδια εύκολα. Όταν ακούω ένα τραγούδι και μου αρέσει κάθομαι και το μελετάω. Προσπαθώ να μην τα μπλέκω με τίποτα άλλο τα σιφνέικα. Θεωρώ ότι είναι πολύ ξεχωριστά. Τα παραδοσιακά της Σίφνου δεν χρειάζονται αλλαγές.

Filippus | I liked the paniyiria, but I was never fanatical about them. I used to go, but there was no way I'd listen to music from Sifnos the next day. I liked Eric Clapton, that's the sort of music I'd listen to. Actually, I still listen to that sort of thing. My relationship with music started as I twanged on a guitar trying to play Eric Clapton and Pink Floyd. I started playing music from Sifnos when I was around sixteen, when a cousin of mine and his friend took up laouto lessons. It weighed heavily on me that I did not have the knowledge to be able to form a takimi with them.

I found a little old violin that my brother had. I went online and managed to tune it and started working out the melodies of Sifnos. Later on, I started with my teacher, papa-Stratis and learned that the tuning on my violin was wrong | the songs of Sifnos are played with a special tuning. The whole of my education was practical. I have never been to a music school. It helps that I have a fairly good ear, so the songs came to me easily. When I hear a song and I like it, I sit and study it. I try not to mix up the songs of Sifnos with other things. I think they are very special. The traditional songs of Sifnos do not need changing.

Filippus | J'aimais les panigiria, mais je n'étais pas le fan absolu. J'y allais, oui, mais il était hors de question que le jour d'après j'entende de la musique sifniote. Moi j'aimais Eric Clapton, c'était ce genre de chose que j'écoutais. Et encore aujourd'hui c'est la musique que j'écoute. Ma relation à la musique a commencé quand j'essayais sur ma gratte de jouer quelques morceaux d'Eric Clapton et de Pink Floyd. Pour la musique sifniote j'ai commencé vers l'âge de seize ans, quand un cousin à moi et un ami apprenaient le luth. Ça m'a beaucoup coûté de ne pas m'y connaître assez pour pouvoir jouer tous ensemble, pour faire le takimi avec eux.

J'ai trouvé un vieux petit violon de mon frère. Je suis allé sur internet, j'ai réussi à l'accorder et j'ai commencé à y jouer les airs de Sifnos. Plus tard, quand je suis allé chez mon professeur le père-Stratis, j'ai appris que les accords étaient faux, car la musique sifniote est faite avec une tonalité particulière. Tout le cours était complètement empirique. Je ne suis jamais allé dans un conservatoire. Ce qui m'a aidé, tout particulièrement, c'est le fait que j'ai une très bonne oreille, et que donc je pouvais jouer facilement les chansons. Quand j'entends une musique que j'aime bien, je m'assois et je l'apprends. J'essaye de ne pas trop mélanger la musique de Sifnos avec les autres. Je pense qu'elle est unique dans son genre. La musique traditionnelle de Sifnos n'a pas besoin de changements.

Η σιφνέικη μουσική είναι όντως ιδιαίτερη. Δεν μοιάζει με τα κλασικά νησιώτικα. Τι είναι αυτό που κάνει τα σιφνέικα τραγούδια τόσο ξεχωριστά;

Γρηγόρης | Υπάρχει μεγάλη ιστορία πίσω από αυτό. Στη Σίφνο έχουμε δικό μας κούρδισμα και δικούς μας σκοπούς.

Παντελής | Συνήθως σε όλα τα υπόλοιπα μέρη της Ελλάδας –και διορθώστε με αν κάνω λάθος– αν ανέβει ή πέσει τόνο ένα όργανο, πέφτει και το άλλο. Στη Σίφνο γίνεται κάτι πολύ περίεργο στο κούρδισμα. Το λαούτο παραμένει στην τονικότητά του κανονικά και πειράζουμε το βιολί. Το χαμηλώνουμε έναν τόνο.

Σπύρος | Φυσικά, υπάρχουν και σε άλλα μέρη της Ελλάδας ιδιαιτερότητες. Αλλά αυτό με το κούρδισμα δεν ξέρουμε να γίνεται πουθενά αλλού.

Και πώς είναι ο ήχος που παράγεται από όλο αυτό που περιγράφετε; Είναι δηλαδή σαν να ακούς κάτι ξεκούρδιστο;

Όχι! (συμφωνούν όλοι)

Παντελής | Ίσως βέβαια να μην είμαστε οι καταλληλότεροι να απαντήσουμε σε αυτό, γιατί σε εμάς ο ήχος αυτός είναι πολύ οικείος. Το σιφνέικο ηχόχρωμα είναι πολύ συγκεκριμένο. Νομίζω ότι το αποτέλεσμα είναι ένας αρχέγονος, τραχύς, σκληρός ήχος!

Γρηγόρης | Είναι ένα σύνολο πραγμάτων που βγάζει αυτόν τον ήχο που είναι μοναδικός! Είναι τα θέματα των σκοπών, η τρίλια (σιφνέικη πενιά),

The music of Sifnos is really quite distinctive. It does not resemble classic island music. What is it that makes the songs of Sifnos so characteristic?

Grigoris | There's a big story behind that. On Sifnos, we have our own tuning and our own melodies.

Pantelis | Usually, in all the other parts of Greece – and correct me if I am wrong – if the tone of one of the two instruments is raised or lowered, the tone of the other instrument follows. On Sifnos, there's something very strange going on with the tuning. The laouto remains where it would normally be tonally, and we alter the violin – we bring it down one tone.

Spyros | Naturally, there are peculiarities in other parts of Greece too, but we are not aware of this peculiarity in the tuning being found anywhere else.

And what does all this that you are describing sound like? Is it like listening to something which is out of tune?

No! (in unison)

Pantelis | Of course, we might not be the most suitable people to answer this, because for us this sound is very familiar. The timbre of music on Sifnos is very specific. I think the result is a primordial, coarse and harsh sound!

Grigoris | There is a combination of things which go into making this sound, and this makes it unique! There is the melodies themselves, the trilia (the way we pluck the stings on Sifnos), the tonalities. If you change any of these, the whole thing changes.

La musique sifniote est vraiment unique. Elle ne ressemble en rien aux autres musiques des îles. Quelle est cette chose qui rend tellement particulières les chansons sifniotes?

Grigoris | Il y a une grande histoire derrière tout ça. À Sifnos on possède nos propres accords et nos propres mélodies.

Pantelis | D'habitude, dans les autres endroits de la Grèce - et corrigez-moi si je me trompe- quand un instrument monte ou descend de tonalité, alors l'autre instrument le suit. Il y a à Sifnos quelque chose de très bizarre avec le fait d'accorder son instrument. Le luth reste normalement dans sa tonalité, et on change le violon. On le baisse d'une tonalité.

Spyros | Il y a bien sûr des particularités dans d'autres endroits de la Grèce. Mais cette chose là, avec les différences d'accords, c'est quelque chose qui n'existe qu'ici.

Et comment est le son qui est produit par ce que vous nous décrivez? S'agit-il d'un son comme s'il y avait un instrument pas accordé?

Non! (disent-ils à l'unisson)

Pantelis | Il s'agit de sons qui restent pour nous très familiers, et peut-être que nous ne sommes pas les meilleurs personnes à répondre à cela. Le timbre du son sifniote est vraiment très caractéristique. Je pense que c'est le résultat d'un son qui est primitif, rauque et dur!

Grigoris | C'est un ensemble de choses qui rendent ce son unique en son genre. Ce sont les thématiques des mélodies, la trilia (la particularité sifniote), les toniques.

Αν καταλαβαίνω καλά, η σιφνέικη πενιά είναι τρόπος παιξίματος;

Παντελής | Ναι. Είναι τεχνική που διδάσκεται. Δεν ξέρουμε από πού προέρχεται ακριβώς. Μια τελείως δική μου υπόθεση είναι ότι ίσως σχετίζεται με τις δυνατότητες αυτών που τραγουδούσαν και την προσπάθεια των μουσικών να φέρουν τα τραγούδια στα μέτρα τους.

Τελικά τι ακριβώς συμβαίνει με τα τραγούδια στα σιφνέικα πανηγύρια; Ποιοι τραγουδούσαν; Δεν υπάρχει τραγουδιστής;

Σπύρος | Όλος ο κόσμος τραγουδάει.

Φίλιππος | Δεν υπάρχει ένας τραγουδιστής. Είναι και αυτό μια ιδιαιτερότητα των πανηγυριών της Σίφνου. Τραγουδάει η παρέα. Πάντα υπήρχε κάποιος από την παρέα που θα ξεκινούσε το τραγούδι. Τα τελευταία χρόνια αυτό παρουσιάζει κάποια προβλήματα. Παλαιότερα οι γνώστες των τραγουδιών ήταν πολύ περισσότεροι. Τώρα συχνά βρισκόμαστε σε πανηγύρια όπου ο κόσμος δεν ξέρει τα τραγούδια.

If I understand correctly, the trilia is a way of playing the instrument?

Pantelis | Yes. It is a technique which is taught. We don't know where it comes from exactly. My own personal hypothesis is that it might have something to do with the great potential of those who used to sing. The trilia represents the musicians' attempts to bring the music up to the same level of potential.

So what exactly is going on at the paniyiria on Sifnos? Who was it that sang? Is there no singer?

Spyros | Everyone sings.

Filippos | There is not just a single singer. This too is a peculiarity of the paniyiria on Sifnos. The whole company sings. There is always someone from the group of friends who would start singing. In recent years this system presents some difficulties, but in the past, there were many more people who knew the songs. Now we frequently find ourselves at paniyiria where the people do not know the songs.

Si je comprends bien alors, la particularité sifniote, c'est la façon dont on joue?

Pantelis | Oui. C'est la technique qu'on nous enseigne. On ne sait pas d'où elle vient exactement. Je suppose que cela a un rapport avec les capacités des gens pour chanter, des chansons qu'ils créaient, et de l'effort des musiciens pour adapter ces chants à leurs convenances.

Finalemnt, qu'est ce qui se passe avec les chansons pendant les panigiria sifniotes? Qui chante? Ou alors, est-ce qu'il n'y pas de chanteur?

Spyros | Tout le monde chante.

Philippe | Il n'y a pas un seul chanteur. C'est là aussi une des particularités des panigiria à Sifnos. C'est le groupe d'amis (parea) qui chante. Il y a toujours quelqu'un de la parea qui commencera à chanter. Mais, ces dernières années on est face à un problème. Auparavant, il y avait beaucoup plus de personnes qui connaissaient les chansons. Aujourd'hui on assiste souvent à des fêtes où plus personnes ne les connaît.

Νομίζω ότι το αποτέλεσμα είναι ένας αρχέγονος, τραχύς, σκληρός ήχος!

PHOTO | TAKIS KAPASSAS

Αυτό πρέπει να αλλάζει σε πολύ μεγάλο βαθμό το ύφος και την ενέργεια των πανηγυριών. Έτσι δεν είναι;

Φίλιππος | Βέβαια! Θα σου πω ένα παράδειγμα. Εχθές έπαιξα σε ένα πανηγύρι στην Κιτριανή. Ο περισσότερος κόσμος δεν γνώριζε τα τραγούδια. Πολλοί δεν ήταν Σιφνιοί, αλλά και οι ντόπιοι δεν ασχολούνται τόσο με τα παραδοσιακά τραγούδια ώστε να ξέρουν τους στίχους. Σκέψου ότι παλιά τα πανηγύρια ήταν η μόνη διασκέδαση. Τώρα υπάρχουν χίλια δυο να κάνει κανείς για να διασκεδάσει. Είναι

Πάντα τα πανηγύρια κατέληγαν να βουλά ο τόπος από το τραγούδι.

φυσικό το πανηγύρι να μην έχει τη βαρύτητα που είχε παλαιότερα. Εχθές για λίγο έκανα κάτι σαν πείραμα. Σταμάτησα να τραγουδάω και απλά έπαιξα βιολί. Αντί να υπάρχει το ποιος θα πρωτοξεκινήσει το τραγούδι –έτσι γινότανε παλιά– τώρα περίμενε ο ένας τον άλλον. Χάνονται και οι στίχοι στα τραγούδια, μπερδεύονται τα λόγια, οπότε χρειάζεται ένας καθοδηγητής σε αυτό και αναγκαστικά πρέπει να το κάνει ένας οργανοπαίκτης.

Όλο και λιγότερη συμμετοχή, περισσότερη καθοδήγηση. Ίχνη τάσεων του σύγχρονου κόσμου ανιχνεύονται και στο παραδοσιακό σιφνέικο πανηγύρι! Βέβαια, είναι φυσικό. Τα πανηγύρια δεν είναι μια φολκλόρ παράσταση που παρουσιάζεται ως θέαμα. Είναι πολύ ζωντανά και ως τέτοια, προφανώς και δεν γίνεται να μείνουν αναλλοίωτα στον χρόνο και τις συνθήκες.

Οπότε τώρα οι οργανοπαίκτες αναλαμβάνετε και ρόλο τραγουδιστή;

Σπύρος | Ναι, το κάνουμε από ανάγκη. Είναι πολύ ψυχοφθόρο να παίζεις όλο το βράδυ και να μην ακουστεί φωνή.

Παντελής | Σιγά-σιγά αλλάζει όλη η ατμόσφαιρα του πανηγυριού. Πάντα τα πανηγύρια κατέληγαν να βουλά ο τόπος από το τραγούδι. Να νιώθεις να σείεται το κελί από τις φωνές. Φτάνανε σε μια κατάσταση σχεδόν μυσταγωγική. Αυτό υπάρχει όλο και λιγότερο.

Σπύρος | Χρειάζεται μια διαδικασία για να μπει στη φάση του γλεντιού, αυτού του «χαμού», αν μπορούμε να το πούμε έτσι! Πολλοί που δεν είναι Σιφνιοί πάνε σε πανηγύρια και με ρωτάνε | «Ρε παιδιά, εσείς δεν χορεύετε εδώ πέρα;». Έχουν συνηθίσει που στα περισσότερα κυκλαδονήσια με το που πέσει η πρώτη νότα έχουν σηκωθεί δέκα άτομα και αρχίζει ο χορός. Εδώ στη Σίφνο, ακόμα και αυτό είχε μια ιδιαιτερότητα. Ο χορός, έβγαινε μέσα από μια διαδικασία, σαν τελετουργία θα μπορούσαμε να

This is sure to have made great changes to the overall atmosphere and energy at the paniyiria. Isn't that the case?

Filippos | Of course! I'll give you an example. Yesterday, I was playing at a paniyiri at Kitriani. Most of the people there did not know the songs. Many of them were not from Sifnos, but even the ones who are from here do not care enough for the traditional songs so as to know the lyrics. If you think that in the olden days, the paniyiria were the only available

form of recreation. Now there's so many ways to have fun. It's natural that the paniyiri will lose the privileged place it had previously. Yesterday, I did a small experiment. I stopped singing for a little and just played violin. Instead of there being a rush within the audience for someone to take up the tune and sing, as there would have been in the past, now they were waiting on each other. The lyrics of the songs get lost, words get mixed up, so the audience needs a guide for this, and it is now up to one of the musicians to provide guidance.

Less and less participation, more guidance. Signs of the trends of the modern world are now perceptible in the traditional paniyiria of Sifnos! Of course, this is natural. The paniyiria are not a folklore performance which is presented as a spectacle. They are very much a living tradition, and as such, obviously they will not remain unaltered through time and as the conditions change around them.

So now, are you musicians taking on the role of the singer too?

Spyros | Yes, we do it out of necessity. It is very tough on our spirits to play all night and to have no voice being heard.

Pantelis | The whole atmosphere of the paniyiria is slowly changing with time. It was always the case that at the paniyiria we would end up bringing the place down with the sound of the singing. You could feel the room shaking with the voices. They would reach a mystical frenzy. But now, this happens less and less.

Spyros | There is a process required for you to get into the mood for having a good time, the mood for raucousness, if we can call it that! Many of those who are not from Sifnos go to the paniyiria and ask me, "C'mon, don't you guys dance here?". They are used to the fact that on most Cycladic islands, as soon as the first note is played there'll be ten people up, off their seats and the dancing will start. Here on Sifnos, even this process has its peculiarities. Dance would come out of a process – you could say it was something like

Ça doit changer énormément l'ambiance et l'énergie des panigiria, non?

Filippos | Bien sûr! Je vais te donner un exemple. Hier, je jouais dans une fête à Kitriani. La plupart des gens ne connaissaient pas les chansons. Un grand nombre d'entre eux n'était même pas de Sifnos, mais, même les autochtones ne s'occupent plus de connaître les paroles des chants traditionnels. Il ne faut pas oublier qu'avant les panigiria étaient la seule distraction. Alors que maintenant, il y a mille choses à faire pour s'amuser. C'est normal dans ces conditions que l'importance des fêtes ne soit pas la même aujourd'hui. Hier alors, j'ai fait une petite expérience. Je me suis arrêté de chanter et j'ai simplement continué à jouer du violon. Au lieu d'avoir quelqu'un qui commence à chanter – comme avant – on se tournait les pouces et ils attendaient les uns et les autres qu'il y en ait un qui se décide. Ainsi, les paroles des chansons se perdent, les vers s'emmêlent. Alors on a besoin d'un chef de file, et obligatoirement, c'est un instrumentiste qui doit le faire.

Les personnes qui viennent aux panigiria sont de plus en plus guidées, alors qu'en même temps il y a de moins en moins de participation. Des traces des tendances du monde moderne qui viennent s'entremêler au traditionnel panigiri sifniole! C'est normal me direz-vous. Les panigiria ne sont pas une représentation folklorique qui se veut être un spectacle. Ils sont très vivants et en tant que tels, ils ne peuvent évidemment pas rester immuables au temps et à ces conditions.

Donc maintenant, les instrumentistes vous prenez aussi le rôle de chanteur?

Spyros | Oui, on est obligés. Il faut dire que c'est vraiment invivable de devoir jouer toute une nuit et que personne ne chante.

Pantelis | Petit à petit, l'ambiance du panigiri change. De tous temps, les fêtes se terminaient par des chants à n'en plus finir. Tu ressentais le sol trembler à causes des voix. Les gens entraient dans un genre de transe. Et ça, ça arrive de moins en moins souvent.

Spyros | Il y a besoin de tout un processus pour rentrer dans l'esprit de la fête, dans ce sentiment d'abandon si on peut le dire! Un grand nombre de ceux qui ne sont pas sifniores arrivent dans les panigiria et me demandent | «Eh, mon gars, vous ne dansez pas vous ici?» Ils ont pris l'habitude, que dans la plupart des îles des Cyclades, dès la première note, il y ait tout de suite un groupe de gens qui se lève et se met à danser. Ici, à Sifnos, même pour ça on a notre particularité. La danse est le fruit d'un processus, un peu comme une espèce de rituel.

Παντελής | Έχει όντως πολλές ιδιαιτερότητες το σφνέικο πανηγύρι. Δεν έχει ούτε τραγουδιστή ούτε ηχητικά. Στο γλέντι ο χορός δεν είναι αυτοσκοπός. Ο σκοπός είναι να τραγουδήσει η παρέα της τάβλας (του τραπέζιού). Ο χορός προέκυπτε. Εξάλλου, με εξαίρεση τα καλοκαιρινά πανηγύρια που γίνονται έξω, όλο τον υπόλοιπο χρόνο γίνονται σε κλειστούς χώρους, στις τράπεζες (χώροι, συνήθως μακρόστενοι με μεγάλα μακρόστενα τραπέζια, εντός των μοναστηριών) όπου δεν υπάρχει άπλετος χώρος για χορό.

Σπύρος | Τα ξωκκλήσια είναι συνήθως μικρά. Οι τράπεζες τους μπορεί να είναι δύο επί τρία. Δεν χωράει καλά-καλά ο κόσμος. Πόσο μάλλον να χορέψουν.

Φίλιππος | Συνήθως ο χορός ξεκινά από κάποιον μαζί με ένα αυτοσχέδιο τραγούδι.

Αυτοσχέδιο τραγούδι; Τι είναι αυτό;

Φίλιππος | Πάνω σε έναν ρυθμό κάποιος φτιάχνει εκείνη την ώρα ένα τραγούδι για να πει αυτό που θέλει.

Σπύρος | Και αυτή είναι και η μοναδική στιγμή που μπορεί να ακούσεις κάποιον να τραγουδά μόνος του. Έχουμε πολλά κομμάτια που είναι φτιαγμένα για να μπορεί κάποιος να αυτοσχεδιάσει με τους στίχους. Όταν κάποιος από την παρέα κάτι θέλει να πει, δίνει κάτι στον βιολιτζή για να του παίξει ένα τραγούδι... και αρχίζει ο αυτοσχεδιασμός!

Παντελής | Αυτά είναι τα ποιητικά που λέμε. Συνήθως μιλάνε για τον έρωτα, για τον τόπο, τη

Pantelis | The paniyiria on Sifnos do really have many peculiarities. There is no singer and there are no sound systems. When having a good time, dancing is not a goal in itself. The goal is for the group of friends at the tavla (the table) to sing. Dancing would come out of that later. In any case, if you set aside the summer paniyiria which take place outdoors, the paniyiria during the rest of the year take place indoors at trapezes (indoor spaces at the monasteries, which are usually long and thin with large long tables), where there is not much space for dancing, anyway.

Spyros | The chapels are usually small. The trapezes might be two by three metres. There is hardly enough room for the people to be there, let alone for them to dance.

Filippos | Usually any dancing will start with someone singing an improvised song.

Imropvised song? What is that?

Filippos | Someone makes up a song on the spot, set to the rhythm, and uses it to say what he wants.

Spyros | And this is the only time that you will hear someone singing alone. We have a lot of pieces which are designed for people to improvise the lyrics. When someone in the company wishes to say something, he'll give the violinist a little something so that he'll play a song... and the improvisation starts!

Pantelis | These songs are what we call poetic songs. Usually they talk about love, about the island, about life at sea and many times, through the poetic songs, we'll move on to the dance.

Pantelis | Dans les panigiria qu'on fait à Sifnos il y a vraiment beaucoup de singularités. Il n'y a ni chanteur, ni chœurs. Durant la fête, la danse n'est pas une fin en soi. Le but est que le groupe d'ami qui est autour d'une table se mette à chanter. La danse est un des résultats possibles. Il est vrai que, sauf les panigiria d'été qui sont à l'extérieur, le reste de l'année, ils se déroulent à l'intérieur, dans les trapezes des monastères (réfectoires qui sont souvent long et étroits, dotés de tables elles aussi étroites, qui sont à l'intérieur des monastères), où il n'y a pas assez d'espace pour pouvoir danser.

Spyros | Les chapelles sont souvent petites, et leurs trapezes peuvent être modeste, de deux mètres par trois. Il n'y a pas assez d'espace pour que les gens dansent.

Filippos | D'habitude quelqu'un entame la danse sur une chanson improvisée.

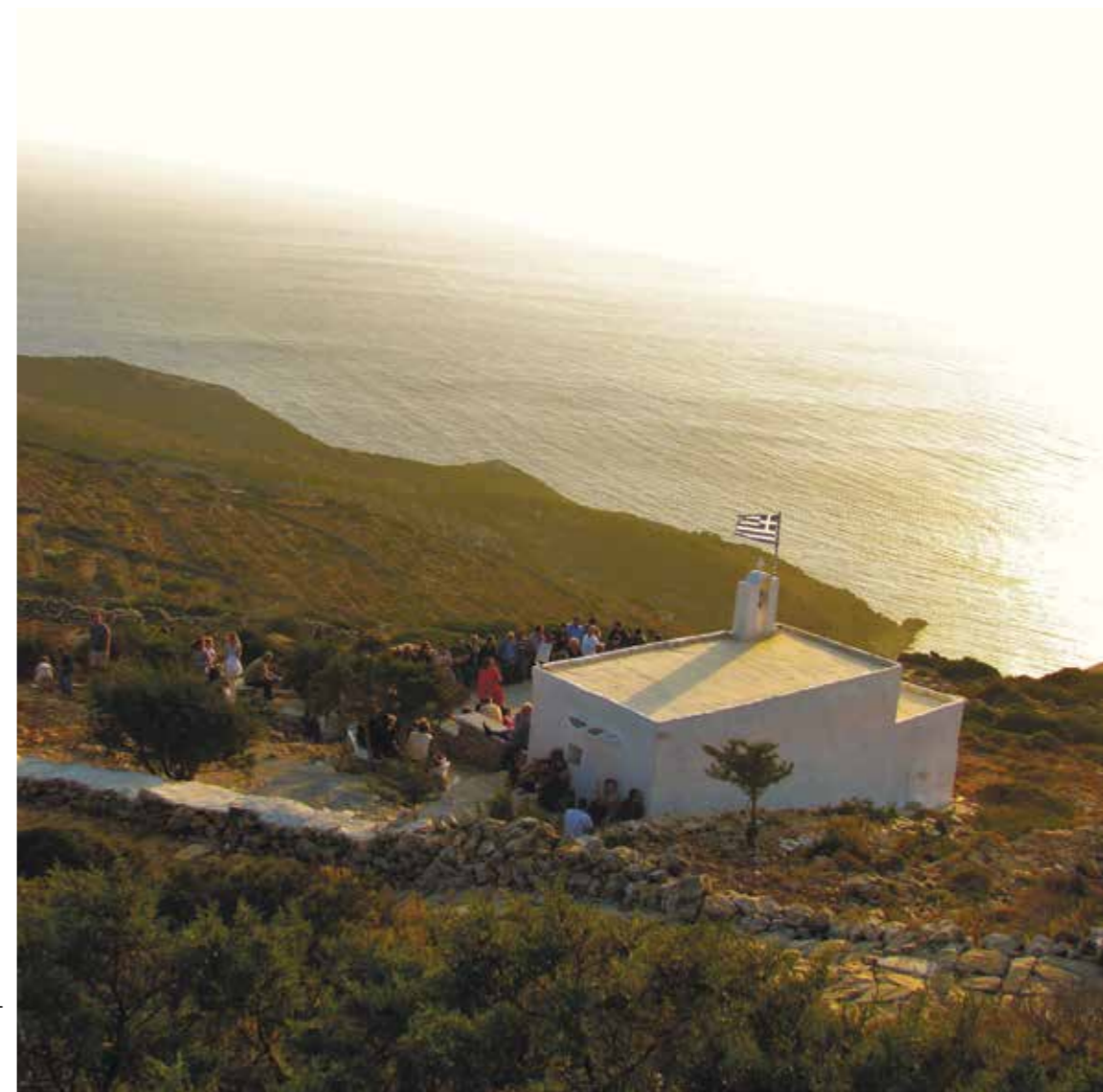
Une chanson improvisée? C'est à dire?

Filippos | À un moment donné, une personne crée une chanson sur un rythme pour exprimer ce qu'il veut.

Spyros | Et c'est là, le seul moment où l'on peut entendre quelqu'un chanter tout seul. On a un grand nombre de morceaux qui sont créés justement pour qu'avec des paroles, on puisse improviser. Lorsqu'une personne de la parae, désire parler, il donne un petit quelque chose au violoniste pour qu'à son tour, il lui joue une chanson... et l'improvisation débute!

Pantelis | On les appelle les poitika (les chansons poétiques). En général, on parle d'amour, du pays, des marins, et dans bien des cas, via les poitika, on danse.

PHOTO | TAKIS KAPASSAS

Όσο μιλάμε καταλαβαίνω ότι είναι πάρα πολλοί και πάρα πολύ παλιοί οι παράγοντες που έχουν διαμορφώσει τα σιφνέικα πανηγύρια. Πώς καταφέρνουν τόσο νέοι άνθρωποι όσο εσείς να αγαλιάζουν και να συνεχίζουν μια τέτοια παράδοση;

Παντελής | Όλες αυτές οι ιδιαιτερότητες που προαναφέραμε, του κουρδισμού, της πενιάς του λαούτου, όλα αυτά σε βοηθάνε. Την ώρα που πιάνεις να παίζεις, ανοίγεις το «κουτάκι» το σιφνέικο. Ασχετα από τα άλλα είδη μουσικής που μπορεί να έχεις μελετήσει, όλα σε παραπέμπουν καθαρά στο σιφνέικο. Το κούρδισμα, παρότι δεν μπορεί να συνυπάρξει και δεν μπορεί να εκτελέσει άλλα είδη μουσικής, νομίζω ότι, εκτός των άλλων, ασφαρίζει εν μέρει και την αυθεντικότητα του σιφνέικου.

Μπορεί να διατηρηθεί άραγε αυτή η αυθεντικότητα και η μοναδικότητα που περιγράφετε τη στιγμή που οι συνθήκες αλλάζουν τόσο πολύ; Μήπως, για παράδειγμα, παίζει σημαντικό ρόλο η μεγάλη αύξηση του τουρισμού; Υπάρχει πλέον μεγάλο ποσοστό μη Σιφνιτών στα πανηγύρια;

Παντελής | Και άγνωστα να σου είναι τα τραγούδια, αν έβλεπες μια παρέα δέκα ανθρώπων να τραγουδάνε, άθελά σου θα σου άρεσε. Θα μπορούσε να ενσωματωθεί και ο μη Σιφνιός. Έχουμε δει ξένους να ενσωματώνονται και είναι καταπληκτικοί! Παίζουν πολλά ρόλο. Μέχρι και το πόσο εύκολα και άφθονα βρίσκεις πλέον τα σιφνέικα ή ότι άλλο τραγούδι θες. Φαντάσου ότι παλαιότερα περίμενες μόνο από τους μουσικούς να παίζουν τα τραγούδια που σου αρέσουν. Με το ζόρι είχες ένα ραδιόφωνο.

Την ώρα που πιάνεις να παίζεις, ανοίγεις το «κουτάκι» το σιφνέικο.

Γρηγόρης | Υπάρχουν πολλά που είναι διαφορετικά. Το πανηγύρι δεν είναι ένα πράγμα. Ακόμα και οι δρόμοι που έχουν γίνει μπορεί να έχουν επηρεάσει την κατάσταση. Αν σκεφτείς μόνο πόσα ξωκκλήσια υπάρχουν στη Σίφνο που γίνονται πανηγύρια... Έπρεπε να περπατήσεις δυο ώρες για να φτάσεις. Σε κάθε ξωκκλήσι γινόταν εσπερινός. Αναγκαστικά έπρεπε να πας και να μείνεις εκεί για να κάνεις την επόμενη μέρα το πρωί τη λειτουργία.

Φίλιππος | Τώρα μήνες μες στο αμάξι, πήγες, ξαναπήγες, έφυγες!

Παντελής | Επίσης, κάτι που ήταν πάρα πολύ διαφορετικό παλαιότερα είναι ότι δεν θα χανόταν ο κόσμος αν οι άνθρωποι την επόμενη δεν πήγαιναν στο μεροκάματο. Τώρα μόνο το Σάββατο μπορούν να κάτσουν παραπάνω στο πανηγύρι και αυτό μόνο αν δεν δουλεύουν την Κυριακή.

As we talk, I realise that there are many factors, some of which are very old, which have shaped the paniyiria of Sifnos. How is it that people as young as you can have embraced this tradition and continued it?

Pantelis | All these peculiarities that we have mentioned already, the tuning, the way we play the laouto, all these things help. The moment you start to play, you open up a little “box” with Sifnos inside. Regardless of any other types of music you may have studied, everything clearly leads you back to the music of Sifnos. I think that it is the tuning used that secures, in part, the authenticity of the music of Sifnos, as it cannot co-exist with other types of music, nor can it be used to play them.

Can this authenticity and uniqueness be maintained now that the conditions are changing so much? For example, does the great increase in tourism play a significant role in this? Is the proportion of non-Sifnians attending the paniyiria now quite large?

Pantelis | Even if you do not know the songs, if you saw a group of ten friends singing, you would unwittingly like it. Non-Sifnians can be incorporated. We have seen foreigners incorporated and it is tremendous! There are many things influencing the situation. Even the ease with which you can find the songs of Sifnos or any other songs you want. Keep in mind that in the past, you had to wait for musicians to play the songs you wanted to hear. It was difficult to even get hold of

a radio.

Grigoris | There are many differences now. The paniyiria are not just one thing. Even the roads which have been constructed may have influenced the situation. If you think about how many chapels there are on Sifnos which host paniyiria... and you used to have to walk two hours to get to some of them. At every chapel, vespers would be read. You would have to go out there and stay the night so that you could have the service the next morning.

Filippos | Now, you get in the car, you're there, you get in again, you're gone!

Pantelis | And another thing which was very different in the old times is that it wouldn't really matter if people didn't go in for work the next day. Now it is only on Saturdays that they can stay late at the paniyiria, and that's only the case if they are not working on Sunday.

Tandis que nous parlons, je comprends que les panigiria sifniote ont été façonnés par des facteurs qui sont très nombreux et très vieux. Comment vous faites, vous si jeunes, pour aimer et continuer cette tradition?

Pantelis | Toutes ces particularités dont on a parlé, la façon dont on accorde les instruments, de la penia du luth... et bien tout ça t'aident. Le moment où tu te mets à jouer, que tu ouvres la «petite boîte» sifniote. Peu importe si tu as travaillé sur des autres genres de musique, ils te renvoient clairement à la musique sifniote. La manière d'accorder un instrument, ce qui le rend unique et empêche de l'utiliser avec d'autres types de musique, je crois qu'il garantit, entre autres, une partie de l'authenticité de la musique sifniote.

Vous pensez qu'on peut garder cette authenticité et cette unicité dont vous parlez au moment où les conditions changent tant? Est-ce que, par exemple, la croissance du tourisme joue un rôle important? Y-a-t'il maintenant un pourcentage élevé de non-sifniotes qui viennent aux panigiria?

Pantelis | Même si tu ne connais pas les chansons, au moment où tu vois un groupe d'une dizaine de personnes en train de chanter, que tu le veuilles ou non, tu ne peux que les aimer. Quelqu'un qui n'est pas de chez nous pourrait tout à fait bien s'intégrer. On a vu des étrangers s'insérer et c'était super! Il y a plein de choses qui s'y mêlent. Une de ces choses, est à quel point tu peux trouver facilement, et en grand nombre, les musiques sifniotes, ou toute autre chanson. Avant, tu n'avais que les musiciens qui pouvaient jouer les chansons qui te plaisent. Et à l'époque, tu avais de la chance si tu avais une radio.

Grigoris | Il y a beaucoup de choses qui sont différentes. Le panigiri n'est pas une chose seulement. Même les routes qui ont été faites, peuvent influencer la situation. Si on pense au nombre de chapelles de Sifnos où se déroulent des panigiria... Tu devais marcher deux heures pour y arriver. Il y avait les vêpres dans chaque chapelle. Tu étais donc obligé d'aller sur place, et d'y rester, afin de pouvoir faire la messe le lendemain matin.

Filippos | Alors que maintenant, tu rentres dans ta voiture tu y vas, tu y remontes, tu repars!

Pantelis | En plus, ce qui était très différent à l'époque, c'est que, ce n'était pas la fin du monde si on n'allait pas au travail. De nos jours, si le samedi est chaumé, alors ils peuvent rester plus longtemps au panigiri et ce uniquement s'ils ne travaillent pas

Σπύρος | Ο πατέρας μου μου έχει διηγηθεί πως όταν δεν υπήρχε ο δρόμος για τη Χερρόνησο, κάνανε τρεις ώρες να φτάσουν με τα πόδια. Πήγαιναν στον Άγιο Γρηγόριο, 25 Ιανουαρίου, γλεντούσαν και έφευγαν μετά από δυο μέρες. Και δεν γύρναγαν σπίτι. Συνέχιζαν γιατί μετά πήγαιναν κατευθείαν στο πανηγύρι του Αγίου Χρυσοστόμου που ήταν στις 27 Ιανουαρίου. Όλο αυτό δεν μπορεί να μην επηρεάζει! Τρεις μέρες μετά ήσουν ακόμα εκεί! Ακόμα και τώρα λένε ότι τα πανηγύρια που πρέπει να περπατήσεις για να πας είναι διαφορετικά από αυτά που έχουν πρόσβαση από τον δρόμο. Η πολύ σημαντική διαδικασία της μετάβασης εκλείπει. Η δυνατότητα παραμονής μειώνεται. Όλα γίνονται με ταχύτητα. Το βίωμα, όμως, και η παρουσία έχουν άλλους ρυθμούς.

Γρηγόρης | Νομίζω ότι το θέμα είναι κυρίως ψυχολογικό.

Παντελής | Είσαι στο πανηγύρι και σκέφτεσαι ότι την επόμενη μέρα πρέπει να φύγεις να πας στη δουλειά σου, να ανοίξεις το μαγαζί, να είσαι απίκο στα τηλέφωνα.

Γρηγόρης | Παλαιότερα δεν υπήρχε εργοδότης να σε περιμένει στη δουλειά την επόμενη μέρα. Ήταν όλοι ψαράδες, γεωργοί και κτηνοτρόφοι.

Φίλιππος | Ουσιαστικά αυτό που χρειάζεται να αλλάξει είναι η ξεγνοιασιά του κόσμου. Αυτό δεν υπάρχει πια!

Spyros | My father had told me a story that before there was a road for Herronisos, it used to take three hours to get there on foot. They would go to St. George on 25 January, have the festivities and leave after two days. And they wouldn't go back home. They would continue, because they would then go on directly to the paniyiri of St. Hrisostomos which was on 27 January. It's impossible that all that would not somehow influence you! Three days later, you were still there!

They still say that the paniyiria which you need to walk to are different to the ones which you can reach by road. The very important process of transition is dying out. The potential to stay the night is reduced. Everything is happening so fast. Nevertheless, the experience, and the act of being there have another sense of timing.

Grigoris | I think it's mainly a psychological thing. Pantelis | You are at the paniyiri and you are thinking that the next morning you have to get up and go to work, to open up your shop, to be there to answer the phone in good time.

Grigoris | In the past, there was no employer waiting for you to clock-in the next day. Everyone was a fisherman, a farmer or a herdsman.

Filippos | Essentially, the thing which needs to change in people is carefreeness. This does not exist anymore!

Spyros | Mon père m'avait raconté, que quand il n'y avait pas de route pour Cheronissos, ils mettaient trois heures pour arriver à pieds. Ils allaient à l'église de Saint Grigoriou, le 25 janvier, ils y faisaient la fête, et repartaient deux jours plus tard. Et ils ne rentraient pas chez eux. Ils continuaient en allant directement au panigiri de Saint Chrystostomou qui se déroulait le 27 janvier. Tout cela ne peut pas ne pas nous affecter! Trois jours durant, et tu étais encore là-bas!

On dit qu'encore aujourd'hui, les panigiria où tu es obligé de marcher pour les atteindre, sont différents de ceux où on à accès par la route. Cette transition qui a disparu est tellement importante. La possibilité d'y rester se réduit. Tout ce passe si rapidement. Mais l'expérience et la présence ont leurs rythmes qui leurs sont propres.

Grigoris | Je pense qu'il s'agit surtout de psychologie.

Pantelis | Tu es là, au panigiri, et tu penses que le lendemain tu devras partir, aller au travail, ouvrir le magasin, répondre au téléphone.

Grigoris | Auparavant il n'y avait pas de patron qui t'attendait. Il n'y avait que des pêcheurs, des agriculteurs, et des éleveurs.

Filippos | Au fond, ce qu'il faut changer, c'est l'insouciance du monde. Ça n'existe plus!

PHOTO YOU ARE HERE

PHOTO | GIANNIS KONTOS

Τα πανηγύρια στη Σίφνο αλλάζουν λοιπόν. Χρειάζεται να αλλάξουν;

Γρηγόρης | Το τι πρέπει να αλλαχθεί και πώς πρέπει να προσαρμοστεί είναι πολύ μεγάλη κουβέντα και δεν ξέρω ποιος είναι κατάλληλος να την κάνει. Γιατί το σιφνέικο πανηγύρι είναι έτσι όπως είναι. Ή το κάνεις έτσι ή δεν το κάνεις. Αν αλλάξει δεν θα είναι αυτό που είναι.

Φίλιππος | Όσο περνάει ο καιρός, αυτό που βλέπει η νέα γενιά, όπως και αν είναι αυτό, το θεωρεί παραδοσιακό. Εγώ, ας πούμε, δεν ήξερα πώς ήταν τα πανηγύρια πριν πενήντα χρόνια. Οπότε σε όποια φάση και να τα πέτυχα τα πανηγύρια, θεωρώ ότι αυτό είναι το παραδοσιακό. Αυτό σημαίνει ότι πάμε προς το χειρότερο, όχι επειδή το θέλουμε, απλά επειδή δεν έχουμε γνωρίσει κάτι άλλο.

Σπύρος | Πάντως, όσο καιρό παίζω σε πανηγύρια βλέπω μια κατηφόρα.

Παντελής | Και ο πρώτος δέκτης αυτής της κατάστασης είμαστε εμείς, που είμαστε εκεί εκτεθειμένοι.

Γρηγόρης | Και ιδίως τα καλοκαίρια, που έχουμε και ευθύνη απέναντι στους ξένους. Δεν υπάρχει πιο ωραίο πράγμα να έβλεπαν οι ξένοι από το γλέντι στο σιφνέικο πανηγύρι! Αλλά αντί για αυτό η ευθύνη πέφτει σε εμάς. Σε κοιτάνε λες και περιμένουν κάτι. Μα τι; Θα κάνεις το πανηγύρι μόνος σου; Είμαστε σε ένα κομβικό σημείο αυτήν τη στιγμή. Αν το πανηγύρι μπορούσε να διατηρηθεί στη δυναμική που είχε πριν κάποια χρόνια, όχι πολύ μακριά από μας, θα ήταν το ιδανικό! Για όλους! Για εμάς αλλά και για τους ξένους και για τους ντόπιους, φυσικά. Μακάρι να μπορούσε να γίνει αυτό!

Παντελής | Έχει χρειαστεί να αλλάξουμε και κούρδισμα. Καλώς ή κακώς, πήραμε αυτήν την πρωτοβουλία. Για να παίζουμε τραγούδια που είναι πιο γνωστά.

Γρηγόρης | Έρχεται στιγμή που λες, μήπως να παίζω ένα νησιώτικο να ευχαριστηθεί ο κόσμος; Με πόνο ψυχής, βέβαια.

Παντελής | Και μετά τίθενται άλλα ζητήματα. Γιατί αναρωτιέσαι ποιο είναι τελικά το ζητούμενο;

So the paniyiria on Sifnos are changing. Do they need to change?

Grigoris | What has to change and how it has to adapt is a very big topic of conversation and I am not sure I am the best one to discuss this. Because the paniyiria of Sifnos are the way they are. You either do them this way or you don't do them. If they change, then they won't be what they are.

Είμαστε σε ένα κομβικό σημείο αυτήν τη στιγμή.

Filippos | As time passes, the new generation considers whatever it sees to be traditional, whatever condition that it's in. For example, I have no idea what the paniyiria were like fifty years ago. So, the form that they had when I first noticed them, that's the form that I consider to be traditional. This means we are going from bad to worse, not because we want it this way, but because we have never known something else.

Spyros | In any case, I have noticed a downward trend since I started playing at paniyiria.

Pantelis | And we are the first in line dealing with this situation, as we are the ones there, exposed.

Grigoris | And this is especially the case in the summer, where we have a responsibility to the foreigners. There is nothing more beautiful for the foreigners to behold than the festivities at a paniyiri on Sifnos! But instead of that, the responsibility falls on us. They look at you like they are expecting something of you. But what is this? Can you make the paniyiri on your own? We are at a crucial point right now.

If the paniyiri could be maintained with the same dynamism it had a few years ago, not so far in the past, that would be ideal! For everyone! For us the musicians, but also for the foreigners, and for the locals, of course. If only that could happen!

Pantelis | It's become necessary for us to change tuning too. For better or worse, we took the initiative on this, so that we can play songs which are better known.

Grigoris | There comes a moment when you say, 'Should I maybe play an island song so that the people have a good time?'. It breaks my heart, of course.

Pantelis | And then there are other questions, because you ask yourself | what is it we are after here? Are you hoping to keep the tradition alive, or do you want

Les panigiria à Sifnos se transforment alors. Mais ont-ils réellement besoin d'évoluer?

Grigoris | Le fait qu'il faille le changer en partie, et ce à quoi il doit s'adapter est toute une histoire car je ne sais pas qui serait capable de le faire. Parce que le panigiri sifniote est ce qu'il est. Ou tu le fais comme il est, ou tu ne le fais pas. S'il change, il ne sera plus pareil.

Filippos | Avec le temps qui passe, ce que voit la nouvelle génération, elle le considère comme étant traditionnel. Moi, par exemple, je ne savais pas comment étaient les panigiria cinquante ans auparavant. C'est à dire que j'ai beau avoir vu les panigiria à telle ou telle époque, je considère que c'est ça le traditionnel. Ce qui veut dire que le pire est encore à venir, pas parce qu'on le souhaite, mais tout simplement parce qu'on ne connaît pas autre chose.

Spyros | En tous cas, depuis que joue aux panigiria je vois qu'on est sur une mauvaise pente.

Pantelis | Et le premier indicateur de cette situation c'est nous, nous qui sommes là, exposés.

Grigoris | Et tout spécialement les étés, où on a une responsabilité envers les étrangers. Il n'y aurait pas plus belle chose que de voir les étrangers qui vive la fête lors d'un panigiri sifniote! Mais c'est le contraire qui se passe, la responsabilité nous incombe. Les gens te regardent comme s'ils attendaient quelque chose. Mais quoi? Tu vas faire le panigiri tout seul? Nous sommes en ce moment à un tournant. Si le panigiri pouvait garder la dynamique qu'il avait il y a quelques années, pas si loin que ça, se serait l'idéal! Pour tout le monde! Pour nous, pour les étrangers, et pour les autochtones bien sûr. Si seulement on pouvait faire ça!

Pantelis | On en est venu même à changer les accords de nos instruments. En bien ou en mal, on a pris cette décision. Pour pouvoir jouer des chansons qui sont plus connues.

Grigoris | Le moment arrive où tu vas te demander, est-ce que je devrais jouer une chanson des îles de l'Égée que les gens apprécieront? Avec un mal au cœur, évidemment.

Pantelis | Et après viennent les autres interrogations. Tu te demandes pourquoi, à quoi ça sert finalement? Tu veux maintenir la tradition ou est-ce que c'est préférable que les gens prennent du bon temps?

Φίλιππος | Εγώ δεν θα ήθελα να αλλάξει η μουσική. Να μη φτάσουμε στο σημείο αυτό που λένε τα παιδιά. Να αλλάξουμε δηλαδή το κούρδισμα και να παίζουμε νησιώτικα. Όσο μπορούμε να προσπαθούμε να τραβήξουμε τον άλλο μέσω της παράδοσης. Αυτό που θα ήθελα να αλλάξει είναι να είναι πιο ξεγνοιαστος ο κόσμος για να μπορεί να αφήνεται σε ό,τι συμβαίνει στο πανηγύρι και να μπορεί να το απολαύσει. Και αν γίνει και ατονήσει και χαθεί το σιφνέικο γλέντι δεν μπορούμε να το εξαναγκάσουμε να παραμείνει. Ελπίζω μόνο να ξαναζυπνήσει. Όπως σε όλα τα πράγματα υπάρχει κύκλος. Μάλλον όσο ζω δεν θα προλάβω να το δω. Δεν πιστεύω να γίνουν τόσο γρήγορα οι αλλαγές... Ίσως πάλι να μπορούμε εμείς, που είναι η δουλειά μας, να κάνουμε κάτι.

Εύχομαι όντως οι αλλαγές να μη γίνουν τόσο γρήγορα και πραγματικά να μπορέσετε να κάνετε κάτι.

Παντελής | Νομίζω ότι η Σίφνος είναι από τα ελάχιστα μέρη στο Αιγαίο τα οποία κρατάνε τόσο αυθεντικό ηχόχρωμα στη μουσική. Τόσο καθαρό παραδοσιακό ρεπερτόριο. Αυτό από μόνο του είναι εξαιρετικά σημαντικό για να αξίζει να διατηρηθεί. Γιατί αν το καλοσκεφτούμε, κάποτε σε όλη την Ελλάδα τα πανηγύρια ήταν κάπως έτσι. Είτε είχανε κλαρίνα είτε είχανε ζουρνάδες, δεν υπήρχαν εξέδρες και ηχητικά συστήματα ούτε το καθαρά εμπορικό ρεπερτόριο που τώρα κυριαρχεί σχεδόν παντού στα πανηγύρια.

Γρηγόρης | Το παραδοσιακό ηχόχρωμα νομίζω ότι έχει εκλείψει από παντού. Στη Σίφνο είναι από τα ελάχιστα μέρη στην Ελλάδα που παραμένει.

Σπύρος | Ναι, και έχουμε και ευθύνη για αυτό.

Γρηγόρης | Μπαίνεις όλο και πιο πολύ σε δίλημμα. Θα παίζω για εμένα και για εσένα ή για να χορέψει ο κόσμος; Γιατί άντε στην αρχή, επειδή είναι πρωτόγνωρη εμπειρία, για καμιά ωρίτσα θα μείνει ο κόσμος. Μετά; Όταν όλο το ρεπερτόριο είναι άγνωστο, τι θα κάνει; Μακάρι να έχει δικίο ο Φίλιππος και να υπάρξει κύκλος.

Σπύρος | Έχει ξαναυπάρξει κοιλιά από ό,τι λένε οι παλιοί, αλλά για άλλους λόγους. Όχι γιατί λείπανε γλεντιστάδες. Κάποτε δεν υπήρχαν αρκετοί

Filippos | I would not like the music to change. Let's not get to the point that the guys are talking about. I mean, to change the tuning and start playing island music. Let's make an effort, to the extent that we can, to draw people in through tradition. What I would like to change would be for the people to be more carefree and to be able to let themselves go and be open to whatever is happening at the paniyiri and to be able to enjoy it. And if it comes to pass that the festivities on Sifnos will get lost, there is no way we can force it to stay. I just hope that it will wake again. As with all things, there is a cycle. It is likely that as long as I live I may see the wheel turn. I don't believe that changes come so fast... As it's our job, maybe we will be able to do something about it.

I hope that indeed the changes will not come so fast and that you will be able to really do something.

Pantelis | I think that Sifnos is one of the very few places in the Aegean where such an authentic timbre is maintained in the music. Such a clean traditional repertoire. That in itself is especially significant and should be conserved. Because if we take time to think about it, at some point in the past, the paniyiria in all of Greece were something like this. Whether they had clarinets or zurnas [a traditional woodwind instrument], in the past there were no platforms and sound systems, and the repertoire was not made up of the clearly commercial repertory which now dominates over almost all the paniyiria.

Grigoris | I think that the traditional timbre has disappeared from everywhere, Sifnos is one of the very few places in Greece where it is still to be found.

Spyros | Yes, and we have some responsibility for it.

Grigoris | You get ever deeper into the dilemma. Should I play for myself and for you, or should I play for the people to dance? Because, ok, people will stick around for about an hour in the beginning, because this is a new experience. And then? When the whole playlist is unknown, what are the people going to do? I wish that Filippos was right and that there is a cycle to be followed.

Spyros | From what the old timers say, there's been a lull before, but for other reasons. But not because there were not enough people going to paniyiria and having a good time. At some point in the past there were not enough musicians, for example.

Filippos | Moi je ne voudrais pas que la musique change. Qu'on n'en n'arrive pas à ce point là. Mes camarades parlent de changer nos accords et de jouer des chansons des îles de l'Égée. Tant qu'on peut, qu'on essaye plutôt d'attirer l'autre grâce à la tradition. Ce que je voudrais changer, c'est que les gens qui viennent aux panigiria soit plus insoucians. Qu'ils puissent se laisser aller et qu'ils apprécient le panigiri. Et si la fête sifniote devient atone et finit par se perdre, ben c'est comme ça, on y peut rien. J'espère juste qu'elle se réveille à nouveau. Comme toutes les choses, le panigiri a son cercle de vie. Je pense que je n'aurais pas le temps de voir ce changement avant ma mort. Je ne crois pas que ces transformations pourront se faire assez vite... Mais peut-être qu'on pourra faire quelque chose, nous dont c'est le travail.

J'espère que ces bouleversements n'arriveront pas trop vite et que vous pourrez, vraiment, faire quelque chose.

Pantelis | Je crois que Sifnos est un des seuls endroits de la mer Égée où on garde précieusement l'authentique qualité musicale et un répertoire traditionnel si défini qui est limpide. Ces derniers, sont extrêmement importants et valent la peine d'être préserver. Parce que si on réfléchit deux minutes, on verra qu'auparavant, partout en Grèce, les panigiria étaient un peu comme ceux de Sifnos. Soit il y avait des clarinettes, soit des zournades (espèce de hautbois) mais jamais des estrades et des systèmes sonores. De plus, il n'y avait pas ce répertoire clairement commercial qu'on entant dans quasiment tous les panigiria à l'heure actuelle.

Grigoris | Partout, je pense, la qualité de la palette sonore a disparu. En Grèce, Sifnos est l'un des derniers endroits où cette dernière subsiste.

Spyros | Oui, et nous en sommes également responsable.

Grigoris | Tu te retrouves face au dilemme suivant | Je vais jouer pour moi et pour toi, ou pour que tous le monde se mette à danser? Parce qu'on peut se dire que ça va au début, lorsque c'est encore une expérience inédite. Pour une petite heure, le monde va rester. Mais après? Quand tout le répertoire est inconnu, qu'est ce qu'ils vont faire les gens? J'espère que Filippos a raison, qu'il y a un cercle qui se produit.

Spyros | Selon les dires des anciens il y a déjà eu des moments difficiles dans les panigiria, mais c'était pour d'autres raisons. Non pas par manque de gens fêtards, mais plutôt, par exemple, par manque d'instrumentistes.

PHOTO | GIANNIS KONTOS

PHOTO | GIANNIS KONTOS

Το σιφνέικο πανηγύρι, όπως το νιώθω μέσα από τις περιγραφές σας, απαιτεί συμμετοχή. Οι άνθρωποι όμως γινόμαστε όλο και πιο παθητικοί. Ακόμα και στη διασκέδασή μας, περιμένουμε κάποιον ή κάτι να μας διασκεδάσει. Πώς να αλλάξει αυτό; Πρέπει να βγούμε από την «πρίζα» που έχει μπει ο καθένας μας. Το λέω μεταφορικά αλλά και κυριολεκτικά. Λίγος χρόνος χωρίς ρεύμα θα ήταν πολύ θεραπευτικός!

Παντελής | Να! Να! Το έχω σκεφτεί αυτό! Θέλει έναν μήνα χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα! Ούτε κινητά ούτε υπολογιστές ούτε τίποτα. Να δεις πως θα ξαναβουλά ο τόπος στα πανηγύρια!

Σπύρος | Ου! Θα γινόταν χαμός στα πανηγύρια! (γέλια)

The way I am getting a feel for it from your descriptions, it seems that the paniyiria on Sifnos require participation. But we people are becoming increasingly passive. Even in the way we have a good time, we expect someone or something to entertain us. How can this change? Each and every one of us has to “unplug” himself from wherever it is he is attached. I mean this both figuratively and literally. A little time without electrical power would be very therapeutic!

Pantelis | Yes! Yes! I have thought about this! What people need is a month without electricity! No mobiles, no computers, nothing! Then you'll see, they'll be bringing the walls down at the paniyiria after that!

Spyros | Oh, yeah! The paniyiria would be awesome then! (laughter)

D'après ce que je comprends à travers vos descriptions, c'est que le panigiri sifniote demande de la participation. Mais les êtres humains deviennent de plus en plus passifs. Même dans leur amusement ils attendent qu'il y ait quelqu'un ou quelque chose qui les amuse. Comment changer cela? Il faut que tout un chacun se «débranche» un peu. Je le dis à la fois métaphoriquement et littéralement. Un petit moment sans courant électrique serait vraiment le bien venu et très thérapeutique!

Pantelis | Oui! Oui! Moi aussi j'y ai déjà pensé! Un mois sans courant électrique! Ni portables, ni ordinateurs, ni rien du tout! Tu verras comment le monde ira faire la fête dans les panigira!

Spyros | Oh là là! Ce serait la folie dans les panigiria! (rires)

Υπάρχουν κάποια πανηγύρια που κρατούν ακόμα την ατμόσφαιρα που υπήρχε παλιά; Που θα μπορούσε να έρθει κάποιος και να νιώσει τον παλμό που περιγράφετε;

Σπύρος | Αυτό έχει να κάνει αρκετά με τον πανηγυρά. Υπήρχαν κάποια πανηγύρια τα οποία ήταν «σεσημασμένα» όπως λέμε! Ήξερες ότι θα πας εκεί και θα γίνει χαμός. Αλλά αυτό κυρίως οφείλεται στον πανηγυρά, στους φίλους του και την οικογένεια.

Γρηγόρης | Και πλέον, αν τύχουν τέτοια καλά πανηγύρια είναι συνήθως τον χειμώνα.

Παντελής | Είχε και κάποια πανηγύρια ωραία καλοκαιρινά... Ο προφήτης Ηλίας ο Ψηλός για εμένα ήταν το πιο μυσταγωγικό πανηγύρι. Στεναχωριέμαι πάρα πολύ όταν βλέπω να έρχεται τόσος κόσμος μέχρι εκεί πάνω και να ενδιαφέρεται μόνο για το πώς θα μπει μέσα στην τράπεζα να φάει και να πει τζάμπα. Και μετά, να ζητάει και από τους ανθρώπους που έχουν δουλέψει για να μαγειρέψουν και να περιποιηθούν τόσα άτομα να του «φτιάξουν και κανένα καφεδάκι...». Κι όλο αυτό είναι ντυμένο με μια συγκεκριμένη κουλτούρα, κακώς εννοούμενη εναλλακτική, που δεν καταλαβαίνω τι σχέση έχει με το σιφνέικο πανηγύρι.

Γρηγόρης | Πλακώνονται ποιος θα φάει πρώτος, πώς θα πιούνε περισσότερο κρασί και μετά για να πάρουν θέσεις στις ταρατσες για να κοιμηθούν.

Παντελής | Δεν ξέρω τι φταίει. Είναι η ανοχή που υπάρχει από τη μεριά τη δικιά μας; Υπάρχει ένα θέμα αισθητικής; Ηθικής; Δεν ξέρω.

Παλαιότερα την ηθική και την αισθητική στην οποία αναφέρεστε κατά κάποιο τρόπο την όριζε η θρησκεία. Μας είναι άραγε τόσο απαραίτητο κάποιος να το ορίζει και να το επιβάλλει;

Παντελής | Στην ουσία το θέμα δεν θα έπρεπε να είναι θρησκευτικό. Και να μην πιστεύεις, πας σε μια γιορτή που σχετίζεται με αυτό. Σεβάσου το! Ναι, το πανηγύρι είναι και φολκλόρ, αλλά σεβάσου την ουσία του. Τι δηλαδή; Ήρθα να φάω και να πιω τζάμπα και τίποτε άλλο πέρα από αυτό; Κάποιοι παίζουν όλο το βράδυ μουσική εκεί για εσένα και δεν το σέβεσαι. Άλλοι είναι μέσα στις κουζίνες, συχνά από την προηγούμενη μέρα για να σου μαγειρεύουν. Σε κερνάνε φαγητά, ποτά, δεν πληρώνεις τίποτα, δεν σέβεσαι ούτε αυτούς. Ο χώρος ο οποίος πας είναι ιερός για κάποιους. Για

Are there some paniyiria which still maintain the atmosphere that used to exist in the past? Where could someone come to feel the vibe you are describing?

Spyros | Well, that has a lot to do with the paniyiras (literally | “the panigiri guy”). There used to be some paniyiria which were “marked out” as we say! You knew that you would go there and that you were going to have a great time. But that is mainly up to the paniyiras, his friends and family.

Grigoris | And on top of that, if there are any really good paniyiria, they are usually in winter.

Pantelis | There's been some good summer paniyiria as well... The paniyiri of Prophet Elijah the Tall used to be the most mystical paniyiri, in my opinion. I get upset when I see so many people coming all the way up there, and all they are interested in, is how to get into the trapeza so that they can eat and drink for free. And then they'll ask those who have worked so hard on the cooking and preparations for so many people whether they could “fetch a small cup of coffee”. And all this is dressed up with a certain mindset, wrongly considered to be “alternative”. I cannot understand how this mindset relates to the paniyiria of Sifnos.

Grigoris | They scabble for primacy, to eat first, drink the most and then to be the one who will secure a spot in the flat parts to sleep on.

Pantelis | I am not sure what's at fault. Is it our fault, because we are putting up with it? Is it something to do with good taste? With ethics? I don't know.

In the past, this good taste and ethics you mention used to be set to a certain extent by religion. Is it really so necessary for these things to be defined and enforced?

Pantelis | Essentially, the issue should not be a religious one. Whether you believe or not, you are participating in a festival that is connected to a specific belief system. Respect it! Yes, the paniyiri is also linked to folklore, but respect its basis. You come to eat and drink for free and that's it? Some people are there playing music for you all night and you don't respect it. Others are in the kitchens, often since the day before, so they can cook for you. They offer you food, drinks, you pay for nothing, you don't respect them, either. The place you've come to is sacred ground for some. For you it might not be. But when you don't respect that, eh, then you don't

Est-ce qu'il y a encore des panigiria qui gardent un peu de l'ambiance du temps d'avant? Où pourrait-on aller pour ressentir un peu cette vibration dont vous parlez?

Spyros | Ça, ça avoir avec le panigiras (personne qui s'occupe de la chapelle, qui accueille lors de la fête et qui garde l'icône sainte pendant un an). Il y avait des panigiria qu'on appelait «les célèbres»! Tu savais que si tu allais là-bas tu allais t'éclater vraiment. Mais c'est surtout au panigiras à qui on le doit, à ces amis et sa famille.

Grigoris | S'il y en a encore, des panigiria qui sont si bien, d'habitude c'est qu'ils se déroulent l'hiver.

Pantelis | Il y en avait l'été qui était très bien... Celui de profitis Hlias o Psylos à mon avis était le plus mystique. Je suis triste de voir tout ce monde venir jusque là haut, et la seule chose qui les intéresse est de savoir comment ils vont rentrer dans la trapeza pour manger et boire gratuitement. Et s'il n'y avait que ça... Après, ils osent demander aux pauvres gens qui leur on fait à manger et qui ont choyé tant de personnes, si «on pourrait leur apporter un petit café»... Et, tout cela est enveloppé sous la houlette malheureusement d'une culture précise, dite, tristement, alternative, qui à mon avis n'a vraiment rien avoir avec le panigiri sifniote.

Grigoris | Ils sont comme des brutes pour voir qui va manger en premier, comment ils vont boire plus que les autres et après quoi, ils iront prendre place sur les terrasses pour dormir.

Pantelis | Je ne sais pas ce qui cloche. Est-ce que c'est dû à une trop grande tolérance de notre part? Y-a-t-il un problème de question esthétique? D'éthique? Je ne sais pas.

Autrefois, l'éthique et l'esthétique auquel vous faites référence étaient en quelque sorte définies par la religion. Est-ce si nécessaire pour nous qu'il y ait quelqu'un qui les définisse et les impose?

Pantelis | À la base, la question ne devrait pas être religieuse. Libre à toi de ne pas croire, et tu peux quand même aller à une fête religieuse qui est associé à cela. Mais respecte-la! Oui, le panigiri fait aussi partie du folklore, mais respecte sa nature première. C'est à dire qu'est-ce que tu fais? Tu es venu boire et manger gratuitement, et rien d'autre? Il y a des gens qui jouent toute la nuit pour toi, et tu ne les respectes pas. Il y en a d'autres qui sont dans la cuisine, fatigués très souvent depuis la veille, pour te faire à manger. La nourriture t'est offerte, ta boisson aussi, tu ne payes rien, tu ne respectes même pas ces gens là. La salle où tu es, est peut-être un lieu saint pour certaines personnes. Peut-être pas pour toi. Et même ça tu n'arrives pas à le respecter? Ils ne respectent rien!

PHOTO | YOU ARE HERE

Έχω παρευρεθεί σε προετοιμασία πανηγυριού και έμεινα άναυδη από τον κόπο που έκαναν οι άνθρωποι αυτοί για να είναι όλα έτοιμα για το πανηγύρι. Ατέλειωτες ώρες δουλειάς! Αλήθεια, και εσείς οι μουσικοί παίζετε όλο το βραδύ, κάνετε τόσο κόπο, υπάρχει τουλάχιστον κάποια αμοιβή για τους μουσικούς;

Γρηγόρης | Στα πανηγύρια τα παλαιότερα χρόνια μπορούσες να βγάλεις πολύ καλά χρήματα.

Σπύρος | Στο κλασικό παραδοσιακό πανηγύρι οι μουσικοί πληρωνόντουσαν από την παρέα. Δεν υπήρχε συγκεκριμένο ποσό που θα σου δώσει ο πανηγυράς, έπεφτε χαρτούρα.

Παντελής | Χαρτούρα είναι τα χρήματα που έδιναν οι παρέες στους μουσικούς. Για να παίξουν οι μουσικοί ένα συγκεκριμένο τραγούδι που θέλανε ή έτσι επειδή είχανε κάνει κέφι. Οπότε, το να καταφέρεις να «κεφιάσεις» την παρέα... είχε και τέτοιο νόημα!

Γρηγόρης | Ναι, αλλά επειδή πλέον αυτό είναι όλο και πιο σπάνιο, γίνεται μια μικρή οικονομική συμφωνία με τον πανηγυρά. Ειδικά στα καλοκαιρινά πανηγύρια που έρχονται πολλές παρέες ξένων δεν ξέρουν αυτό το έθιμο. Οπότε, τώρα πια, αν δεν συμφωνηθεί κάτι με τον πανηγυρά οι μουσικοί μπορεί και να μην πάρουν τίποτα.

Παντελής | Φαντάσου ότι παλαιά ερχόντουσαν ναυτικοί πυρωμένοι να ακούσουν ένα συγκεκριμένο τραγούδι. Άφηναν πολλά χρήματα στους μουσικούς για να ακούσουν ένα μόνο τραγούδι! Εμείς φυσικά δεν τα προλάβαμε αυτά.

I have been present at preparations for a paniyiri and I have been struck speechless by the effort put into the preparations by these people so that everything is ready on time for the paniyiri. They worked for hours on end! Really, and you the musicians play all night, you make such an effort, is there at least some reward for the musicians?

Grigoris | Years ago you could make really good money at the paniyiria.

Spyros | In the classical traditional paniyiri, the musicians used to be paid by the participants. There was no specific amount that the paniyiras would give, you used to get the hartoura [literally, paperwork – slang].

Pantelis | Hartoura is the money that the groups of friends would give to the musicians. So that they would play a specific song that they wanted to hear, or just because they were having a good time. So, if you managed to get the groups of friends to the point of having a good time, then there was all the more reason to do so!

Grigoris | Yes, but because this is increasingly uncommon nowadays, we make a small financial agreement with the paniyiras. Especially at the summer paniyiria where we have many groups of foreigners participating who don't know the custom. So now, if some arrangement isn't made with the paniyiras beforehand, the musicians might not get anything at all.

Pantelis | Keep in mind that in the past, we'd have had sailors present, all fired up to hear a specific song. They would spend a lot of money on the musicians, just to be able to hear the one song! Of course, that sort of thing was before our time.

J'ai déjà été à des préparatifs de panigiria, et je suis resté bouche bée devant le travail et l'effort que ces gens ont fait pour que tout soit près le moment venu. Un labeur de dure haleine! C'est vrai quoi, et vous, les musiciens qui jouez toute la nuit, vous faites tellement d'efforts, il y a une quelconque rémunération pour les musiciens?

Grigoris | Auparavant tu pouvais te faire beaucoup d'argent aux panigiria.

Spyros | Dans les panigiria classiques traditionnels les musiciens étaient payés par les groupes d'amis, les pareas. Et il n'y avait pas de somme exacte que le panigiras allait te donner, il y avait de la chartoura (en grec χαρτί signifie le papier, et par là les billets de banque).

Pantelis | Chartoura est le nom de l'argent laissé par les pareas aux musiciens, pour qu'ils jouent une chanson en particulier, ou parce qu'ils ont simplement envie de faire la fête. Donc, réussir à ce que la parea fasse la fête... avait aussi ce sens là!

Grigoris | Oui, mais comme ça devient de plus en plus rare, il y a un donc un arrangement financier qui se fait avec le panigiras. Tout particulièrement durant l'été où viennent beaucoup de groupe d'étrangers qui ne connaissent pas cette coutume. Donc, s'il n'y a pas d'accord avec le panigiras, les musiciens peuvent ne rien recevoir.

Pantelis | Imagine que dans le temps, les marins venaient, chauds comme la braise, et demandaient une chanson en particulier. Ils laissaient beaucoup d'argent aux musiciens, juste pour pouvoir écouter une chanson! Bien sûr, nous on a pas connu ça.

PHOTO | GIANNIS KONTOIS

Οι τέσσερις σας, αν και τόσο νέοι, έχετε αγκαλιάσει μια μουσική παράδοση που έχει γεννηθεί και ακμάσει σε άλλες εποχές. Εύχομαι η αγάπη και η αφοσίωσή σας, οι μελωδίες και οι ρυθμοί που ξαναζωντανεύετε σε κάθε πανηγύρι να παρασύρουν τις παρέες, παλιές και νέες, και σύντομα να «ξαναβουλά ο τόπος» στα πανηγύρια που θα παίζετε!.

Παντελής | Το γλέντι το ίδιο παρασέρνει. Έχει πολύ έντονη δυναμική αυτή η κατάσταση. Αν έχει «κεφιάσει» η παρέα και πηγαίνει το πράγμα ωραία, το απολαμβάνουμε όλοι. Ο παλμός που δημιουργείται και το πόσο πηγαίο είναι όλο αυτό το κάνουν μοναδικό. Αν βρεθείς σε φάση καλού σιφνέικου γλεντιού, μα σε πανηγύρι ή σε γάμο, και άσχετος να είσαι, σε παρασέρνει. Σε συνεπαίρνει τόσο που νιώθεις ένα!

Despite your youth, the four of you have embraced a musical tradition which was born and flourished in other times. I hope that your love and devotion and the melodies and rhythms which you have brought back to life at each paniyiri will inspire more groups of friends, young and old, and that soon you'll be 'bringing the house down' again at the paniyiria at which you'll be playing.

Pantelis | Having a good time is inspiration in itself. This situation has a very intense dynamism. If the group of friends reaches the point where they are having a good time and the thing is going well, then we all enjoy it. The vibe which is created and its central importance as the source of all this, make it unique. If you find yourself at a celebration on Sifnos, whether at a paniyiri or a wedding, even if you don't know about music and song, you get carried away. You get caught up in it and feel at one with the rest of the group!

Vous quatre, vous qui êtes si jeunes, vous avez adopté une tradition musicale qui à la fois est née et a prospéré à une autre époque. J'espère que votre amour et votre dévotion, les mélodies et les rythmes que vous ressuscitez à chaque panigiri, qu'ils entraîneront à nouveau les pareas, les vieux et les jeunes, et que très vite dans les panigiria où vous jouez tout «le monde afflue» de nouveau.

Pantelis | La fête elle-même nous entraîne. La situation a en soit une dynamique extrêmement forte. Si la parea «s'éclate», si tout va pour le mieux, alors on l'apprécie tous. Le pouls qui se crée est une source qui rend tout ça tellement unique. Si tu te retrouves dans une bonne fête à Sifnos, que ce soit lors d'un panigiri ou lors d'un mariage, tu as beau ne pas avoir de rapport avec tout ça, la fête t'entraîne. Ça te prend tellement que tu ne fais plus qu'un avec cet événement!

Je ne trouve pas de meilleure façon pour clore notre rencontre. Celle de cette phrase, laquelle, suite à notre discussion, englobe toute l'âme et toute la substance de ces panigiria sifniotes, qui sont si particuliers et si uniques | «...tu ne fais plus qu'UN»!

Je vous remercie chaleureusement! ■

Σε συνεπαίρνει τόσο που νιώθεις ένα!

Δεν βρίσκω καλύτερο τρόπο να κλείσουμε τη συνάντησή μας από αυτές τις δύο τελευταίες λέξεις, που μετά από την κουβέντα μας αισθάνομαι ότι εσωκλείουν την ψυχή και την ουσία των τόσο ιδιαίτερων και μοναδικών σιφνέικων πανηγυριών | «...νιώθεις ΕΝΑ»!

I can find no better way to close our meeting than those three words. After our chat, I feel that they encompass the soul and the essence of the very particular and unique paniyiria of Sifnos | you "feel at one"!

ΦΕΙΔΑ

ΓΝΩΣΤΗ ΩΣ ΑΓΡΙΟΚΕΔΡΟΣ.
ΣΙΦΝΟΣ: ΕΝΑ ΝΗΣΙ ΓΕΜΑΤΟ ΦΕΙΔΕΣ.
ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΛΗ ΑΓΙΟΥΤΑΝΤΗ, ΓΕΩΠΟΝΟ

.....
THE FEIDA (PL. FEIDES) IS ALSO KNOWN AS THE WILD-CEDAR.
SIFNOS: AN ISLAND FULL OF FEIDES.
BY PANTELIS AGIOUTANDIS, AGRICULTURIST

.....
GENÉVRIER DE PHÉNICIE CONNU AUSSI SOUS LE NOM DE CÈDRE SAUVAGE.
SIFNOS: UNE ÎLE RICHE EN GENÉVRIERS.
DE PANTELIS AGIOUTANTI, AGRONOME

PHOTO | VENIA KAROLIDOU

Είναι ένα ιδιαίτερα σκληρό φυτό, αιθαλές, που αναπτύσσεται με έναν ευθυτενή κορμό και εξελίσσεται σε δένδρο έως και πέντε μέτρων. Συνήθως όμως ο άνεμος το διατηρεί σε χαμηλότερο ύψος, δίνοντάς μας την αίσθηση ενός ψηλού και πυκνού θάμνου. Αντέχει στον αέρα, στην αλμύρα της θάλασσας, στην ξηρασία, στα πετρώδη, άγονα και ασβεστολιθικά εδάφη, χαρακτηριστικά που του έχουν επιτρέψει να εξαπλωθεί σε πολλές πλαγιές της ενδοχώρας της Σίφνου. Είναι δένδρο βραδείας ανάπτυξης.

Ο καρπός του είναι σφαιρικός και μέσα του μεγαλώνουν συνήθως τρία έως έξι σπόρια, τα οποία για να ωριμάσουν απαιτούν μια παραμονή δύο

It is a particularly hardy evergreen plant which grows with an upright trunk and develops into a tree which can reach five metres in height. Usually, the wind serves to keep it at a shorter height, giving us the impression of a tall and dense bush. It is resilient to the wind; the saltwater of the sea; dryness; stony and otherwise barren limestone soils, and these characteristics have allowed it to spread through many slopes in the hinterland of Sifnos. It is a tree which develops slowly.

The tree bears a spherical fruit in which between three and six seeds usually grow. These will need to stay within the fruit for two years to ripen.

C'est une plante particulièrement dure et à feuillage persistant. Il se développe en un tronc droit, et devient un arbre pouvant atteindre les cinq mètres. Le plus souvent, le vent le maintient à une hauteur plus petite, nous donnant ainsi l'impression qu'il s'agit d'un grand et dense buisson. Il est résistant au vent, à la salinité de la mer, à la sécheresse, aux sols rocailloux, arides, et calcaires. Des caractéristiques qui lui ont permis de se propager sur de nombreux flancs de l'arrière-pays de Sifnos. C'est finalement un arbre qui se caractérise par une croissance assez lente.

Ses baies sont sphériques et contiennent habituellement à l'intérieur de trois à six graines, lesquelles pour atteindre leur maturité doivent

PHOTO | VENIA KAROLIDOU

PHOTO | GIANNIS KONTOS

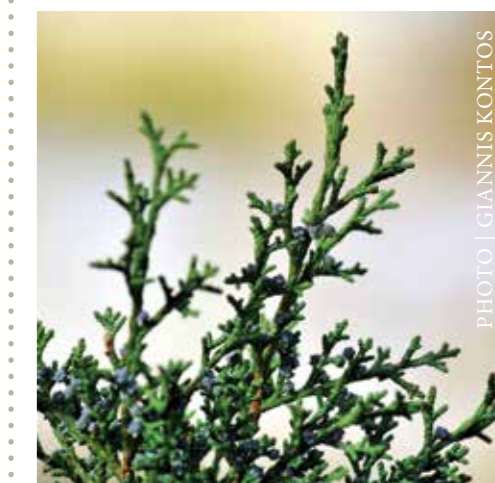

PHOTO | GIANNIS KONTOS

Με τον όρο φείδα αναφερόμαστε στο ιθαγενές φυτό της Μεσογείου *Juniperus phoenicea* (νεότερες μελέτες το εντάσσουν στο είδος *J. turbinata*), το οποίο συναντάμε ευρέως σε όλη τη μεσογειακή λεκάνη, όπως επίσης και στη Σίφνο.

Από αρκετό κόσμο αποκαλείται κέδρος, κάτι που βοτανικά δεν ισχύει, μιας και μιλάμε για άλλου γένους φυτά. Θα ήταν προτιμότερο να τα αποκαλούμε αγριόκεδρους ή αγριοκυπάρισσα, αλλά κατ' ουσίαν ανήκουν στο γένος των Αρκεύθων (*Juniperus* sp.).

We use the term "feida" to refer to the plant which is endemic to the Mediterranean and has the binomial name *Juniperus phoenicea* (more recent studies place it in the species *J. turbinata*). It can be found all over the Mediterranean basin and on Sifnos too.

Many people call it a cedar, something which, botanically speaking, is not supported given that the cedars are part of another plant genus. It would be better to call them wild-cedars or wild-cypresses, but in essence, they belong to the genus of the Junipers (*Juniperus* sp.).

Par genévrier on entend la plante originaire de la méditerranée, la *Juniperus phoenicea* (des études récentes la classent dans l'espèce des *J. turbinata*), qui est largement répandue dans tout le bassin méditerranéen, tout comme à Sifnos.

De nombreuses personnes le nomment cèdre, terme qui en botanique n'est pas valable puisque qu'il s'agit d'une autre espèce de plante. Il serait préférable en effet, de parler de cèdre sauvage, ou alors de cypres sauvage, les deux appartenant à la catégorie des genévriers (*Juniperus* sp.).

Οι χρήσεις του στη φαρμακευτική είναι πολλές, όπως επίσης και στην αρωματοποιία. Είναι πλούσιο σε αιθέρια έλαια και ουσίες αρωματικές και αντισηπτικές, τις οποίες παίρνουμε είτε με βάμματα είτε με αφηψήματα των καρπών κυρίως, αλλά και των φύλλων. Χαρακτηριστικό είναι ότι το συγγενές είδος *Juniperus communis* χρησιμοποιείται στην παρασκευή του γνωστού μας ποτού τζιν, ενώ στην αρχαία Ελλάδα το χρησιμοποιούσαν για καθάρσεις και εξαγνισμούς χώρων. Το ξύλο του θεωρείται ιδιαίτερα ανθεκτικό και άριστο για μικροκατασκευές και ξυλογλυπτική, ενώ παράλληλα το συναντάμε συνέχεια σε παλιές σιφνέικες θεμιωνιές (αγροτόσπιτα) ως δοκάρια στήριξης της οροφής.

Μπορεί τα νησιά μας να έχουν ελάχιστες βροχοπτώσεις και να θεωρούνται άγονα, όμως φιλοξενούν φυτά ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κ■

It has many uses in medicine and also in perfume production. It is very rich in essential oils and other substances which are aromatic and antiseptic. These are usually harvested either as tinctures or as decoctions, mainly of the fruit, but of the leaves as well. It is notable that the related species *Juniperus communis* is used in the production of the well-known spirit, gin, while in ancient Greece it was used for cleansing and purifying spaces. Its wood is considered especially hardy and very well suited for small constructions and carving and we often find it in many old themonies (agricultural outbuildings), being used for the supporting roof-beams.

Our islands may have minimal rainfall and they may be considered barren, but they are home to plants with notable characteristics and unique value! ■

Les utilisations pharmaceutiques et en parfumerie sont très nombreuses. Il est riche en huiles essentielles, et en substances aromatiques et antiseptiques. Ces dernières sont prises soit par teinture, soit par infusion des baies, mais aussi des feuilles. Il est intéressant de connaître que, sa variété cousine est le *Juniperus communis* qui lui est utilisé dans la fabrication de notre boisson spiritueuse connue de tous, le gin. En Grèce antique le genévrier était utilisé pour la désinfection et la purification des espaces communs. Son bois est considéré comme étant particulièrement résistant et excellent, convenant parfaitement pour la fabrication de petits objets, ainsi que pour la sculpture sur bois. Parallèlement, on le rencontre souvent comme poutres de soutien pour le toit des themonies (fermes rurales) à Sifnos.

Il se peut qu'on ait peu de pluie dans nos îles et qu'elles soient considérées comme étant arides, mais il est vrai qu'elles abritent des plantes ayant des caractéristiques toutes particulières, uniques ■

ΕΝΑ ΑΕΝΑΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

ΠΟΛΙΝΑ ΣΙΜΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΑ

THE KASTRO OF SIFNOS - AN ETERNAL IMPRINT

POLINA SIMOU, TEACHER, ARTIST

LE KASTRO DE SIFNOS - UNE EMPREINTE IMMUABLE

POLINA SIMOU, ENSEIGNANTE, ARTISTE

PHOTO | GIANNIS KONTOS

Αντικρίζω και φωτογραφίζω για πρώτη φορά το Κάστρο. Στιγμιότυπο ενός αθάνατου πίνακα, που, όπως θα περιέγραφε ο Αριστοτέλης, άνθρωποι και αντικείμενα παρακινούνται σε μια μυστηριώδη κίνηση προς εκπλήρωση ενός ανώτερου σκοπού. Της φύσης... Τίποτα δεν φαίνεται μάταιο σε αυτό το πορτραίτο.

Περπατώ μέσα στα μικρά δρομάκια του οικισμού, νιώθοντας ότι πολλές ιστορίες διαδραματίζονται ταυτόχρονα και ότι το παρελθόν συμβαίνει συνεχώς. Αρχαία τείχη, λότζιες (ανοιχτές στοές), εκκλησιές και χιλιάδες χρόνια ανθρώπινης αλληλεπίδρασης με τη φυσική πρώτη ύλη φαίνεται ότι εδραίωσαν ένα μοναδικό μείγμα πολιτισμών πάνω στο Κάστρο, για την ολοκλήρωση ενός τέλει σχεδίου που οδηγεί στο βέλτιστο.

Πάνω σε μια κλειστή ελλειπτική γραμμή καταγράφεται το αποτύπωμα της βιολογικής εξέλιξης χιλιάδων χρόνων και της συνεχιζόμενης ανθρώπινης παρουσίας στον μικρό οικισμό. Μια σπείρα περιλαμβάνει την πολιτισμική εξέλιξη των

It is the first time I set eyes on the Kastro and the first time I photograph it. It is a moment, taken from an immortal painting, in which, as Aristotle would have described, men and objects are urged on in a mysterious motion towards a higher cause. The cause of nature... Nothing in this portrait seems to be in vain.

I walk along the small streets of the settlement with a feeling that many histories are unfolding at the same time, and that the past is still happening, without ceasing. Ancient walls, loggias (open porticoes), churches and thousands of years of human interaction with natural raw materials seem to have established a unique blend of civilizations on the Kastro, in order to finalise a perfect design which drives on towards the optimal.

The imprint of thousands of years of biological evolution and the ongoing human presence in the small settlement is contained within a closed elliptical line. A spiral encloses the cultural development of the inhabitants, who invariably incorporate a small part of their soul into this natural masterpiece.

En face de moi, pour la première fois Kastro que je prends en photo. Un instantané d'un tableau immortel, lequel, comme le décrirait Aristote, voit des hommes et des objets qui se meuvent en un mouvement mystérieux afin de réaliser un objectif qui lui est bien plus sublime et éthéré. Celui de la nature... Rien n'est vain dans ce portrait.

Je marche à travers les ruelles, ressentant que de nombreuses histoires s'y déroulent simultanément, et que le passé se produit encore et en encore. Des anciens remparts, des loggias (galeries ouvertes qui faisaient office d'entrées médiévales), des églises et des milliers d'années d'interaction humaine avec la matière première naturelle, qui semble-t-il a établi un unique mélange de cultures sur Kastro, afin que soit réalisé le plan parfait, le seul qui conduit à l'idéal.

Sur un tracé qui suit une ligne elliptique fermée, s'inscrit l'empreinte de l'évolution biologique de milliers d'années et de la présence continue des hommes dans ce petit village. Une volute comporte l'évolution culturelle des habitants, qui ont toujours su intégrer une partie de leur

PHOTOS | GIANNIS KONTOS

«Στην τέχνη μπορούμε τελικά να ανταγωνιζόμαστε τη φύση μόνον αφού μάθουμε, τουλάχιστον εν μέρει, τη μέθοδο με την οποία προχωρεί στη δημιουργία των έργων της»

«When it comes to art, in the end, we can only compete with nature once we have learned, at least in part, the way she goes about creating her works»

«En art, nous pouvons rivaliser avec la nature à condition que nous apprenions, en partie du moins, la méthode grâce à laquelle elle progresse dans la création de ses œuvres»

Handmade Jewellery

Kastro _ Sifnos
t: 2284031158
i: passe-partoutsifnos.weebly.com

PHOTO | YOU ARE HERE

Η Ιστορία δεν επαναλαμβάνεται στον αρχαιολογικό αυτόν οικισμό. Απλά συνεχίζεται, προσφέροντας έναν πλούτο γνώσης μιας καλά ριζωμένης κληρονομιάς. Το φυσικό γίνεσθαι στο Κάστρο ήταν εξαρχής μοναδικό, όπως και οι κάτοικοί του. Δεν υπάρχουν απομιμήσεις παρά μόνο ένας αφ' εαυτού προερχόμενος συγκερασμός του παλιού με το σύγχρονο, χωρίς να περισσεύει τίποτα. Σύγχρονα σπίτια στηριγμένα σε αρχαίους κίονες, υπέρθυρα λαξευμένα από αρχαία μάρμαρα, αρχαίες μαρμάρινες γούρνες και σαρκοφάγοι μέσα και έξω από τις αυλές και μια έντονη αισθητική φράγκικης επιβλητικής αρχιτεκτονικής, είναι γνωρίσματα βαθιά χαραγμένα στο τοπικό

History is not repeated in this archaeological settlement. It simply lives on, offering a wealth of knowledge based on a well rooted heritage. The natural order of things on the Kastro was unique from the very beginning, in the same way that its inhabitants too were unique. There is no imitation, there is only a coalescence of the old with the new, which emanates from within itself and leaves nothing superfluous. Modern houses resting on ancient columns, lintels fashioned out of ancient marbles, ancient marble troughs and sarcophagi, both inside and outside the yards and an intense sense of the imposing Frankish architecture are all traits which are deeply ingrained into the human DNA.

L'histoire ne se répète pas sur ce site archéologique. Elle continue juste, offrant à tout un chacun sa panoplie de connaissances d'un héritage bien enraciné. À Kastro, le devenir naturel était dès le début unique, tout comme l'étaient ses habitants. Il n'y a pas d'imitations. Un rapprochement de l'ancien et du nouveau, sans que rien ne soit de trop. Des maisons modernes soutenues par des colonnes antiques, des linteaux taillés dans des marbres anciens, des sarcophages qui sont soit à l'intérieur soit en dehors des jardins, des abreuvoirs en marbre, et une intense et imposante esthétique de l'architecture des Francs, tout cela compose les traits caractéristiques et profondément gravé

To Dolci Restaurant - Cocktail Bar, επάνω στο βράχο του ΚΑΣΤΡΟΥ, συνδυάζει τη μοναδική θέα με γευστικά πιάτα από τη Μεσογειακή και διεθνή κουζίνα, συνοδευόμενα από ποικιλίες κρασιών και απολαυστικά cocktails.

Dolci Restaurant - Cocktail Bar, on the rock of KASTRO, combines the unique view with delicious Mediterranean and international cuisine, accompanied by a variety of wines and delightful cocktails.

Kastro, Sifnos
T. +30 2284032311

PHOTO | VENIA KAROLIDOU

Είναι η παράδοση άλλωστε που στηρίζει ο Σιφνιός κάτοικος και χαρακτηρίζει έντονα την ιδιοσυγκρασία του. Είναι η πίστη του στις διδαχές των προγόνων του και το βαθύ αίσθημα ευθύνης για τη διασφάλιση της λαϊκής ανώνυμης τέχνης ως παρακαταθήκης για τις επόμενες γενιές.

It is the tradition which is in any case upheld by the resident of Sifnos and intensely colours his idiosyncrasies. It is his faith in the teachings of his forefathers and his deep feeling of responsibility as he ensures that the works of art created by anonymous popular artists are handed down as a covenant to the next generations.

D'ailleurs, c'est cette tradition que portent en eux les habitants de Sifnos et qui caractérise leurs tempéraments vifs. C'est leur foi dans les préceptes qu'ont légués leurs ancêtres, et ce sentiment profond de la responsabilité de la sauvegarde de l'art populaire anonyme comme patrimoine pour les générations futures.

Εστιατόριο Λεωνίδας

Παραδοσιακή σιφνέικη και μεσογειακή κουζίνα, με φρέσκα, γευστικά τοπικά προϊόντα

Leonidas Restaurant

Traditional Sifnian & Mediterranean cuisine, prepared with local, fresh, flavorful products

Απολαύστε τη μαγευτική θέα από την πίσω αυλή μας!

Admire the breathtaking view from our back yard!

- +302284031153
- l.menegakis@gmail.com
- leonidastavern

remezzo

all day cafe restaurant

in the heart of Kastro

remezzo-sifnos.gr

Η απογευματινή μου βόλτα στο Κάστρο ολοκληρώνεται και ήδη νιώθω μια ιδιαίτερη ευεξία και αρμονία. Συνειδητοποιώ ότι ίσως είναι ο μοναδικός οικισμός στην Ελλάδα που η τέχνη της αφαίρεσης δεν κατόρθωσε να βγάλει τίποτα από τον καμβά του Δημιουργού. Τίποτα δεν φάνηκε να είναι περιττό, με τη συνειδητοποίηση ότι κάθε επόμενη γενιά αποτέλεσε έναν πολλαπλασιαστικό παράγοντα δημιουργίας και πολιτισμικής εξέλιξης, ακολουθώντας το τέλειο όραμα της φύσης για αυτόν τον ιερό τόπο. ■

My afternoon stroll through the Kastro is now complete and I already feel a particular well-being and harmony. I realise that this is perhaps the only settlement in Greece in which the art of abstraction has not managed to subtract anything from the Creator's canvas. Nothing here seemed redundant, given the realisation that every generation which has passed has acted as a multiplying factor in the creation and development of culture, following the perfect vision that nature had for this holy place. ■

Ma ballade de l'après-midi touche à sa fin, et déjà je sens une harmonie et une sérénité toutes particulières. Je me rends compte qu'il s'agit peut-être de l'unique site en Grèce où l'art de l'abstraction n'a pas réussi à enlever quoi que ce soit de la toile du Créateur. Il semblerait que rien ne soit superflu. En comprenant que chaque génération constitue un multiplicateur et un facteur de création et d'évolution culturelle, suivant ainsi la vision parfaite de la nature dans ce lieu sacré. ■

PHOTO | GIANNIS KONTOS

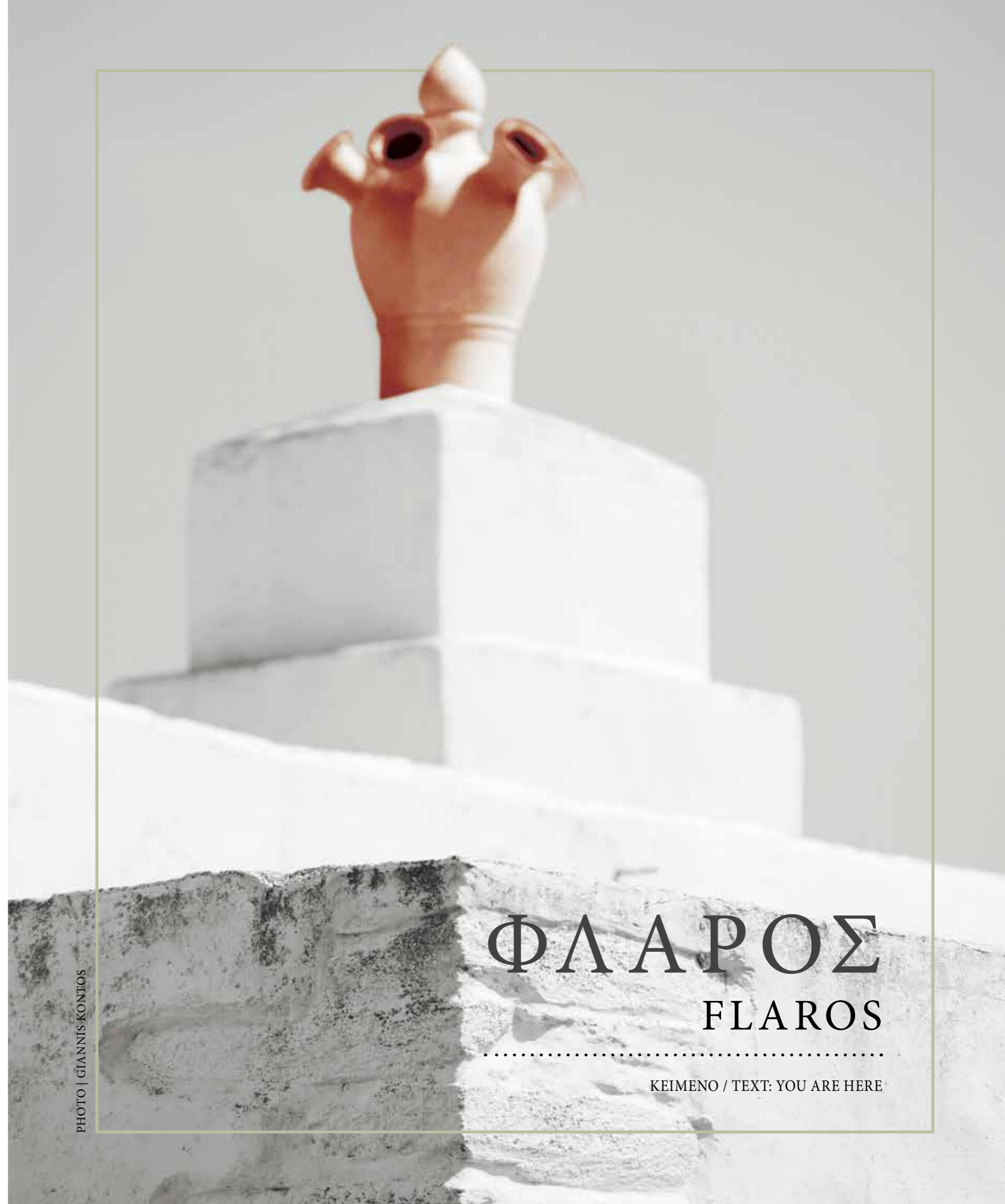

PHOTO | GIANNIS KONTOS

ΦΛΑΡΟΣ FLAROS

KEIMENO / TEXT: YOU ARE HERE

Ειδικό πήλινο σκεύος με ανοίγματα που τοποθετείται ως καπάκι στις καμινάδες. Ο ρόλος του είναι να επιτρέπει να φεύγει ο καπνός, ενώ ταυτόχρονα να μην αφήνει τη βροχή να περνά μέσα από την καμινάδα.

Το όνομα φλάρος προέρχεται από τη λατινική λέξη frater (βενετικά frar) που σήμαινε μοναχός της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Ζώντας για χρόνια κάτω από τη βενετική κυριαρχία, οι Σιφνιοί γίνονταν αποδέκτες των έντονων προσπαθειών των ιεραποστόλων να τους προσηλυτίσουν. Πιστοί όμως στην ανατολική εκκλησία και με έντονες δόσεις χιούμορ, δεν έχασαν την ευκαιρία να διακωμωδήσουν την εικόνα των ιεραποστόλων. Οι ψηλές καμινάδες των σπιτιών συχνά μαύριζαν από την πολλή χρήση. Ψηλές και μαύρες λοιπόν αυτές, ψηλοί και μαύροι από τα ράσα οι ιεραπόστολοι, ονόμασαν τις καμινάδες φλάρους, παραφράζοντας ουσιαστικά τη βενετική λέξη frar και κοροϊδεύοντας με αυτόν τον τρόπο τους ιεραποστόλους.

Η Σίφνος είναι γεμάτη φλάρους, διακοσμημένους με ποικίλα παραδοσιακά στοιχεία. Τρίγωνα και στρογγυλά ανοίγματα, σκαλισμάτα, σχήματα και όγκοι κάθε λογής διαμορφώνουν τον κάθε φλάρο σύμφωνα με το κέφι και τη φαντασία του κάθε αγγειοπλάστη, αρκεί να παραμένει πάντα λειτουργικός και να εξυπηρετεί τον σκοπό του. Οι φλάροι κυριολεκτικά κοσμούν τις καμινάδες κάθε παραδοσιακού σπιτικού και αγγειοπλαστείου στο νησί, ενώ δεν είναι σπάνιο να τους συναντήσει κανείς και σε θημωνιές (πολύ μικρά αγροτόσπιτα στα χωράφια).

Στα αγγειοπλαστεία συνήθως είναι τρεις και περισσότεροι στη σειρά, για να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες καπνοδόχων των καμινιών.

A special ceramic vessel with openings, which is placed as a cap on chimneys. Its purpose is to allow smoke to exit the chimney, while at the same time preventing rain from passing into it.

The name flaros derives from the Latin word frater (via the Venetian frar), which was used for monks of the Roman Catholic Church. The people of Sifnos lived for many years under Venetian rule and were on the receiving end of intense pressure from the missionaries to convert. However, the people remained faithful to the Eastern Church, and as they had good doses of humour, they never let slip a chance to make fun of the image of the missionaries. The tall chimneys of the houses were often black through plenty of use. As the chimneys were tall and black, and the missionaries were tall and dressed in black robes, they named the chimneys flaros, essentially rephrasing the Venetian word frar and thereby making fun of the missionaries.

Sifnos is full of flari, decorated with a variety of traditional motifs. Triangles and circular openings, carved shapes and moulded forms of every type give shape to each flaros in line with the mood and the imagination of the potter making it, ensuring that it remained functional and served its purpose. The flari really beautify the chimneys of every traditional house and potter's workshop on the island, and it is even not uncommon to find them on thimonies (very small agricultural outbuildings in the fields) as well.

On the potters' workshops there are usually three or more in a row, to cover the increased needs of the kiln chimneys.

Genre de vasque en terre cuite avec des ouvertures, qui est placée en guise de couvercle sur les cheminées. Elle permet à la fumée de s'échapper et parallèlement d'éviter que l'eau de pluie ne pénètre dans la cheminée.

Le terme flaros vient du mot latin «frater» («frar» en vénitien) qui signifie prêtre dans l'église catholique romaine. Vivant pendant des années sous la domination vénitienne, les sifniotes subissaient les tentatives acharnées des missionnaires désirant ardemment les convertir. Cependant, fidèles à l'église orthodoxe et avec une forte dose d'humour, ils ne perdaient pas l'occasion de ridiculiser l'image des missionnaires. L'utilisation fréquente des cheminées des hautes maisons les noircissait beaucoup. Donc, ces cheminées, hautes et noires, ressemblaient aux missionnaires grands et noirs en raison de leur habit et dans le but de se moquer d'eux les sifniotes ont appelé leurs vasques flaros en évoquant ainsi le terme vénitien «frar».

Nous constatons de nombreux flaros à Sifnos. Ils sont décorés avec une grande diversité d'ornements traditionnels. Des ouvertures triangulaires ou rondes, des empreintes gravées, des figures et volumes variés forment chaque flaros selon le désir et l'imagination du potier, mais toujours sans omettre l'objectif et la fonction utilitaire du vase. En effet les flaros décoorent les cheminées de toutes les maisons traditionnelles et ateliers de céramique de l'île. De même il n'est pas rare de les trouver sur les toits des themonies (petites maisons rurales).

Dans les ateliers de céramique nous pouvons les admirer le plus souvent alignés, trois au minimum, afin de satisfaire les besoins de cheminées des fours.

ΚΕΡΑΜΙΚΑ Φραζέσκος Λεμονής CERAMICS Frazeskos Lemonis

Η Τέχνη μας στη διάθεσή σας...

Our craft, at your service...

*από το
since 1932*

Πλατύς Γιαλός
Platis Gialos

www.flemonis.gr | info@flemonis.gr | +30 22840 71203

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

CERAMIC LAB

Κώστας Ψαραύτης
Kostas Psarafftis

Πλάτύς Γιαλός Σίφνος
Platis Gialos Sifnos

☎ 2284071336 / 6947076280 ✉ kpsarafftis@hotmail.com

www.keramikasifnou.gr

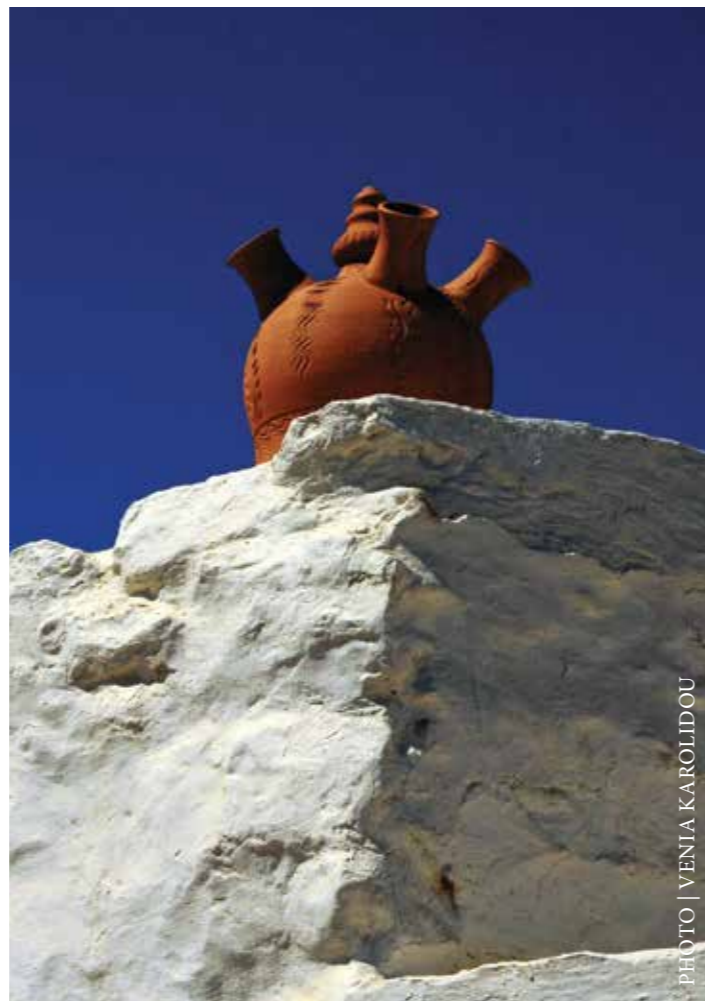

PHOTO | VENIA KAROLIDOU

Quant aux habitations plus récentes, soit les flaros sont utilisés comme couvercle comme cela se faisait jadis, soit ils sont placés dans d'autres endroits de la maison comme décoration.

Lorsque vous voyez une cheminée avec son flaros sur le toit d'une vieille maison sifniote, vous pouvez sans aucun doute affirmer que c'est ici que se trouve la cuisine et non pas le salon comme on aurait pu le croire. La tradition explique cette architecture car dans les maisons traditionnelles la cheminée est également une panostria, c'est-à-dire un poêle. Ce dernier est en fait une cheminée surélevée, on s'en sert pour cuisiner mais aussi pour se chauffer durant les froides journées de l'hiver.

Le flaros et son utilisation est dans la vie quotidienne du sifniote et donc il est tout à fait normal que ce terme fasse partie intégrante du dialecte local. Ainsi à Sifnos, mais aussi dans toute la Grèce, une expression qui comprend le mot flaros est utilisée. On dit: «bien fait pour toi et ta vasque noircie» (το κακό σου τον καιρό και τον μαύρο σου τον φλαρο), lorsqu'on désire injurier quelqu'un et lui jeter le mauvais œil. Cette expression vient de l'injure très répandue et le flaros a été rajouté en référence à la cheminée qui a été mal faite et ne fonctionne pas bien. En effet, au lieu de tirer la fumée vers l'extérieur, elle l'a laissée à l'intérieur de la maison qui devient invivable. Les murs noircissent et l'air est irrespirable. Il s'agit donc vraiment d'une malédiction

Στα νεότερα κτίσματα οι φλάροι μπορεί να τοποθετηθούν σαν καπάκια σε καμινάδες όπως παλιά, αλλά και σε άλλα σημεία του σπιτιού για διακοσμητικούς λόγους.

Εντοπίζοντας μια καμινάδα με τον φλάρο της σε ένα παλιό σιφνέικο σπίτι, μπορεί κανείς να συμπεράνει με μεγάλη ασφάλεια ότι εκεί είναι και η κουζίνα του σπιτιού και όχι το σαλόνι, όπως ίσως θα περίμενε κανείς. Αυτό συμβαίνει γιατί στο παραδοσιακό σιφνέικο σπίτι το τζάκι είναι ταυτόσημο με την πανωστριά. Η πανωστριά είναι ουσιαστικά ένα υπερψωμένο τζάκι στην κουζίνα, το οποίο χρησίμευε και για να μαγειρεύεται σε αυτό το φαγητό αλλά και για να ζεσταίνονται οι άνθρωποι τις κρύες μέρες του χειμώνα.

Η λειτουργικότητα του φλάρου σχετίζεται με την καθημερινότητα του Σιφνιού και έτσι είναι φυσικό να έχει εισχωρήσει στη γλώσσα και την έκφρασή του. Έτσι λοιπόν στη Σίφνο, αλλά και σε όλη την Ελλάδα, χρησιμοποιείται μια έκφραση που περιέχει τη λέξη φλάρος. Λέμε: «Τον κακό σου τον φλάρο» όταν θέλουμε να βριστούμε και να σιχτηρίσουμε κάποιον. Είναι συντόμηση της αρχικής φράσης «Τον κακό σου τον καιρό και τον μαύρο σου τον φλάρο» και το νόημα πηγάζει φυσικά από τις ιδιότητες του φλάρου. Είναι προφανές ότι, αν ο φλάρος δεν έχει τοποθετηθεί σωστά στην καμινάδα ή αν είναι κακοφτιαγμένος, δεν θα λειτουργήσει καλά. Ο κακός φλάρος, λοιπόν, θα αφήσει την κάπνα μέσα στο σπίτι αντί να τη διώξει προς τα έξω. Αυτό καπνίζει τα πάντα. Τον φλάρο τον ίδιο, τους τοίχους του σπιτιού και τους ανθρώπους μέσα σε αυτό. Ω να! «Ο κακός σου ο φλάρος» είναι σίγουρα μια κακή «ευχή» να σου κάνει κάποιος!

On newer buildings, the flari may be placed as caps on chimneys, as they used to be placed in the past, but they might also be placed in other parts of the house as purely decorative pieces.

Seeing a chimney with its flaros, you would be right to conclude with great certainty that the kitchen of the house is underneath it, rather than the living room as might have been expected. This is because in the traditional Sifnian house, the main fireplace is one and the same as the panostria. The panostria is essentially a raised fireplace, in the kitchen, which served for the preparation of food, but also for warming the inhabitants on the cold days of winter.

The functionality of the flaros is connected to everyday life on Sifnos and so it is natural for it to have entered the language and its idiom. In this way, not only on Sifnos, but throughout Greece too, there is an expression which contains the word flaros. We say: "Bad may your flaros be" when we wish to curse someone or be rude to them. This is a shortened version of the original phrase "Bad may your days be, and your flaros black". The meaning of this phrase comes about due to the characteristics of the flaros. It is clear that if the flaros is not properly positioned on the chimney, or if it is badly constructed, then it will not work well. A bad flaros, therefore, will draw smoke into the house instead of sending it outside. This will deposit smoke on everything. The flaros itself, the walls of the house and the people inside it. Oh yes! "Bad may your flaros be" is for sure a bad thing for someone to wish on you!

ΚΕΡΑΜΕΙΚΑ ΛΕΜΠΕΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΣΙΦΝΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ από το 1911

Με τη σοφία και τη πείρα της λαϊκής, παραδοσιακής ζωγράφου,
Αικατερίνης Λεμπέση και του παραδοσιακού αγγειοπλάστη Γιάννη Λεμπέση.

With the wisdom and the experience of the folk, traditional painter,
Aikaterini Lempesi and the traditional potter Gianni Lempesi.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΑΓ.ΑΝΝΑ, ΑΡΤΕΜΩΝΑΣ, ΣΙΦΝΟΣ, Τ.2284032010
ΕΚΘΕΣΗ: ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΣΙΦΝΟΣ, Τ.2284033050 Κ.6976792935
απέναντι από το περιφερειακό ιατρείο Σίφνου.

WORKSHOP: ΑΓ.ΑΝΝΑ, ΑΡΤΕΜΩΝΑΣ, ΣΙΦΝΟΣ, Τ. 2284032010
EXHIBITION: ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΣΙΦΝΟΣ, Τ.2284033050 Μ.6976792935
opposite to the medical center of Sifnos.

PHOTO | VENIA KAROLIDOU

Η φράση «Ο κακός σου ο φλάρος» χρησιμοποιείται και για να δηλώσει ότι κάποιου το μυαλό δεν παίρνει αρκετές στροφές.

Επίσης, στη Σίφνο αν σε πούνε «φλάρο» σκέτο (χωρίς το «κακός» μπροστά), δεν είναι και για να χαρείς πολύ, αφού «φλάρο» λένε αυτόν που τον απατά η γυναίκα του και δεν το ξέρει.

Όλα αυτά, αστεία και σοβαρά, υποδηλώνουν και επιβεβαιώνουν πόσο ο φλάρος –αυτό το όμορφο, παράξενο, περίτεχνο πήλινο αντικείμενο, που βρίσκεται παντού στο νησί– είναι αυθεντικό κομμάτι του, με εγχαραγμένα στοιχεία της ιστορίας, της ιδιοσυγκρασίας, και τον τρόπο έκφρασης των ανθρώπων του νησιού.

Οι φλάροι φτιάχνονται ακόμα και στις μέρες μας με τον παραδοσιακό τρόπο στον τροχό. Χρησιμοποιούνται ακόμα ως καπάκια σε καμινάδες, καθώς και ως διακοσμητικά, κηροπήγια, φωτιστικά, σε διάφορα μεγέθη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία για το ότι ο φλάρος είναι ένα από τα αυθεντικότερα αναμνηστικά της Σίφνου για να πάρει μαζί του ο επισκέπτης.

Πηγή:
Η Αγγειοπλαστική Αντ. Γ. Τρούλλου. Σίφνος 1991
Λεξικό Μπαμπινιώτη

The phrase “Your flaros is bad” is used to denote that someone’s mind is not working up to speed.

In addition, if you are called a “flaros” on Sifnos (without the “bad” in front) this would not be something to be happy about, given that on Sifnos the word is also used for someone whose wife is cheating on him without his knowledge.

All of this, serious and light-hearted, illustrate and confirm to what extent the flaros, this beautiful, strange, intricate ceramic object, which is to be found all over the island, is an authentic part of the island – with its decorations containing elements of the history of the island, the idiosyncrasies and the expressions of the people of the island.

The flari are still being created even today, in the traditional way on the potter’s wheel. They are still used as chimney caps, but also as decorative pieces, candlestick holders, light fixtures and more, in different sizes.

There is no doubt that the flaros is one of the most authentic souvenirs that a visitor could

Source:
The art of pottery production, Ant. G. Troullou. Sifnos 1991

Cette expression est également utilisée pour déclarer que quelqu’un n’a pas toute sa tête.

De même, à Sifnos, si on traite quelqu’un de «flaros» sans aucun adjectif, de façon sèche, ce n’est certainement pas pour faire plaisir, puisque flaros est employé lorsqu’on est cocu et qu’on ne le sait pas.

Tout cela, drôle et moins drôle, suggère et confirme à quel point le flaros, cet étrange et bel objet de terre cuite travaillé avec soin, qui est partout présent dans l’île, est authentique, a ses empreintes dans l’histoire de ce lieu, dans la mentalité de sa population et le mode d’expression de ses habitants.

De nos jours on fabrique encore les flaros à l’aide du tour traditionnel. Ils sont toujours utilisés comme couvercles de cheminées, mais aussi comme objets de décoration, comme chandeliers ou encore comme abat-jours de différentes dimensions.

Sans aucun doute le flaros est un souvenir très original que le visiteur pourra ramener avec lui. ■

Source:
La céramiste Ant. G. Troullou. Σίφνος 1991
Dictionnaire Babinotiotis

En Σίφνω
Apostolidis
Ceramics

Χειροποίητα κεραμικά κατασκευασμένα στον τροχό
Handmade ceramics created on the pottery wheel

“Η διαφορά από τα τυποποιημένα κάνει τα αυθεντικά να έχουν μοναδική αξία”
“It’s the huge difference from standard ceramics that gives the originals a unique value”

Kamareas
tel: 22840.33721

Platis Gialos
tel: 22840.71358

hand_made_ceramics_apostolidis
www.apostolidis-ceramics.gr
HAND MADE CERAMICS

Μπαϊραμής
POTTERY
ΚΕΡΑΜΙΚΑ

ΕΚΘΕΣΗ: ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΣΙΦΝΟΣ, ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟ
ΤΗΛ: +306972073594, email: info@mpairamis.gr, Web: www.mpairamis.gr

EXHIBITION: APOLONIA SIFNOS, WORKSHOP: ON THE ROAD TO CHERONISOS
Mobile: +306972073594, email: info@mpairamis.gr, Web: www.mpairamis.gr

ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΗ ΣΙΦΝΟ
SOUVENIR DE SIFNOS
STUART CARDUNER, PHOTOGRAPHER

REMEMBERING SIFNOS

Είναι μια χαρά τόσο βαθιά μέσα σου

It is a joy too deep almost

C'est une joie presque trop profonde

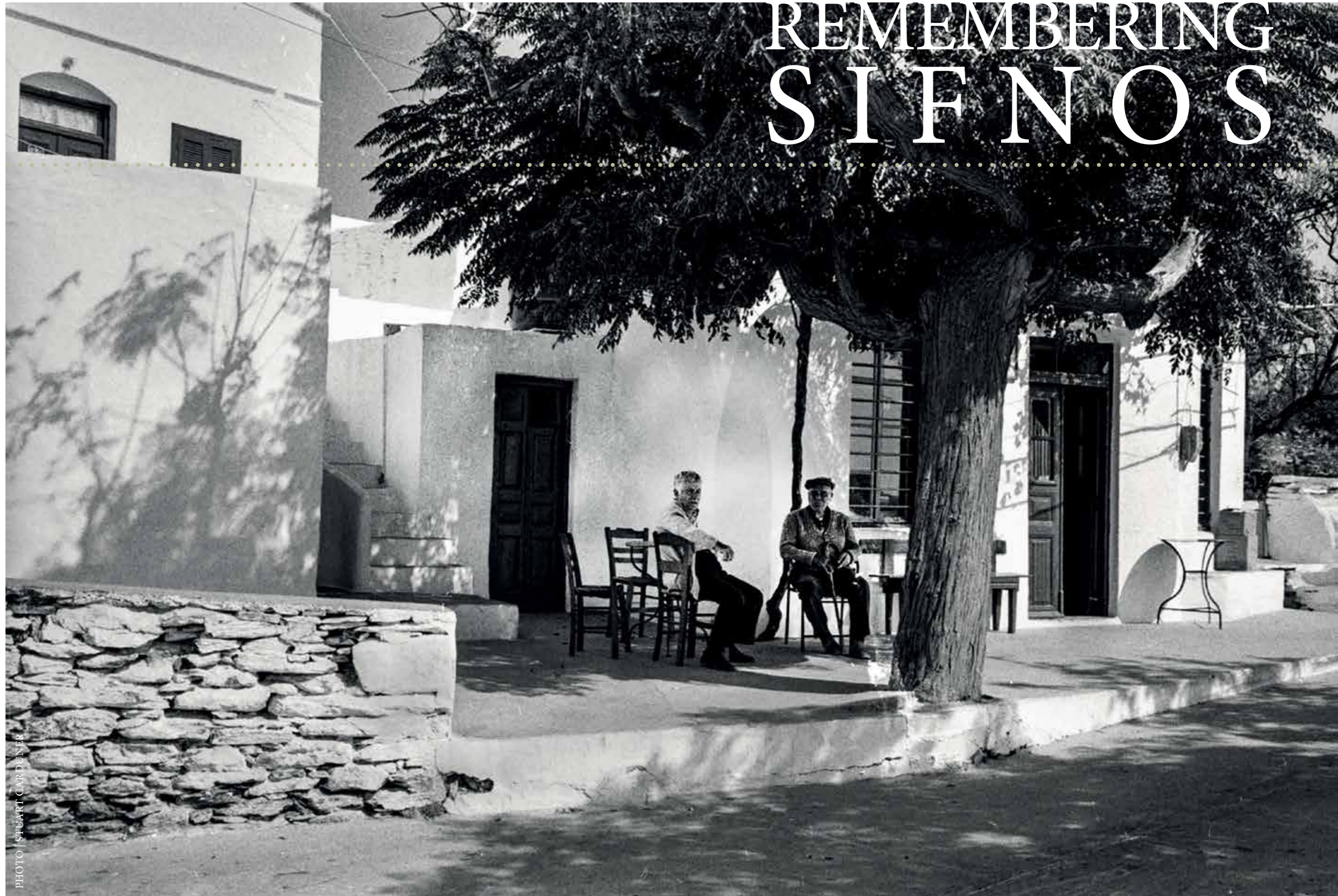

PHOTO | STUART CARDUNER

Σίφνος, 1978-1996 –
Την επισκεπτόμουν και τη φωτογράφιζα
όσο πιο συχνά μπορούσα.

Όλα αυτά τα χρόνια αργότερα
θυμάμαι ολοζώντανα...

Να μπαίνω σ' ένα πλοίο, το 1978,
που τύχαινε να σαλπάρει για Σίφνο,
ένα νησί άγνωστο σ' εμένα.
Το πλοίο γλιστρά αργά, αθόρυβα
περνώντας δίπλα από μοναχικά, μυστηριώδη νησιά
πλέοντας μέσα σ' ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο φως
που μοιάζει να είναι ζωντανό, να αναπνέει.

Να δένουμε στις Καμάρες –
Αυτοκίνητα, φορτηγά, παραγεμισμένες βαλίτσες,
κούτρες που ξεχειλίζουν, δακρυα, γέλια, φωνές...
τις Καμάρες ήσυχα κουρνιασμένες πίσω μας.

Sifnos, 1978 to 1996 –
I visited and photographed
as often as I could.

These many years later
I remember vividly...

Boarding a boat, 1978,
heading by chance for Sifnos,
an island unknown to me.
The boat glides slowly, silently
past lonely, mysterious islands
floating in an ever-changing light
that seems alive, breathing.

Docking at Kamares –
The cars, trucks, overflowing suitcases,
bulging boxes, tears, laughter, yelling...
Kamares nestles quietly behind.

Sifnos, de 1978 à 1996 –
Je l'ai visitée et je l'ai photographiée
aussi souvent que j'ai pu

Et maintenant, ces nombreuses années après je m'en
rappelle vivement...

Embarquement sur un navire, 1978
allant à Sifnos par hasard,
une île qui m'était inconnue.
Le bateau glisse, doucement, en silence
il passe des îles isolées, mystérieuses
il flotte sur une lumière qui change tout le temps
une lumière qui semble vivante, qui respire.

Amarrage à Kamares –
Les voitures, les camions, les valises débordantes,
les boîtes bombées, les larmes, les rires, les cris...
Kamares se blottit tranquillement derrière.

Seafood Restaurant Araxovoli

Αραξοβόλι

Kamares Sifnos

tel. 22840 32362

7seas

Infinity Pool Bar & Food

Agia Marina, Kamares
Sifnos, Cyclades

T +30 22840 31913
M +30 6976 346154

www.7seas.gr
weddings@7seas.gr

Να ανεβαίνω σ' ένα λεωφορείο –
φίλοι φιλιούνται,
παιδιά παίζουν και γελούν,
κάποιοι τραγουδούν τα τραγούδια
που παίζει το ράδιο.
Να ανεβαίνουμε όλο και πιο ψηλά,
κορναρίσματα,
βουνά, άγριες κορυφές,
να κοιτάζω πίσω τον όρμο των Καμαρών από ψηλά,
και μετά...

Να κατεβαίνω στην κοιλάδα
πηγαίνοντας προς το Κάστρο –
από τις πεζούλες σε μια όαση,
το Κάστρο να εμφανίζεται
και να χάνεται από τα μάτια μου,
αστράφτοντας στο φως του ήλιου.
Να πηγαίνω από το καστανό στο πράσινο
και μετά στο μπλε.
Την κοίτη του ποταμιού με τις καλαμιές,
τα χορτάρια, τα περιβόλια, τις μηλιές,
και μετά την απότομη ανάβαση μέχρι το Κάστρο.
Αργότερα, στην αυλή μιας ταβέρνας να κοιτάζω
πίσω,
πέρα από την κοιλάδα προς τα Εξάμπελα.

Και το φως – το φως, το φως!
Δεν είναι απλώς μια κοινοτοπία.
Βλέπεις τον ήλιο με διαφορετικά μάτια, λέει ο
Σεφέρης.
Αυγή, θάλασσα και ουρανός σμίγουν
σ' ένα αχνό γαλάζιο.
Το αστραφτερό φως του μεσημεριού
φωτίζει τα πάντα:
σπίτια, λουλούδια, τοίχους, βράχια, το χέρι μου...
έχοντας μια εξαιρετική υλική αλλά και μια άυλη

Boarding a bus –
Friends kiss,
children laugh and play,
people sing to the radio's music.
Climbing up and up,
honking horns,
the mountains, wild peaks,
looking back to Kamare's bay from high above,
and then...

Descending into the valley toward Kastro –
Down the terraces into an oasis,
Kastro appearing and disappearing from view,
gleaming in the sunlight.
Moving from brown to green to blue.
The riverbed with reeds, grasses,
garden plots, apple trees,
and then the steep climb up to Kastro.
Later, on a taverna terrace looking back
across the valley to Exambela.

And the light – to phos, to phos!
Not just a cliché.
You see the sun with different eyes, Seferis said.
Dawn, sea and sky meld in a powdery blue.
The glittering midday light illuminates every object:
houses, flowers, walls, rocks, my hand...
exquisitely substantial and yet, somehow, luminous.
“Sunlight and inner light meet,” someone wrote.

À bord d'un bus –
Embrassades amicales,
des enfants qui rigolent et qui jouent,
des gens qui chantent à la radio.
Grimper de plus en plus haut,
des coups de klaxon,
des montagnes, les pics sauvages,
en regardant la baie de Kamare's d'en haut,
et alors...

Descente dans la vallée vers Kastro –
En bas des terrasses dans une oasis,
Kastro apparaissant et disparaissant de notre vue,
brillant au soleil.
Passant du marron au vert et puis au bleu.
Le lit de la rivière avec des roseaux,
des herbes, des jardins, des pommiers,
et puis la montée raide en direction de Kastro.
Plus tard, sur une terrasse de taverna contemplant
la vue derrière
à travers la vallée vers Exambela

Et la lumière – to phos, to phos!
Pas juste un cliché.
Vous voyez le soleil avec des yeux différents,
a dit Seferis.
L'aube, la mer et le ciel se fondent dans un bleu
pastel.
La lumière chatoyante de midi éclaire chaque objet:
maisons, fleurs, murs, rochers, ma main...
extraordinairement essentielle et pourtant,
en quelque sorte, lumineuse.
«Le soleil et la lumière intérieure se rencontrent».

PHOTO | STUART CARDUNER

Την ήσυχη πλατεία της Απολλωνίας –
άντρες κάθονται κάτω από την κληματαριά του
καφενείου,
γυναίκες σταματούν για λίγη κουβέντα
την ώρα που ψωνίζουν.
Αγροτικά, γάιδαροι, τρίκυκλα,
αντίλαους από τις φωνές των πωλητών.

The quiet square in Apollonia –
men sit under the kafenio's arbor,
women stop to talk as they shop.
Pickups, donkeys, three-wheelers,
the echoing calls of the vendors.

Να περπατώ και ν' ανεβαίνω τις αμέτρητες πεζούλες –
Να βαδίζω βιαστικά κατά μήκος τοίχων,
να περνάω πάνω από εισόδους,
Να ανεβοκατεβαίνω τις ράχες των βουνών από
μονοπάτια που περνούν οι γάιδαροι.
Αστραφτερά κάτασπρα ξωκκλήσια
και πάντα την καταγάλανη θάλασσα
στην άκρη του ματιού μου.

Walking and climbing the web of terraces –
Scrambling along walls, over gates,
donkey paths up and down the ridges.
Dazzling white chapels
and always a glimpse of
the brilliant blue sea.

Τα χωριά –
το ένα σαν συνέχεια του άλλου,
και όμως το καθένα με τη δική του μοναδική όψη.
Εξάμπελα, Αρτεμόνας, Άνω Πετάλι, Άγιος Λουκάς,
Κάτω

The villages –
connected, of one,
yet each with its unique complexion.
Exambela, Artemonas, Ano Petali. Agios Lukas,
Kato
Petali, Katavati...
Tangles of alleys, terraces, churchyards, paths.
A donkey, the roar of a motorbike,
The sounds of voices, tv, music,
women singing behind curtained doors.
Infinite tones of white irradiate
with the changing light.

Έναν γάιδαρο, τον θόρυβο από μια μοτοσικλέτα,
ήχους από συνομιλίες, τηλεόραση, μουσική,
γυναίκες που τραγουδούν πίσω από κουρτίνες.

La place tranquille d'Apollonia –
des hommes assis sous la tonnelle du kafenio,
pendant qu'elles font leurs courses, des femmes
s'arrêtent pour parler.
Des pick-ups, des ânes, des trois-roues,
l'écho des appels des vendeurs.

Marcher et escalader sur le dédale des terrasses –
Longeant des murs, traversant des portes,
Des sentiers pour les ânes qui montent
et descendent les crêtes.
Des chapelles blanches éblouissantes
et toujours un aperçu du bleu éclatant de la mer.

Les villages –
connectés les uns aux autres,
pourtant chacun avec sa propre couleur.
Exambela, Artemonas, Ano Petali. Agios Lukas,
Kato
Petali, Katavati...
Enchevêtrements de ruelles, terrasses,
cimetières, chemins.
Un âne, le vrombissement d'une moto,
Les sons de la voix, de la télévision, de la musique,
les femmes qui chantent derrière
leurs rideaux en guise de portes.
Des tons infinis d'un blanc irradiant

APOLLONIA SIFNOS • WWW.COLORES.GR

PHOTOS | STUART CARDUNER

Τα ελαιόδεντρα –
 Να κάθομαι με τις ώρες σ' έναν ελαιώνα
 πιο κάτω από τα Εξάμπελα,
 η θάλασσα στα αριστερά μου,
 ένα κατάφυτο φαράγγι, μια κοιλάδα,
 βουνά στα δεξιά μου.
 Ένα αεράκι κάνει τα φύλλα
 να χορεύουν στραφταλίζοντας,
 Το έδαφος λάμπει,
 ο ίσκιος των δέντρων βαθύς, σκοτεινός,
 το φως ξεχύνεται μέσα από τα φύλλα.
 Μια φωνή από πολύ μακριά, πέρα από την κοιλάδα,
 η πιο γαλήνια γαλήνη,
 ένα πουλί φτερουγίζει πάνω από το κεφάλι μου.

• The olive trees –
 • Hours sitting in a grove below Exambela,
 • the sea to my left,
 • verdant gorge, valley, mountains to my right.
 • A breeze shimmers the dancing leaves,
 • the earth glows, the trees' shadows deep, dark,
 • light pours through the leaves.
 • A voice from far across the valley,
 • stillness beyond still,
 • a bird's wings flutter above my head.

• Les oliviers –
 • Des heures assis dans un bosquet
 • au-dessous d'Exambela,
 • la mer à ma gauche,
 • une gorge verdoyante, une vallée,
 • des montagnes à ma droite.
 • Une brise fait scintillée les feuilles dansantes,
 • la terre brille, les ombres
 • des arbres sont profondes, sombres,
 • la lumière se faufile à travers les feuilles.
 • Une voix au loin à travers la vallée,
 • de la tranquillité au-delà du calme,
 • les ailes d'un oiseau qui gazouille
 • au-dessus de ma tête.

ATHENA P GERARD

fashion designs

Apollonia, Rabagas multivenue, Sifnos
 +30 22840 33208
 athena.p.gerard@gmail.com
 facebook: Athena P Gerard

Τα σκαλοπάτια!
 139 από την πλατεία της Απολλωνίας μέχρι το δωμάτιό μου στο Άνω Πετάλι.
 Σκαλοπάτια χαμηλά, ψηλά, πλατιά και μετά στενά...
 Μετά από μια στροφή άλλον έναν χειμάρρο από σκαλοπάτια
 και μια αναλαμπή μαύρου – μια γιαγιά με προσπερνά με γρήγορες δρασκειλιές
 –
 «καλημέρα»

Το στενό –
 Από το παράθυρό μου στην Απολλωνία, το 1983 –
 ένα ήσυχο δρομάκι, λευκούς τοίχους,
 γεράνια σε ασβεστωμένους τενεκέδες,
 το λάλημα ενός κόκορα, τις βροντερές σπλές ενός γαϊδάρου,
 γυναίκες να κουβεντιάζουν, παιδιά να παίζουν, και μετά να σωπαίνουν όλα
 πάλι.

The steps!

139 from Apollonia's square to my room in Ano Petali.
 The short steps, the long, wide then narrow...
 Rounding a turn another waterfall of steps
 and a flash of black – a yaya passes me striding up –
 "kalimera"

To steno –
 From my window in Apollonia, 1983 –
 a quiet alley, white walls,
 geraniums in white boxes,
 a rooster crows, sounds of a donkey clumping,
 women chat, children play, then silence returns.
 One small restaurant, one sign: "Boutique."

Les marches!
 139 depuis la place d'Apollonia jusqu'à ma chambre à Ano Petali.
 Les marches courtes, longues, larges puis étroites...
 Après un tournant une autre cascade de marches
 et un éclair noir – une yaya me dépasse en marchant à grands pas –
 «Kalimera»

Steno –
 De ma fenêtre à Apollonia, 1983 –
 une ruelle tranquille, des murs blancs,
 des géraniums dans des bidons blancs,
 un coq chante, le bruit d'un âne qui marche d'un pas lourd,
 des femmes qui discutent, des enfants qui jouent, puis le silence
 revient.
 Un petit restaurant, une enseigne: «Boutique».

Επικοινωνούμε
 μαζί σας εδώ
 και 30 χρόνια
 δημιουργώντας
 κοσμήματα φιλικά
 με τον χρόνο.

Μηλέ "Ble"

Embracing the
 greek tradition
 of handmade
 jewellery, we
 design and
 make necklaces,
 earrings, pins and
 bracelets, inspired
 by nature,
 the cycladic
 civilization and
 our everyday life
 here in Sifnos

*Choose your own piece,
 a beautiful remembrance
 of your holidays here*

Σπύρος Καραλής
 & Χαρούλα Γαβριλίδου
 Apollonia Sifnos, +30 22840 33055
 www.ble-sifnos.gr

Angeliki

J E W E L S

Apollonia, Sifnos, Cyclades Tel: 2284032147
fb: Angeliki Jewels email: angelikijewelsSC@gmail.com

Το σούρουπο στη Χρυσοπηγή –
Καθισμένος στον ζεστό ακόμη βράχο,
η μυρωδιά του λιβανιού,
ο απαλός φλοίσβος στα βράχια –ο μοναδικός ήχος –
μια μαύρη γάτα πετσί και κόκαλο,
κάποιοι αποκάτω ψαρεύουν.
Ο όρμος μια έκσταση φωτός, αέρα και γαλάζιας θάλασσας.
Οι λόφοι μοιάζουν ζωντανοί, λαμπεροί,
καθώς ο ήλιος δύει πίσω τους,
βράχοι λικνίζονται μέσα σε αποχρώσεις του μπλε,
που σβήνουν για να γίνουν βιολετί.
Τα βουνά στο βάθος μοιάζουν δισδιάστατα,
πινελιές από ροζ, μωβ, μπλε και γκρι...
Από πάνω ένας ανοιχτογάλανος ουρανός.

Dusk, Chrysopigi –

The ledge I am sitting on still warm, the scent of incense,
gentle surf on rocks the only sound,
a skinny black cat,
men fish below.
The bay a trance of light, air, and blue sea.
As the sun sets below the hills,
they seem alive, aglow,
rocks float in fading light blues,
decomposing to violet.
The mountains beyond seem two-dimensional
washes of pinks and mauves and blues and grays... Above, a pale blue sky.

Crépuscule, Chrysopigi -

Le rebord sur lequel je suis assis est encore chaud,
le parfum de l'encens,
le seul son du délicat ressac sur les rochers,
un maigre chat noir,
des hommes qui pêchent en dessous.
La baie une transe de lumière, d'air et de mer bleue.
Comme le soleil se couche sous les collines,
elles ont l'air vivante, rayonnante,
les rochers flottent dans des bleus pâles,
se décomposant en violet.
Les montagnes au-delà semblent bidimensionnelles
Des nuances de roses de mauves et de bleus et de gris...
Au-dessus, un ciel bleu pâle.

Και πάντοτε τη θάλασσα – Θαλασσα!
Ο ήλιος χορεύει ξέφρενα πάνω στο νερό,
γαλάζιο σε γαλάζιο,
αφρισμένα κύματα μαστιγωμένα από τον βοριά
αστράφτουν σαν θραύσματα γυαλιού.

• And always the sea – Thalassa!
• Sun madly dances on water, blues on blues,
• whitecaps whipped by the north wind
• sparkle like shards of glass.

• Et toujours la mer – Thalassa!
• Le soleil danse comme un fou sur l'eau,
• du bleu sur du bleu,
• des chapeaux blancs fouettés par le vent du nord
• scintillent comme des éclats de verre.

Julie Tzanni
ceramic art

10 Years Anniversary

Julie Tzanni
Ceramics, Porcelain, Porcelain Jewellery
At the entrance of Katavati.

Céramique, Porcelaine, Bijoux en Porcelaine
A l'entrée de Katavati.

Τζούλη Τζάννη
Κεραμική, Πορσελάνη, Κοσμήματα από Πορσελάνη
Στην είσοδο της Καταβατής.

julietzanniceramics.com
T. +30 22840-32267

ARCHITECTURE - LIGHTING - OBJECTS

ARTEMONAS - SIFNOS

Ένας μικρός χώρος, μία μεγάλη έμπνευση...
A small space, a great inspiration...

T +30 2284033483
M +30 6972697789
artofmetamorphosis.gr
info@artofmetamorphosis.gr

PHOTO | STUART CARDUNER

Να αναζητώ λέξεις για να περιγράψω
τη θάλασσα και τον ουρανό
που αλλάζουν διαρκώς:
λάπης λάζουλι, τρκουάζ, γαλάζιο, ουλτραμαρίνα,
γαλαζοπράσινο, κυανό...
Να καταγράψω, όπως ο Βαν Γκογκ,
τα χρώματα:
το κυανοπράσινο της θάλασσας,
το έδαφος ένα ανοιχτό μπλε διάστικτο με πορφυρό,
οι σκιές μαύρες με μαβιούς τόνους
το πορφυρό/λίλα προς το τέλος του
ηλιοβασιλέματος,
η θάλασσα ένα γκριζογάλανο ανακατεμένο με
πράσινο όταν φυσά βοριάς,
ένα ανοιχτό μπλε διάστικτο με βιολετί.

Να ξεκινώ κάθε μέρα με χάρτη
και φωτογραφικές μηχανές –
χωρίς καθορισμένη πορεία.
Συχνά να χάνομαι,
χωρίς ποτέ να νιώθω χαμένος,
μια καρδιά αλλαγμένη,
έχοντας βρει αληθινή πατρίδα.

Να επιστρέφω όσο πιο συχνά μπορούσα –
Αναζητώντας
τρόπους να προσδώσω την αίσθηση του θαύματος
και του μυστηρίου
στον επίμονο ρεαλισμό της φωτογραφίας,
τρόπους να αποκαλύψω το σιφνέικο σμίξιμο
της ορμητικής ενέργειας με την καθημερινή
απλότητα.
Συναρπαστικό!

Κι ωστόσο –
Τη ματαιότητα του να προσπαθώ να συλλάβω το
ασύλληπτο,
να βιώνω χωρίς να περιγράψω,
να βλέπω σαν να αισθάνομαι.
Απλότητα ζωής
καθαρότητα μορφής και φωτός.

Η Σίφνος μέχρι τότε
ένας τόπος ήσυχων οικισμών
και καλλιέργειας της γης με πεζούλες.
Οι Καμάρες ένα ήσυχο ψαροχώρι,
η παραλία στον Πλατύ Γιάλο αναξιοποίητη,
μεγάλο μέρος του νησιού απρόσιτο
ακόμη με αυτοκίνητο.

Searching for words to describe the ever-changing
sea and sky:
lapis lazuli, turquoise, powder, ultramarine,
viridian, teal...
Recording, like Van Gogh, the colors:
the sea's greenish blue,
the ground a light beige flecked with purple,
shadows black with tinges of lavender,
purple/lilac of fading sunset,
sea a roiling gray/blue to green in the north wind,
an eggshell blue with flecks of x-ray violet.

Each day setting out with map and cameras –
no itinerary.
Frequently getting lost,
never feeling lost,
a changed heart,
true home found.

Returning as often as possible –
A seeker
of ways to bring wonder and mystery
to photography's dogged literalness,
of ways to reveal Sifnos's melding of the
overpowering
and the simple.
Exhilarating!

And yet –
The futility of trying to capture the ineffable,
experiencing without describing,
seeing as feeling.
Simplicity of life
purity of form and light.

Sifnos then still a land of quiet settlements
and terraced agriculture.
Kamares a sleepy fishing village,
the beach at Platis Gialos undeveloped;
much of the island still inaccessible by car.

Searching for words to describe the ever-changing
sea and sky:
lapis lazuli, turquoise, powder, ultramarine,
viridian, teal...
Recording, like Van Gogh, the colors:
the sea's greenish blue,
the ground a light beige flecked with purple,
shadows black with tinges of lavender,
purple/lilac of fading sunset,
sea a roiling gray/blue to green in the north wind,
an eggshell blue with flecks of x-ray violet.

Each day setting out with map and cameras –
no itinerary.
Frequently getting lost,
never feeling lost,
a changed heart,
true home found.

Returning as often as possible –
A seeker
of ways to bring wonder and mystery
to photography's dogged literalness,
of ways to reveal Sifnos's melding of the
overpowering
and the simple.
Exhilarating!

And yet –
The futility of trying to capture the ineffable,
experiencing without describing,
seeing as feeling.
Simplicity of life
purity of form and light.

Sifnos then still a land of quiet settlements
and terraced agriculture.
Kamares a sleepy fishing village,
the beach at Platis Gialos undeveloped;
much of the island still inaccessible by car.

PHOTO | STUART CARDUNER

Και τώρα –
δεν είναι πια ένα καλά κρυμμένο μυστικό,
ούτε καν ένα μακρινό, ονειρικό θαλασσινό
ταξίδι από τον Πειραιά.
Κοιτάζοντας αυτές τις φωτογραφίες:
μια Σίφνος αλλαγμένη, ναι,
ένα νοσταλγικό ντοκουμέντο, όχι.
Πεμπτουσία που αντέχει στον χρόνο.

Μετά από τόσα χρόνια ακόμα περπατώ.
Ποιο μονοπάτι είναι το μονοπάτι;
Προς το βουνό; Προς τη θάλασσα;
Κάθομαι με τις ώρες κάτω από ένα δέντρο,
δυο ελιές στο χέρι μου –
το μπεγλέρι μου.

And now –
no more well-kept secret,
not even a long, dream-like boat ride from
Piraeus.
Looking at these photographs:
a Sifnos changed, yes,
a nostalgic documentary, no.
An essence enduring.

Years later I am still walking.
Which path is the path?
Up the mountain? Down to the sea?
I sit for hours under a tree,
two olives in my hand –
my begleri.

Et maintenant –
plus de secret bien gardé,
Pas même une longue traversée telle un rêve,
en bateau depuis le Pirée.
En regardant ces photos:
Sifnos a changé, oui,
un documentaire nostalgique, non.
Une essence qui résiste.

Des années après, je marche toujours.
Quel chemin est le bon chemin?
En haut de la montagne? Vers la mer?
Je suis assis pendant des heures sous un arbre,
deux olives dans ma main –
mon begleri.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
οι πιό γλυκιές στιγμές σας από το
1950

Γεροντόπουλος

TRADITIONAL PASTRY-SHOP

APOLLONIA SIFNOS - TEL. 22840 31431
www.gerontopouloussifnos.gr

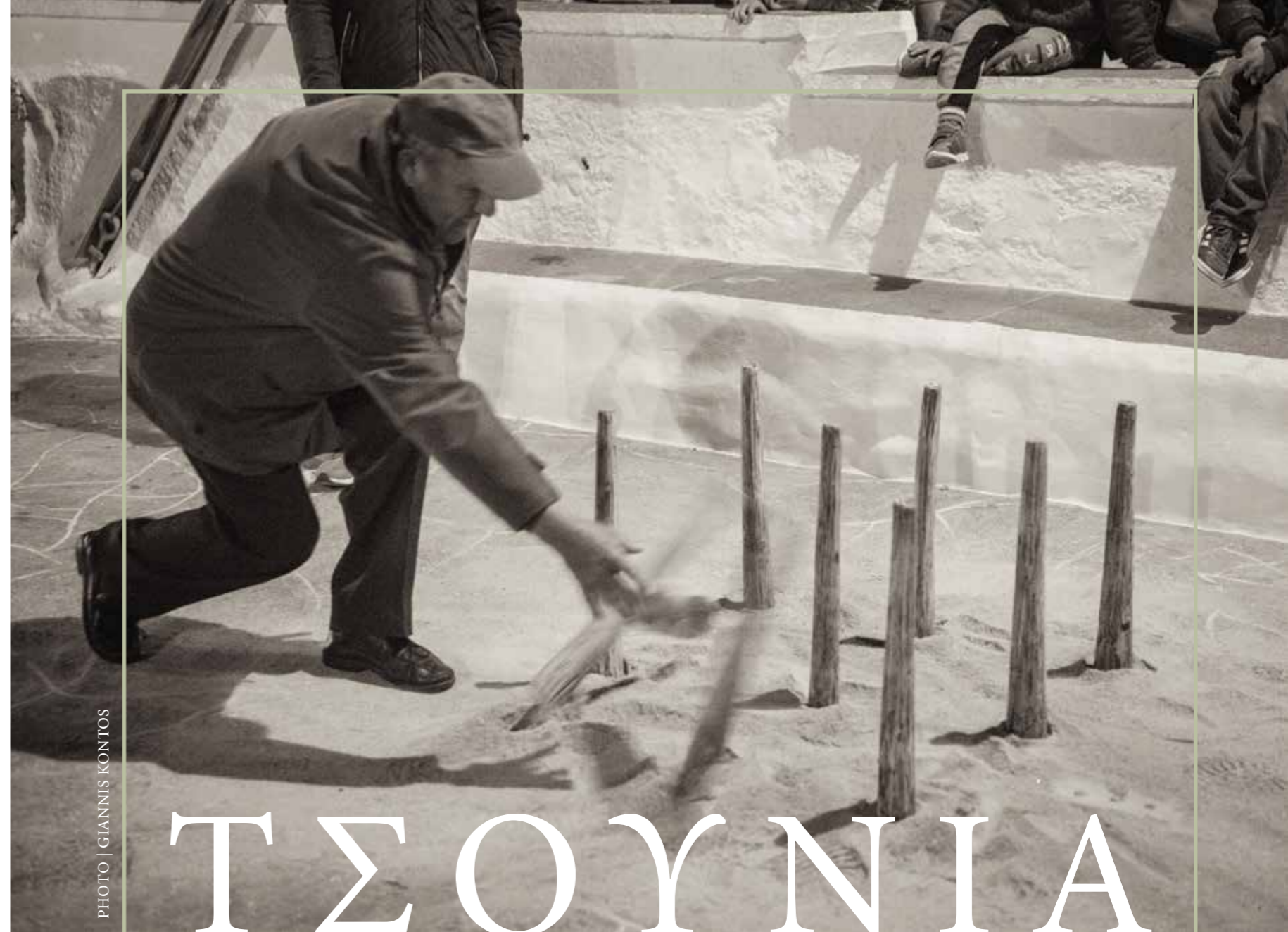

PHOTO | GIANNIS KONTOS

ΤΣΟΥΝΙΑ

ΠΗΓΗ: ΝΙΚΟΣ ΚΑΚΑΚΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

TSOUNIA

SOURCE: NIKOS KAKAKIS - CULTURAL ASSOCIATION OF SIFNOS

Ένα έθιμο-παιχνίδι για μεγάλους που ήταν πολύ διαδεδομένο στην παλιά Σίφνο και είχε συνδεθεί με την αγάπη και τον έρωτα των νέων.

Τα τσουνία είναι ένα παιχνίδι ομαδικό που έπαιζαν αγόρια και κορίτσια την περίοδο της Σαρακοστής. Τα χρόνια εκείνα που οι περιορισμοί ήταν πολλοί, το παιχνίδι αυτό ήταν μια ευκαιρία για συνάντηση και επικοινωνία, στις πλατείες κυρίως των χωριών

Tsounia is a custom, a game for adults, which was very widespread on old Sifnos and was connected to youthful fondness and love.

Tsounia is a team game, played by both young men and women during the period of lent. In the past, when there were plenty of social restrictions, the game was an opportunity to meet and talk with the opposite sex, usually on the village squares, or in other suitable spaces.

Un jeu - coutume pour les grands qui était très répandu durant l'ancienne Sifnos, et qui était en corrélation avec la passion amoureuse et l'amour des jeunes.

Les tsounia est un jeu qui se déroule en équipe par des garçons et des filles pendant la période du carême. À l'époque, alors que les restrictions étaient nombreuses, ce jeu était une chance pour se rencontrer et communiquer, essentiellement sur les places des villages ou dans d'autres espaces appropriés.

Το παιχνίδι παίζεται από ζευγάρια. Ο νέος διαλέγει τη νέα που θα παίξει μαζί του, η οποία για το παιχνίδι λέγεται «πουλί». Η επιλογή της νέας δεν είναι τυχαία, αφού ο νέος θα διαλέξει την κοπέλα που συμπαθεί περισσότερο και με τον τρόπο αυτόν της εκφράζει τον έρωτά του.

Εννιά πάσσαλοι, τα λεγόμενα «τσούνια», κατασκευασμένοι από ξύλο ελιάς ή σκικιάς για να είναι ελαφριοί, στήνονταν σε τριάδες, η μια τριάδα πίσω από την άλλη, ο ένας πάσσαλος σε απόσταση από τον άλλο όσο περίπου και το μήκος τους. Οι πάσσαλοι έχουν ύψος συνήθως 30 με 40 πόντους και σχήμα λίγο κωνικό για να σχηματίζεται μια ελαφρώς σταθερή βάση. Λίγη άμμος ή χώμα μπαίνει κάτω από τα τσουνία ώστε, με λίγο βύθισμα, να στέκονται ακόμα και όταν φυσάει.

Οι παίκτες πρέπει να πετυχαίνουν με μια μπάλα τα τσουνία. Κάθε τσουνί που θα χτυπηθεί και θα πέσει μετράει έναν πόντο. Το μεσαίο τσουνί λέγεται «εννιάς», γιατί όταν ο παίκτης το ρίξει κάτω χωρίς να ρίξει κάποιο άλλο, στη βαθμολογία υπολογίζεται για εννιά πόντους.

Για να αρχίσει το παιχνίδι πρέπει πρώτα να οριστεί ποιος θα ξεκινήσει πρώτος. Για να γίνει αυτό, οι παίκτες τοποθετούν την μπάλα κάπου, παίρνουν από ένα τσουνί και προσπαθούν ρίχνοντάς το να πλησιάσουν όσο γίνεται πιο κοντά στην μπάλα. Όποιος φτάσει πιο κοντά ξεκινά πρώτος, δεύτερος ο αμέσως κοντύτερος και ούτω καθεξής. Με την κίνηση αυτή, που είναι γνωστή ως «κούκχισμα», ορίζεται η σειρά των παικτών.

Το ζευγάρι που θα βγει πρώτο στο «κούκχισμα» ορίζει και το σημείο από όπου θα πετιέται η μπάλα κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, συνήθως τοποθετώντας μια πέτρα στην απόσταση που θέλει. Το αγόρι βάζει το

PHOTOS | GIANNIS KONTOS

The game is played in pairs. The young man selects the young woman who will play with him – in the game she is called the “bird”. The young woman was never chosen at random – the young man would usually select the one he was most fond of and in this way he would be able to express his love for her.

Nine wooden stakes, the so-called tsounia, were set up in threes. They were usually made of olive or fig-tree wood, so that they would be light. The threes would be set up one behind the other, with each stake about a stake-length distant from the others. The stakes were usually between 30 and 40 cm long and had a slightly conical shape to give them a stable base. A little sand or soil was placed under the tsounia, so that with a little pressure they could be pushed in and remain upright, even if it was windy.

Players had to try and knock the tsounia down with a ball. Each one which was successfully struck and fell over would score a point. The middle tsouni was called the “niner”, because if it was knocked over by a player without any of the others being knocked over, that player would get nine points.

Before the game starts, the player who is to throw first must be decided. To do this, the players place a ball somewhere, and taking a tsouni, they try to throw it as close to the ball as possible. Whoever gets closest plays first, and the next closest would play second, and so on. With this first move, called the “kouhisma”, the order of play is set.

The pair which wins the “kouhisma” had the right to set the location from which the balls would be thrown during the game. This is usually done by placing a stone at the desired distance. The young man sets the mark for the men and the young woman sets the mark for the women. The men play first and then the women play.

Le jeu se joue en couples. Le jeune garçon choisit la jeune fille qui jouera avec lui. Elle s'appellera durant le jeu le «petit oiseau». Le choix de la jeune fille n'est pas dû au hasard car le jeune choisira la fille qui lui plait le plus, et c'est donc une façon de lui déclarer son amour.

Neuf quilles, les «tsounia» comme on les appelle, fabriquées à partir du bois d'oliviers ou de figuier, de sorte à ce qu'elles soient légères. Elles sont placées trois par trois, une rangée de quilles derrière l'autre, à distance plus ou moins égale à la longueur de ladite quille. Ces dernières ont habituellement une hauteur de 30 à 40 centimètres, et ont une forme légèrement conique afin de créer une base plus ou moins stable. Un peu de sable ou de terre est placé sous les tsounia pour que, en les enfonçant un peu, elles puissent rester sur place et ne tombent pas même en cas de vent.

À l'aide d'une balle, les joueurs doivent réussir à faire tomber les tsounia. Chaque quille qui sera touchée puis tombée, compte pour un point. La tsouni du milieu s'appelle la «neuvième», car si un joueur la fait tomber sans toucher les autres quilles, alors ce seront neuf points qui compteront dans le classement.

Avant d'entamer le jeu il faut désigner le joueur qui commencera. Pour ce faire, les joueurs placent la balle quelque part sur le sol, ils prennent tous une tsouni et ils essayent de la jeter le plus près possible de ladite balle. Le premier joueur sera celui qui aura placé la quille la plus proche de la balle, le second celui qui est en deuxième position et ainsi de suite. C'est ce qu'on appelle le «koukchisma», c'est à dire l'ordre des joueurs.

Le couple qui sortira le premier au «koukchisma» décide de l'endroit où sera jeté la balle pendant toute la durée du jeu. En général les joueurs signalent la distance choisie à l'aide d'un petit caillou. Le garçon met la marque pour les garçons, et la fille celle pour les filles. Les jeunes hommes lancent d'abord puis

Συνήθως το παιχνίδι παίζεται στους 21 ή 31 πόντους. Κερδίζει όποιο ζευγάρι φτάσει πρώτο ακριβώς τους πόντους που έχουν οριστεί από την αρχή. Στην περίπτωση που κάποιο ζευγάρι ξεπεράσει τον προσυμφωνημένο αριθμό πόντων, η βαθμολογία του ξαναγυρίζει στα μισά. Αν κάποιος παίκτης δεν καταφέρει να ρίξει κανένα τσουνί τότε λέμε ότι κάνει «κούκλο», δηλαδή έχει μηδέν πόντους. Όποιος παίκτης ρίξει τσουνία έχει το δικαίωμα να ρίξει και άλλη μία φορά από κοντά, από την απόσταση που προτιμά, δηλαδή να «σκουντήσει».

Το έπαθλο είναι χρηματικό και λέγεται «τζουάκι». Το ποσό που θα οριστεί το βάζουν τα αγόρια και συμφωνείται από την αρχή. Το παιχνίδι συνήθως συνεχίζεται για αρκετούς γύρους, αφού όλο και κάποιος θα πει: «Πάμε άλλο ένα τζουάκι».

Στο τέλος του παιχνιδιού το «τζουάκι» προσφέρεται από τον νέο στην κοπέλα, δηλαδή στο «πουλί» του. ■

The game is usually played to 21 or 31 points. This target is set from the start and the pair reaching this score exactly wins. In the event that one pair passes the agreed target score, they lose half their points. If a player does not manage to knock down any tsounia, then we say that the player has done a “kouklo”, meaning that he has scored a round zero points. Any player who has managed to knock down one of the tsounia has the right to have one more throw, from up close, from whatever distance he or she wants. In other words, the player gets to “knock forward”.

The prize is monetary and is called the “tsouaki”. The amount is agreed from the beginning of the game and is put up by the men. The game usually continues for many rounds, since there will always be some player saying, “shall we play for one more tsouaki?”.

At the end of the game, the “tsouaki” is offered by the young man to the woman, in other words, to his “bird”. ■

D'habitude le jeu se termine à 21 ou à 31 points. Le gagnant est le couple qui arrive le premier à la somme exacte établie au début du jeu. Au cas où, un couple dépasse le nombre de points qui avait été décidé, alors il perd la moitié de ses points. Si un joueur ne fait tomber aucune des tsounia, alors dans ce cas, on dit qu'il a fait un «kouklo», c'est à dire qu'il a fait zéro points. Si, un joueur maintenant fait tomber une ou plusieurs tsounia, alors il peut rejouer de plus près, c'est à dire à la distance qui lui plait, on appelle cela «na skoundisei» (en grec cela signifie coup de coude ou coup de pouce...).

On nomme «tzouaki» le prix du gagnant. Une récompense en argent dont le montant est désigné au départ par les garçons. D'habitude le jeu se fait en plusieurs parties, et on entend alors «on fait encore un tzouaki?»

À la fin de la partie, le «tzouaki» est offert par le garçon à l'élu de son cœur, c'est-à-dire à son «petit oiseau». ■

* Τα «τσούνια» παρουσιάζει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Σίφνου την Κυριακή του Πάσχα.

* The Cultural Association of Sifnos presents the game of “Tsounia” on Easter Sunday.

* Les «tsounia» sont présentés par l'Association culturelle de Sifnos le dimanche de Pâques.

Το Βιβλιοπωλείο
The Book shop

- Λογοτεχνικά βιβλία: όλες οι νέες κυκλοφορίες αλλά και μεταχειρισμένα, σε όλες τις γλώσσες
- Βιβλία παιδικά, δημιουργίες και κατασκευές
- Τουριστικοί χάρτες και οδηγοί
- Είδη ζωγραφικής και καλλιτεχνίας
- Επιλεγμένα δώρα και αναμνηστικά
- Ξένος Τύπος: εφημερίδες & περιοδικά

- Literary books: all the new releases and used ones, in all languages, swapping yours
- Children's books, creation books and constructions books
- Tourist maps and guides
- Stuff of painting and art
- Selected gifts and souvenirs
- International Press

Στο κέντρο της Απολλωνίας,
στο φιλόξενο χώρο του ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ.

In the center of Apollonia (near the post office)
in the cosy "BOOKSHOP"

Απολλωνία: 22840 33523
email: dsuyul@gmail.com

PHOTO | GIANNIS KONTOS

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΡΕΒΙΘΑΔΑ

ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΗΣ ΣΥΜΠΤΩΣΗ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

ΜΑΡΙΑ ΚΕΡΑ-

.....
THE SECRET TO A GOOD REVITHADA
A FORTUNATE COINCIDENCE AND A PIECE OF

MARIA KERAMIDA

LE SECRET
D'UNE BONNE REVITHADA
(SOUPE DE POIS CHICHES)
UNE HEUREUSE COÏNCIDENCE ET UN CONSEIL

MARIA KERAMIDA

Μα ποιος θα περίμενε να βρει συμβουλές μαγειρικής στη μέση του πουθενά, από έναν άντρα, απασχολημένο με το να ασβεστώνει τοίχους! Κι όμως, στη Σίφνο αυτό μπορεί να συμβεί, γιατί όλοι έχουν μια ιδιαίτερη σχέση με το φαγητό!

Μια ηλιόλουστη ανοιξιάτικη μέρα, με ελαφρύ δροσερό αεράκι, είχα το δίλημμα αν θα πήγαινα για μπάνιο ή για περπάτημα σε ένα από τα μονοπάτια που δεν είχα ακόμη περπατήσει.

Κέρδισε το περπάτημα. Η Παναγιά τα Μάγγανα μου φάνηκε ωραίος και εύκολος προορισμός. Το μονοπάτι ξεκινά έξω από τον οικισμό της Αγίας Άννας. Πάει παράλληλα με τη θάλασσα αλλά σε αρκετό ύψος, τόσο που μοιάζει σαν να πετάς. Βλέπεις από πάνω τις πεζούλες που τις ορίζουν οι ξερολιθιές. Άλλες καταπράσινες, άλλες φρεζαρισμένες, έτοιμες για σπορά. Τι να φυτεύουν άραγε;

Σε περίπου 40 λεπτά είχα φτάσει. Στην εξώπορτα ένας τσίγκινος κουβάς και μια βούρτσα

But who would expect to get advice on cooking in the middle of nowhere, from a man busy whitewashing walls! And yet, on Sifnos this can happen, because everyone has a very special relationship with food!

On a sunny spring day, with a cool breeze blowing, I had a dilemma before me: go for a swim, or go for a walk on one of the paths which I had not yet walked on.

Going for a walk won. The chapel of the Panayia at Maggana seemed like a pleasant and easy destination. The path starts outside the settlement of Ayia Anna. It runs parallel to the sea but quite high above it, so much so that it seems you are flying. You can see all the agricultural terraces from above, all marked out by their drystone walls. Some are deep green, some have been tilled, ready for sowing. I wonder what they are going to be sowing.

In about 40 minutes, I was there. The metal bucket and brush on the front door signalled that someone was whitewashing. That's why all the

Mais qui s'attendrait à trouver des conseils de cuisine au milieu de nulle part, par un homme qui plus est, occupé à passer de la chaux sur les murs! Et pourtant, à Sifnos, cela peut arriver car tout le monde a une relation privilégiée avec la nourriture!

Par une journée de printemps ensoleillée, avec une légère brise fraîche, j'avais le dilemme d'aller nager ou de marcher sur l'un des chemins que je n'avais jamais empruntés.

En fin de compte c'est la promenade qui a gagné. Panagia Maggana m'a semblé une destination agréable et facile. Le chemin commence à la sortie du village d'Agia Anna. Il longe parallèlement la mer mais à une certaine hauteur, on a l'impression de voler. Le regard se porte au-dessus des terrasses délimitées par les murets de pierres sèches. Certaines sont toutes vertes de végétation, d'autres sont des champs labourés prêts à être semés. Que vont-ils planter, je me le demande?

Environ 40 minutes plus tard, j'étais arrivé. À la porte d'entrée, un seau en fer-blanc et une brosse signifiaient que quelqu'un blanchissait.

PHOTO | YOU ARE HERE

Pastry Shop "Kitrino Podilato"
Artemonas, T. 22840 31244
e-mail: kitrinopodilato@yahoo.gr

ogenesis
fish & wine

Apollonia, Sifnos
t. (+30) 22840 31493
e: info@ogenesis.gr
www.ogenesis.gr
f oogenesis_sifnos

Ένας ψηλός, μεγάλος σε ηλικία, καλοστεκούμενος άνδρας ξεπρόβαλε με φόρα από μια πόρτα. Πλησίασε και με καλωσόρισε. Με χαρά και ζωντάνια μικρού παιδιού με ξενάγησε στον ναό και στα κελιά των μοναχών που έζησαν εκεί πολλά χρόνια πριν. Μου πρότεινε, αν ήθελα, να φτιάξω καφέ στο μικρό γκαζάκι.

Με πήγε και στη μεγαλύτερη κουζίνα, εκεί όπου ετοιμάζαν και ακόμη ετοιμάζουν το φαγητό για το πανηγύρι της Μονής, που γίνεται τα Χριστούγεννα. Μου έδειξε τη σάλα όπου στρώνονταν και στρώνεται το τραπέζι για τον κόσμο που έρχεται για το πανηγύρι.

Ήρθε και η κουβέντα στο φαγητό. Και ποιο είναι το φαγητό που δεν λείπει από κανένα πανηγύρι στη Σίφνο; Τα ρεβίθια! Μια απορία που είχα καιρό βρήκε την ευκαιρία να ξετρυπώσει.

«Μα έχει η Σίφνος παραγωγή ρεβιθιών;»

«Α, μα δεν ξέρεις; Και μου λες πως έρχεσαι και πολλά χρόνια!» με πειράζει.

Μου εξήγησε ότι τα φυτεύουν την άνοιξη και τα μαζεύουν το καλοκαίρι. Αυτά τα φρεζαρισμένα

A tall man, old but fit, came out of a door in a rush. He approached and welcomed me. With the joy and the liveliness of a small child, he guided me round the church and the cells of the monks who had lived there many years ago. He invited me, if I wished, to make a coffee on the small camp stove.

He took me to the larger kitchen, where the food for the paniyiri of the Monastery which takes place at Christmas used to be prepared, as it still is. He showed me the room where the table for the people coming to the paniyiri used to be set, as it still is.

And our discussion turned to food. And what dish is never absent from a paniyiri on Sifnos? Chickpeas! Something that had always puzzled me had now found an opportunity to be cleared up.

“But, does Sifnos produce chickpeas?”

“Ah, don’t you know? I thought you said you have been coming here for many years!” he poked fun at me.

He explained that the chickpeas are sown in the spring and harvested in the summer. So, the tilled fields we had seen on the way were for the

Un homme grand, vieux mais gaillard, est sorti avec empressement d’une porte. Il s’est approché et m’a accueilli. Avec la joie et la vivacité d’un jeune enfant, il m’a fait visiter l’église et les cellules des moines qui y vivaient de nombreuses années auparavant. Il a suggéré, si je voulais, de préparer du café avec la petite bonbonne de gaz.

Il m’a conduit dans la plus grande cuisine, où ils préparaient, et ils le font toujours, la nourriture pour le panigiri du monastère, qui a lieu à Noël. Il m’a montré la salle où se dressait et se dresse toujours la table pour les convives qui venaient au pangiri.

Au cours de la conversation on parle de nourriture. Et quel est le plat qui ne manque à aucun panigiri de Sifnos? Les pois chiches! J’ai saisi l’occasion de poser une question qui me trottait dans la tête depuis longtemps.

«Mais il y a à Sifnos une production de pois chiches?»

«Ah, mais vous ne savez pas? Et vous me dites que vous venez ici depuis des années! me taquine-t-il.

Il m’a expliqué qu’ils les plantent au printemps et les récoltent en été. Alors, les champs labourés que nous

PHOTO | YOU ARE HERE

Σιφνέικη παραδοσιακή κουζίνα
Traditional sifnian cuisine

Εστιατόριο - Ψησταριά "το Χρυσό" στον Αρτεμόνα. Grill- Restaurant "to Chrissó" at Artemonas | T.: +30 22840 31322

ΚΟΥΤΟΥΚΙ
RESTAURANT

Greek cuisine
In Apollonia
(commercial paved alley)

Το εστιατόριο "του Αποστόλη το Κουτούκι" είναι μέλος της πρωτοβουλίας "Aegean Cuisine" & χρησιμοποιεί ντόπια αγροτικά προϊόντα (οπωροκηπευτικά, λάδι, τυροκομικά), εφόσον αυτά είναι διαθέσιμα.

The restaurant "Apostolis' Koutouki" is a member of "Aegean Cuisine" initiative & uses local agricultural products (such us vegetables, oil, cheese products), if available.

Ελληνική κουζίνα
στο στενό της Απολλωνίας

Driving directions
Πως θα έρθετε

Googlemaps application is required to be installed at your smartphone. Χρειάζεται την εφαρμογή googlemaps εγκατεστημένη στο κινητό σας.

PHOTO | GIANNIS KONTOS

«Και να ξέρεις, η καλή ρεβιθάδα έχει ένα μυστικό» μου λέει.

«Για πείτε μου!» ήμουν περίεργη να μάθω το αναπάντεχο μυστικό.

«Τη διαδικασία την ξέρεις, ε; Κι αν δεν την ξέρεις, ανοίξτε έναν Τσελεμεντέ*!» μου λέει γελώντας.

«Ξέρω ότι τη ρεβιθάδα τη φτιάχνουν στη Σίφνο για κυριακάτικο φαγητό κι έχει μια προετοιμασία από το βράδυ του Σαββάτου».

«Από την Παρασκευή αρχίζει η προετοιμασία. Τα ρεβίθια θέλουν μούλιασμα με νερό και χοντρό αλάτι για να μαλακώσουν και να νοστιμώσουν. Το Σάββατο τα ξεπλένουμε καλά και τα βάζουμε στο τσικάλι (πήλινο σκεύος ειδικό για τη ρεβιθάδα) μαζί με κρεμμύδι, ελαιόλαδο, αλάτι και νερό. Αλλά τι νερό; Εδώ είναι το μυστικό! Για να ψηθεί ωραία το ρεβίθι, θέλει βρόχινο νερό!»

«Αυτό που μαζεύετε στις στέρνες;»

«Ναι, αυτό. Και μετά στέλνουμε στον φούρνο το τσικάλι με τη ρεβιθάδα για να την έχει έτοιμη την Κυριακή το πρωί, να την πάρουμε για το κυριακάτικο τραπέζι».

«Μα να μην έχω ακούσει για το βρόχινο νερό! Σας ευχαριστώ πολύ για το μυστικό! Θα το μοιραστώ και με άλλους σε ένα περιοδικό που γράφεται για τη Σίφνο. Μπορώ να αναφέρω και το όνομά σας; Πώς σας λένε;»

«Με λένε Γεωργά Σανάκη, Γιώργο δηλαδή, αλλά είμαστε αρκετοί με το ίδιο όνομα, το ίδιο επίθετο και το ίδιο όνομα μητέρας και πατέρα, οπότε το άλλαξα μόνος μου, γιατί αλλιώς μας ξεχωρίζουν μόνο από τον αριθμό του ρολογιού για το νερό!» μας λέει γελώντας.

“And just so you know, there’s a secret to a good revithada [a chickpea stew].” he tells me

“Do tell me!” I was curious to learn this unexpected secret.

“You know the recipe, don’t you? And if you don’t you can open up a copy of Tselemendes*!” he says to me laughing.

“I know that the revithada is prepared on Sifnos for Sunday lunch and that part of the preparation takes place on the evening of the Saturday.”

“The preparatory work starts on Friday. The chickpeas need to be soaked in water with coarse salt to soften them and bring out their flavour. On Saturday we rinse them well and put them in the tsikali (a special ceramic pot for the revithada) together with onion, olive oil, salt and water. But what sort of water? That’s where the secret is lies! For the chickpea to be cooked pleasantly, it needs to be cooked in rainwater!”

“The water you gather in the cisterns?”

“Yes, this water. And then we send the tsikali with the revithada in it to the bakery so it can be ready by Sunday morning, so we can have it in time for our Sunday meal.”

“I had never heard that rainwater was necessary! I thank you very much for sharing the secret! I’ll share it with others in a magazine which prints stories about Sifnos. Can I mention your name also? What’s your name?”

“My name is w, properly that’s George, but there’s a lot of us with the same name, the same surname and the same father’s and mother’s name, so I changed it myself. If I hadn’t done that, the only way to tell us apart would be the serial number on our water meter!” he tells us laughing.

«Et vous savez, pour faire une bonne revithada il y a un secret», dit-il.

«Dites-moi!» J’étais curieuse d’apprendre cet étonnant secret.

«Vous connaissez le processus, hein? Et si vous ne savez pas, ouvrez un Tselemendes*!», Dit-il en riant.

«À Sifnos, je sais que la revithada est préparée dès le samedi soir pour le repas du dimanche.»

«Non, la préparation commence le vendredi. Les pois chiches doivent tremper dans de l’eau avec du gros sel pour les adoucir et pour les rendre meilleur. Le samedi nous les rinçons bien et nous les mettons dans un tsikali (pot en argile fait tout spécialement pour la revithada) avec de l’oignon, de l’huile d’olive, du sel et de l’eau. Mais quelle eau? Voici le secret! Pour que les pois chiches cuisent bien, il faut prendre de l’eau de pluie!»

«C’est l’eau que vous collectez dans les citernes?»

«Oui, c’est ça. Ensuite on donne le tsikali avec la revithada au grand four de la boulangerie pour qu’il soit prêt le dimanche matin pour notre repas dominical».

«Mais ne pas avoir entendu parler de l’eau de pluie! Merci pour ce secret! Je vais le partager avec d’autres dans un magazine écrit pour Sifnos. Puis-je mentionner votre nom? Vous vous appelez comment?»

«Mon nom est Georga Sanaki, c’est-à-dire Georges, mais nous sommes plusieurs à porter le même nom, le même prénom et le même nom du père et de la mère, donc je l’ai changé, parce que sinon on nous différencie que par le numéro qu’il

Okyalos

Fine Mediterranean Cuisine

Steno, Apollonia - Sifnos +30 22840 32060

Έψαξα για τη συνταγή:

- 1 κιλό ρεβίθια
- ¾ του κιλού κρεμμύδια (κομμένα σε φέτες ή ψιλοκομμένα)
- ¾ ποτήρι του νερού ελαιόλαδο
- αλάτι
- πιπέρι
- νερό

Η ποσότητα είναι για το παραδοσιακό τσικάλι της Σίφνου για ρεβιθάδα. Κλείνουμε με το καπάκι το σκεύος, ψήνουμε τη ρεβιθάδα για 6 ώρες στον ξυλόφουρνο ή στον οικιακό φούρνο στους 150 βαθμούς.

Άλλη μια σωτήρια συμβουλή: είναι σημαντικό το μέγεθος του σκεύους που θα χρησιμοποιήσουμε να είναι ανάλογο με την ποσότητα των ρεβιθιών, ώστε σχεδόν να γεμίζει.

Ετοιμαζόμουν να φύγω, σκεπτόμενη τη διαδικασία. Αντί για βρόχινο θα μπορούσα να βάλω εμφιαλωμένο νερό, που είναι πιο μαλακό από της βρύσης, αλλά πού

I looked for the recipe:

- 1 kilo chickpeas
- ¾ of a kilo onions (cut in rings, or chopped)
- ¾ of a water glass of olive oil
- salt
- pepper
- water
- lemon (to serve)

This quantity is enough for a revithada made in the traditional Sifnian tsikali. We put the lid on the pot and bake the revithada for six hours in our wood-fired oven, or in a domestic oven at 150 °C.

One more important piece of advice: it's important that the size of the pot we're going to use should be correct for the amount of chickpeas we are going to cook. It should be almost full of them.

I was preparing to leave, thinking about the process. I could use bottled water instead of rainwater, as it is much softer than tap water, but where would I find a wood-fired oven which would be running for so many hours?

J'ai cherché la recette:

- 1 kilo de pois chiches
- ¾ du kilo d'oignons (en tranchés ou hachés)
- ¾ d'un verre d'huile d'olive
- du sel
- du poivre
- de l'eau
- un citron (pour servir)

La quantité correspond au traditionnel tsikali pour la revithada de Sifnos. On ferme le couvercle de la casserole, on laisse cuire la revithada pendant 6 heures au four à bois ou au four classique à 150 degrés.

Un autre très bon conseil: il est important que la taille du pot soit proportionnelle à la quantité de pois chiches utilisés. Il faut qu'il soit presque rempli.

J'étais sur le point de repartir, réfléchissant au processus. Au lieu de l'eau de pluie, je pourrais mettre de l'eau en bouteille, plus douce que celle du robinet, mais où vais-je trouver un four à bois,

Σαν να διάβασε τη σκέψη μου ο κύριος Γεωργάς πρόσθεσε:

«Ο φούρνος μας, ας πούμε, σου ψήνει τη ρεβιθάδα και με ένα μικρό επιπλέον αντίτιμο σου τη φέρνει κιόλας σπίτι!»

Ορίστε και ντελίβερι ρεβιθάδα στη Σίφνο. Αυτό θα πει ζωντανή παράδοση!

Καλή μας όρεξη.

* Τσελεμεντές: ο παλαιότερος οδηγός μαγειρικής για ελληνική κουζίνα που φέρει το όνομα του Σίφνιου μάγειρα που τον έγραψε και για δεκαετίες ήταν συνώνυμο του βιβλίου μαγειρικής για τα ελληνικά

It was almost as if Mr. Georgas had read my mind as he added:

“Our bakery in town, for example, can bake your revithada. And for a little extra charge, they can bring it home for you, too!”

See, we even have revithada to go, on Sifnos. That's what living tradition looks like!

Bon appetite!

* Tselemendes: the oldest Greek cookbook specialising in Greek cuisine – it bears the name of the Sifnian cook who had written it. His name was used interchangeably with the term ‘cookbook’ in Greek

Comme s'il lisait dans mes pensées, M. Georga ajouta:

«Notre boulangerie, par exemple, vous cuit la revithada et, si vous donnez un petit quelque chose, il vous l'apporte à la maison!»

Voilà une revithada avec livreur à Sifnos. C'est de cela dont on parle quand on évoque la tradition vivante!

Bon appétit à vous.

* Tselemendes: le plus ancien livre de recettes de la cuisine grecque qui porte le nom du cuisinier sifniote qui l'a écrit, et qui a été, pendant des décennies, synonyme du livre de cuisine de toutes les maisons

frozen yogurt with many toppings

Homemade Ice Cream

Soft Ice Cream

vaflaki waffles mini take away

The ideal "On the go" snack

APOLLONIA STENO - SIFNOS - 22840 31431

Agianemi restaurant

τηλέφωνα κρατήσεων reservations telephone 22840 28960 - 6972 827217

www.agianemi.gr

TSE LE ME NTES

FESTIVAL OF TRADITIONAL
CYCLADIC COOKING
NIKOLAOS TSELEMENTES
ARTEMONAS, SIFNOS

GOLD
European gastronomic Festival

SILVER
Best City Awards

3 ΜΕΡΕΣ
DAYS

20+ ΝΗΣΙΑ
ISLANDS

200+ ΣΥΝΤΑΓΕΣ
RECIPES

15+ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
PARALLEL EVENTS

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ EVENT PLANNING

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου
Region of South Aegean

Πολιτιστικός Σύλλογος ΣΙΦΝΟΥ
SIFNOS Cultural Association

Municipality of Sifnos

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΑΣ - ΣΙΦΝΟΣ

Η Σίφνος σε καλεί να γνωρίσεις τους κυκλαδίτες μέσα από την κουζίνα τους, σε μία 3ήμερη γιορτή

Απόλαυσε μοναδικές γεύσεις παραδοσιακών εδεσμάτων που εκπρόσωποι 20 και πλέον νησιών παρασκευάζουν μπροστά σου. Γεύσου τα τοπικά γλυκά και διαλεχτά προϊόντα που έφεραν για σένα από τα νησιά τους.

Πάρε μέρος σε γευσιγνωσία τυριών και ποτών, περιηγήσου στα περίπτερα των νησιών και στα σοκάκια με τους μικροπαραγωγούς και διασκέδασε τα βράδια με μουσικά και χορευτικά συγκροτήματα!

Για 3 μέρες, κάθε γωνιά της Σίφνου ζει στους ρυθμούς του Τσελεμεντέ! Μαγειρική και γλέντια στις παραλίες, μουσικές και χορευτικές εκπλήξεις στα στενά, παιδομαγειρέματα, θεματικές εκθέσεις, προβολές, θεατρικά δρώμενα και διαλέξεις δημιουργούν μία μοναδική στον κόσμο ατμόσφαιρα που πρέπει να ζήσεις!

Get to know the Cycladic islands through their cuisine, in a 3 day celebration!

Enjoy the unique flavors of traditional dishes from over 20 islands, prepared on the spot by the islanders. Taste the local sweet and savoury products brought for you from their islands.

Try the cheeses and drinks on offer at the various stalls and kiosks, and stroll around the laneways showcasing the small producers. Don't miss the music and dance groups late in the evenings!

For 3 days, every corner of Sifnos moves to the rhythms of Tselementes! Cooking and feasting on the beaches, musical and dancing surprises in the streets and lanes, children's cooking games, thematic exhibitions, screenings, theatrical events and lectures create a unique atmosphere that you must experience!

i Το Φεστιβάλ γίνεται κάθε χρόνο, στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου

Περισσότερες πληροφορίες
For more information visit

<http://festivaltselementes.gr>

The Festival takes place every year, during the first 2 weeks of September

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
ADMISSION FREE

Σαν βγεις στον πηγαμό για την παραλία σίγουρα ο δρόμος δεν θα είναι μακρύς. Στη Σίφνο όλες οι παραλίες είναι σε μικρή ακτίνα από την Απολλώνια, το κέντρο του νησιού. Από 5 έως 15 χιλιόμετρα –η πιο απομακρυσμένη. Άρα, προλαβαίνεις να πας σε όλες!

Σίγουρα όμως κάποιες παραλίες θα ταιριάζουν περισσότερο σε εσένα και τις συνήθειές σου και κάποιες θα είναι καλύτερες για άλλους. Αυτό δεν εξαρτάται μόνο από τη μορφολογία τους, αλλά και από τις συνθήκες που επικρατούν εκεί. Η επίδραση του καιρού αλλά και η επίδραση των ανθρώπων παίζουν πάντα ρόλο.

Τα χρόνια που επισκέπτομαι τη Σίφνο είναι πολλά πια και έτσι μπορώ να σου πω με μεγάλη σιγουριά μερικά «ναι» και μερικά «όχι» για κάθε παραλία. Έτσι, για να πάρεις μια ιδέα για το τι να περιμένεις, αλλά και τι να περιμένουν οι

.....

As you set out for the beach, you can be sure the trip will not be long. On Sifnos, all the beaches are within a small distance of Apollonia, at the centre of the island between 5 and 15 km (for the very furthest), so there will be plenty of time to visit all of them!

For sure, some beaches will suit you better and fit in with your way of doing things, while others will be better suited to other people. This is not something which depends solely on the beaches' morphology; the conditions at each beach also play a part. The effects of the weather always play their part, as do the effects of human intervention.

I have now been visiting Sifnos for many years and as a result of this experience, I can tell you with a great degree of confidence, certain “Ayes” and certain “Noes” for each beach. Just so you can get an idea of what to expect, and what others will expect from you and your family or friends.

.....

Si vous désirez aller à la plage, c'est sûr elle n'est pas loin, car à Sifnos toutes les plages sont proches d'Apollonia, le centre de l'île. De 5 à 15 kilomètres pour la plus éloignée. Par conséquent il est possible de les découvrir toutes!

Cependant certaines plages vous enchanteront plus que d'autres, et seront plus en conformité avec vos goûts, en revanche certaines seront appréciées par d'autres. Ceci ne dépend pas de leurs morphologies mais des conditions qui sont présentes. L'impact du temps, mais également celui des êtres humains jouent toujours un rôle primordial.

Nombreuses sont les années où je me rends régulièrement à Sifnos, je peux donc vous dire avec certitude quels sont les avantages et les désavantages de chacune des plages. Ainsi vous vous ferez une idée sur telle ou telle plage, vous bien sûr mais d'autres également, votre famille, vos amis.

PHOTO | MARIA DAROUSOU

.....

ΙΣΙΔΩΡΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ
ISIDORA MARAGOUDAKI

LET'S GO TO THE BEACH!

ALLONS À LA PLAGE!

Π Α Μ Ε

Καμάρες

Μεγάλη αμμώδης παραλία με πολύ ρηχά νερά και εύκολη πρόσβαση από πολλά σημεία του δρόμου. Με αλμυρική για φυσική σκιά, αλλά και ξαπλώστρες με ομπρέλες. Στα άκρα της έχει μπαρ και ταβέρνες που προσφέρουν τη δική τους πρόσβαση στην παραλία αλλά και τις υπηρεσίες τους, φυσικά.

ΝΑΙ, να πας

Αν έχεις παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας. Αν θέλεις να απολαύσεις τον ήλιο μέχρι τη δύση του και να τον δεις να πέφτει μέσα στη θάλασσα. Αν θέλεις να έχεις άνεση χώρου και απόσταση από τη διπλανή παρέα. Αν θέλεις σχετική ησυχία αλλά και φασαρία, αφού ανάλογα με το πού θα κάτσεις μπορείς να βρεις είτε το ένα είτε το άλλο. Αν σου αρέσουν οι αμμοθίνες και το περπάτημα στην άμμο.

ΟΧΙ, μην πας

Αν σε ενοχλεί η άμμος. Αν θέλεις πυκνή φυσική

Kamares

This is a large sandy beach with very shallow waters and easy access from many points on the road. There are tamarisks for natural shade, but there are also sun loungers with beach umbrellas. On the edges of the beach there are bars and taverns which provide their own access to the beach and, of course, to their services.

YES, go

If you have children of any age. If you wish to enjoy the sun until it sets and to watch it sink into the sea. If you want to have your own space in comfort, at a distance from your nearest neighbour. If you want a degree of calm, but also a little bit of bustle depending on where you will sit, you can find both. If you like sand dunes and walking on the sand.

NO, don't go

Kamares

Grande plage de sable avec des eaux peu profondes et des accès faciles à partir de la route. Des tamaris donnent une ombre naturelle en plus des chaises longues et des parasols. Vous pouvez profiter au bout de la plage de bars et de tavernes au bord de l'eau.

OUI, il faut y aller

Si vous avez des enfants de tout âge. Si vous voulez jouer du soleil et l'admirer lorsqu'il tombe dans la mer. Si vous désirez être à l'aise, ne pas être collés les uns sur les autres. Si vous recherchez la tranquillité, ou au contraire le bruit, vous le déciderez selon l'endroit que vous choisirez. Si vous aimez les dunes et marcher dans le sable.

NON, n'y allez pas

Si le sable vous gêne. Si vous désirez une ombre naturelle dense. Si vous voulez être seul, et si vous

PHOTO | VENTOS GIORGOS

Ίσαλος

σίφνος

Αβάνες. οι τα πούρα Αβάνας **αγκωνάρι, το** ακρογωνιαίος λίθος -στήριγμα, προστάτης **Αν-Γιώργηδες**, αγγλικά νομίσματα που φέρουν την εικόνα του Αγίου Γεωργίου αθάλη, **αϊνάς**, ο το πίσω μέρος του καρβιού **αϊπότσι**, το ιταλ. rozgja: ταλάντευση/ βίρα πότσι: τραβήξε δυνατώτερα την άγκυρα **ακουρμάζομαι** αφουγκράζομαι, προσπαθώ ν' ακούσω - συμμορφώνομαι **αλάντσια, η** ιταλ. lancia: λάντζα, λέμβος, βενζινακάτος **αλάτι του Καρλσμπάντ** καθαρτικό φάρμακο που παρασκευάζεται στη λουτρόπολη Καρλσμπάντ της Τσεχοσλοβακίας **αμπαντονάρω** ιταλ. abbandonnare : εγκαταλείπω **αμπαριτζής, ο** τουρκ. ambar: ο επιστάτης του αμπαριού **αμφι-λύκη, η** χαρηνγή **ανεμορούφουλλας, ο** ανεμοστρόβιλος **ανιζέτα, η** γαλλ. anisette: λικέρ, από απόσταξη αλκοόλης με μάραθο και κορίανδρο και την προσθήκη σιροπιού ζάχαρης **αντέννα, η** ιταλ. antenna: κεραία **βιράρω** ιταλ. virare: στρέφω το βαρούλκο για να σπκώσω την άγκυρα, φεύγω **βόρτα, η** ιταλ. volta: φορά, στροφή, ανάπρωρη αλλαγή πορείας ιστιοφόρου, περιφορά του σκοινιού γύρω από άλλο σκοινί ή άλλο αντικείμενο **βοστιλίδι, το** κόκκινο δυνατό κεφαλήνοτικό κρασί **βουρλίζομαι** ιταλ. buitare: λυσομανώ, ερεθίζομαι, ζαλίζομαι **γαλέτα, η** βεν. galeta: ξύλινος δίσκος στην κορφή των καταρτιών και του ιστού της σημαίας, το επίμηλο της πηλακάτης του ιστού - είδος παξιμαδιού **γεμιτζής, ο** τουρκ. yemici: ο παλιός ναύτης, ο θαλασοδόλκος - ειρηνικά ο αθαλάσσωτος που κομπορημονεί **κατραμκόβλος, ο** ναύτης της κουβέρτας **κιαλάρω** ιταλ. chiale: κοιτώ με κνάλι, παρατηρώ με ενδιαφέρον **κοκκινό-κωβλος, ο** ναύτης σκαρφαλωμένος ψηλά - είδος πιθήκου - το πτηνό φοινίκουρος **κοκό, το** η κοκαΐνη **κόντρα, τα** ιταλ. contra: ρυθμιστικοί και ασφαλιστικοί κοχλίες **κόντρα γέφυρα, η** το σημείο πάνω από την γέφυρα, στο οποίο βρίσκονται η πυξίδα και το τιμόνι **κοντραστάρω** ιταλ. contrastare: πάω αντίθετα - πάω εγγύτερα στον άνεμο **κοράκι, το** η μύτη του βαποριού **κοστάρω** ιταλ. accostare εκ του eosta = ακτή: πιάνω στεριά **κοτσάρω** ιταλ. cozzare: συνδέω, προσαρτώ, πλευρίζω - περνάω κρίκο ή αγκίστρι μέσα από κρίκο **κουβούσι, το** τουρκ. kounus: το υπερψυγμένο παραπέτο του αμπαριού, αίθουσα, χώρος ύπνου **κουτίνα, η** αγγλ. queen: έκφραση των ναυτικών για τους ομοφυλόφιλους των λιμανιών **κουπαστή, η** το ανώτατο χείλος των τοιχωμάτων του πλοίου - χειρολαβή **κρένι, το** γαλλ. crane: γερανός περιστρεφόμενος, περιστροφικό βίντινι **Ίσαλος, ο:** το εστιατόριο για τους ασυμβίβαστους **καλοφαγάδες** και τους **λάτρευς** του καλού **κοκτέιλ** στην Αγία Μαρίνα **Καμαρών Σίφνου, Τηλέφωνο: 22840.33716, κινητό τηλέφωνο: 6948.571049**

Syrma

f/syrmacafe

Syrma Restaurant Café Cocktail bar & more
www.syrmacafebar.gr
Kamares beach, Sifnos | T. 2284031829

σύρμα < αρχαία ελληνική **σύρμα** < σύρμα

1. Μεταλλικό εύκαμπτο έλασμα κυκλικής διατομής.
2. (μεταφορικά) λέξη-κλειδί που χρησιμοποιείται για να διακοπεί κάποια παράνομη δράση.
3. (στις Κυκλάδες) παραθαλάσσια σπηλιά ή κτίσμα όπου σύρουν τις βάρκες το χειμώνα για προστασία από τις καιρικές συνθήκες.
4. (στη Σίφνο) παραθαλάσσιο κτίσμα στις Καμάρες, που χρησιμοποιήθηκε για φύλαξη βάρκας. Στις μέρες μας, ο χώρος φιλοξενεί ένα ξεχωριστό café restaurant bar, με ιδιαίτερο χαρακτήρα.

Wire (**Syrma** < ancient greek **symra**):

1. metal drawn out into the form of a thin flexible thread or rod.
2. English rock band, formed in London in 1976.
3. (Cyclades) seaside cave or building, where fishermen dragged the boats in winter for protection from the weather.
4. (Sifnos) beachfront building in Kamares, used for boat storage. Nowadays, a unique café restaurant bar on Kamares, with special taste.

PHOTO | VENIA KAROLIDOU

εαμαγον

restaurant pizzeria

Καμάρες / Kamares, T: 22840 32 378

**Gluten
FREE
plates**

Επαναπροσδιορίστε κοντά μας την καταγωγή της πίτσας! Γευθείτε το ζυμωτό ψωμί μας, τα φρέσκα ζυμαρικά παραγωγής μας και παραδοσιακά πιάτα με Μεσογειακό άγγιγμα. Πάντα με φρέσκα και αγνά υλικά και αναζητήσεις που μας οδήγησαν ακόμα και σε συνταγές με αλεύρι Ζέας και αλεύρι χωρίς γλουτένη. Θα μας βρείτε ανοιχτά όποια εποχή του χρόνου και αν έρθετε.

In our restaurant we redefine the origin of pizza. Enjoy our hand made bread and our own hand made pasta that led us in recipes based upon Zea or gluten free flour along with our traditional plates with that special touch of Mediterranean Cuisine, always prepared with fresh and pure ingredients. You will find us open anytime you visit Sifnos.

Στην παραλία του Πλατύ Γιαλού
On the beach of Platis Gialos

+30 2284071337, +30 6974868033

sifnoskohylia.gr

MissoMissoSifnos

PHOTO | GIANNIS KONTOIS

Πλατύς Γιαλός

Μια μακριά λωρίδα χρυσής αμμουδιάς, κάτω από τις αυλές σπιτιών, ενοικιαζόμενων δωματίων, μπαρ και εστιατορίων. Μπορείς να πεις το ποτό σου, τον καφέ σου και να φας πάνω στο κύμα. Κάθε σημείο αυτής της μεγάλης παραλίας έχει άμεση και εύκολη πρόσβαση από τον δρόμο.

ΝΑΙ, να πας

Αν θέλεις το ελάχιστο δυνατό περπάτημα στην άμμο μέχρι να φτάσεις στην ακροθαλασσιά. Αν σου αρέσει να βρίσκεσαι ανάμεσα σε κόσμο, αν θες να γνωρίσεις κόσμο και αν σου αρέσει να διασκεδάξεις στην παραλία. Αν έχεις παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας, γιατί όλα έχουν κάτι να κάνουν σε αυτήν την παραλία, αρκεί να διαλέξεις το σημείο που είναι πιο κατάλληλο για εσένα και την οικογένειά σου. Αν θέλεις να πας το πρωί και να φύγεις αργά το βράδυ, αφού έχοντας τα μπαρ και τις ταβέρνες κυριολεκτικά πάνω από το κεφάλι σου δεν θα σου λείπει τίποτα.

ΟΧΙ, μην πας

Αν σου αρέσει η μοναξιά και η ησυχία. Αν σε ενοχλούν τα κουβαδάκια και

Platis Gialos

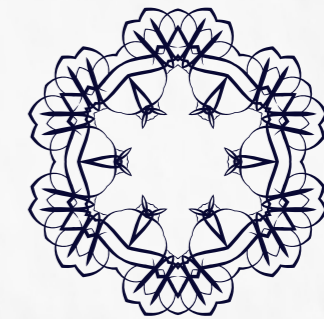
A long ribbon of golden sandy beach, below the yards of the houses, rented rooms, bars and restaurants. You can sip your drink, have your coffee or eat where the waves break. Every point on this large beach has direct and easy access from the road.

YES, go

If you want to walk on sand the least possible distance before reaching the water. If you like being in the midst of others, wish to meet new people and like having a good time on the beach. If you have children of any age, because they will all find something to do on the beach, as long as you select that part of it which is most suited to you and your family. If you wish to go in the morning and leave late in the evening having the bars and taverns literally at arm's length, you will want for nothing.

NO, don't go

if you like calm and seclusion. If you get annoyed by beach tennis or kids'

YALOS
seaside obsession

FISH • WINE • COCKTAIL

Platis Gialos
SIFNOS

TEL.: 22840 71507

yalossifnos@gmail.com

PHOTO | ANDREAS ZAMPELIS

To Steki
Traditional Cuisine of Sifnos Platis Gialos, T: 22840 71215

Platis Gialos

Une longue bande de sable doré devant les cours des maisons, des chambres à louer, des bars et des restaurants. Vous pouvez boire un verre ou un café ou encore manger les pieds dans l'eau. De partout cette longue plage a un accès facile à partir de la route.

OUI, vous devez y aller

Si vous ne voulez pas beaucoup marcher pour atteindre le bord de l'eau. Si vous aimez être entourés de monde, et si vous désirez vous amuser sur la plage. Si vous avez des enfants, petits ou grands, car ils trouveront de quoi s'occuper sur cette plage. Il suffit de choisir l'endroit le plus approprié pour vous et votre famille. Si vous désirez arriver tôt le matin et partir tard le soir, puisque les bars et tavernes sont littéralement à vos pieds, vous ne manquerez de rien.

NON, n'y allez pas

Si vous aimez la solitude et la tranquillité. Si les petits seaux et les raquettes de plage vous gênent, et si vous désirez contempler le coucher du soleil qui

Rent a Rib

Be the captain you always wanted
Have fun with athletic activities

Private cruises from Sifnos to Milos, Kimolos, Paros
Antiparos, Folegandros, Polyaiagos or vice versa.

f [sifnosbloomarine](https://www.facebook.com/sifnosbloomarine)
www.bloomarine.gr

THE
FUN
STARTS
HERE

you will find us:
● on the orange umbrella at the marine of Platy Gialos
● at the bay of Platy Gialos & Vathi

contact person: Nikolas Kontogiannis
Info: +(30)6984857273 +(30)6942945472

PHOTO | GIANNIS KONTOS

Φασολού

Μικρή παραλία με άμμο και λίγο χαλικάκι. Αν και είναι τόσο μικρή έχει και αρκετή φυσική σκιά αλλά και ανοιχτά σημεία, όπου τίποτα δεν θα εμποδίζει τον ήλιο να πέφτει πάνω σου. Η πρόσβαση από το πάρκινγκ πανεύκολη.

ΝΑΙ, να πας

Αν σου αρέσει να κολυμπάς με θέα τη Χρυσοπηγή. Αν προτιμάς μικρά μέρη και γραφικά τοπία. Αν έχεις παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας. Αν είσαι μόνος ή ζευγάρι. Αν είσαι λάτρης των κρυστάλλινων νερών, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν και λίγες συστάδες με φύκια κάτω από τα πόδια σου.

ΟΧΙ, μην πας

Αν θέλεις να ακούσεις δυνατά μουσική. Αν δεν μαζεύεις τα τσιγάρα ή τα σκουπίδια σου. Αυτό το

Fassolou

A small beach with sand and a little gravel. Even though this beach is small, it has enough natural shade and also some open sections where nothing will prevent the sun from reaching you. Access from the car park is very easy indeed.

YES, go

If you like swimming with a view towards Chrysopigi. If you prefer small places and picturesque scenery. If you have children of any age. If you are alone or a couple. If you love crystal-clear water, even though it may have a few clusters of seaweed under your feet.

NO, don't go

If you want to listen to music with the volume turned up. If you prefer not to clean up your cigarette butts and your rubbish after you. This last point in fact goes

Fassolou

Une petite plage de sable avec quelques petits galets. Bien que très petite, elle offre assez d'ombre et des endroits dégagés où rien n'empêche le soleil de vous bronzer. L'accès à partir du parking est très facile.

OUI, vous devez y aller

Si vous aimez nager en admirant Chrysopigi. Si vous avez une préférence pour les petits endroits et les paysages pittoresques. Si vous avez des enfants plus ou moins jeunes. Si vous êtes seul ou en couple. Si vous adorez les eaux cristallines même s'il y a quelques algues dans l'eau.

NON, n'y allez pas

Si vous désirez écouter de la musique à plein volume. Si vous ne ramassez pas vos mégots ou vos poubelles. Ce

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Γιώργος - Δημήτρης

Restaurant - Grill
Giorgos - Dimitris
At Fassolou bay, Sifnos

Driving directions
Πως θα έρθετε
Googlemaps application is required
to be installed at your smartphone.
Χρειάζεται την εφαρμογή googlemaps
εγκαταστημένη στο κινητό σας.

Στην παραλία της Φασολούς, στη Σίφνο
Τ. +30 22840 71493 Αναλαμβάνουμε εκδηλώσεις

We can host events

Βαθύ

Τεράστιος κλειστός κόλπος που σχηματίζει φυσικό λιμάνι, στο οποίο πολύ συχνά αγκυροβολούν αρόδου πολλά σκάφη αναψυχής. Σε κάποια σημεία η αμμουδιά είναι πολύ φαρδιά και σε κάποια άλλα γίνεται πολύ στενή. Έχει φυσική σκιά μόνο στα άκρα της, αλλά έχει και σημείο με ομπρέλες και ξαπλώστρες. Αν θέλεις φαγητό, καφέ, ποτά ή καταλύματα κοντά σου, μπορείς να τα έχεις πραγματικά δίπλα σου. Αν πάλι θέλεις απόσταση από αυτά, πάλι μπορείς να την έχεις.

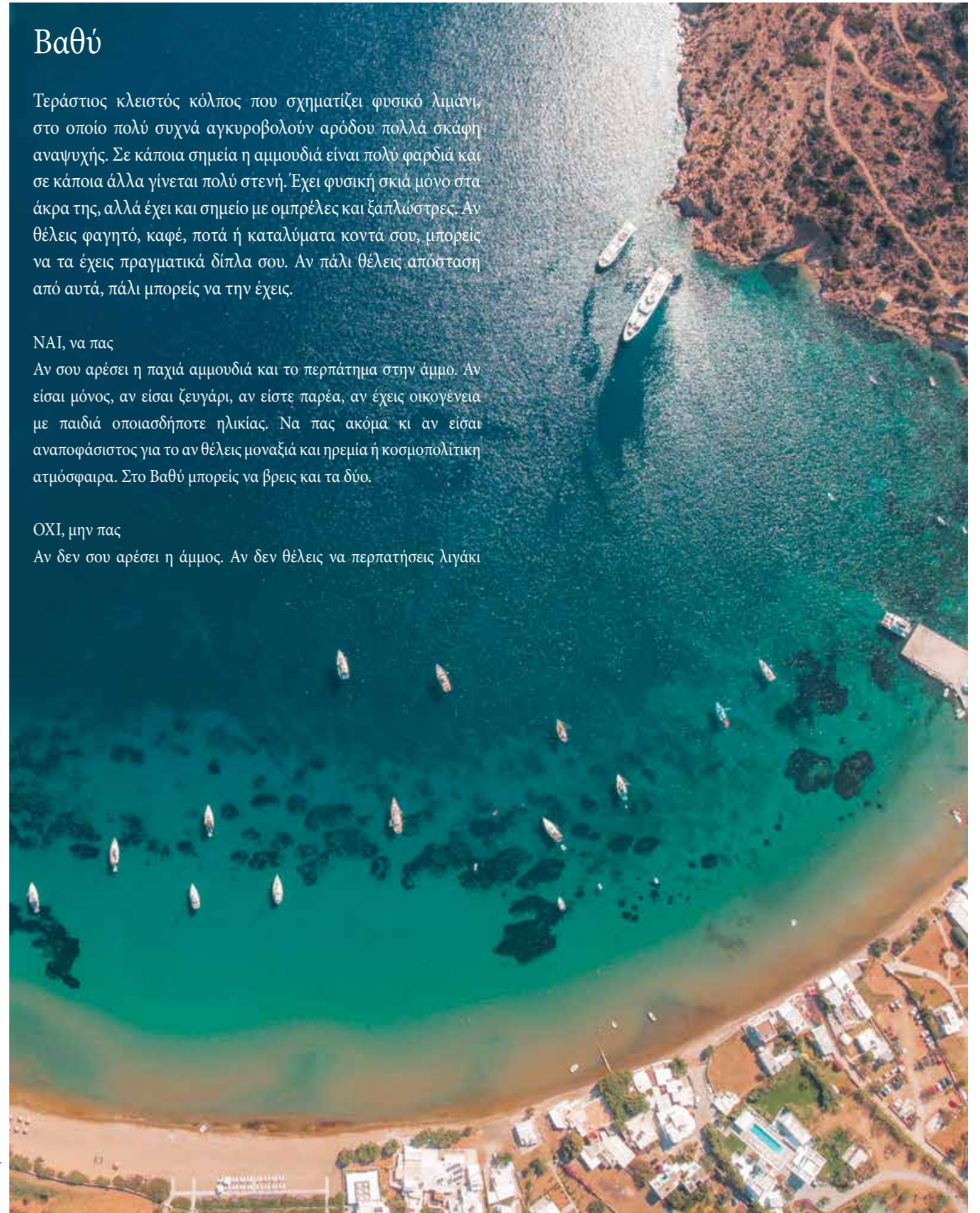
ΝΑΙ, να πας

Αν σου αρέσει η παχιά αμμουδιά και το περπάτημα στην άμμο. Αν είσαι μόνος, αν είσαι ζευγάρι, αν είστε παρέα, αν έχεις οικογένεια με παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας. Να πας ακόμα κι αν είσαι αναποφάσιτος για το αν θέλεις μοναξιά και ηρεμία ή κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα. Στο Βαθύ μπορείς να βρεις και τα δύο.

ΟΧΙ, μην πας

Αν δεν σου αρέσει η άμμος. Αν δεν θέλεις να περπατήσεις λιγάκι

PHOTO | GIORGOS VENIOS

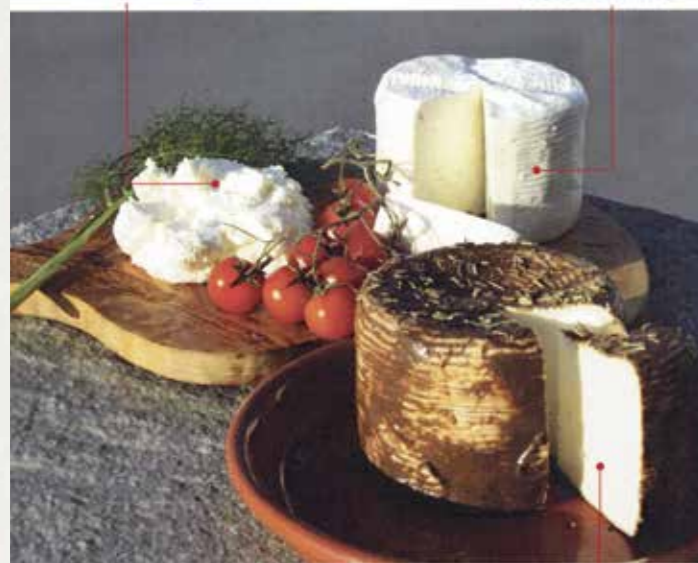
~ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΤΣΙΚΑΛΙ ~

Τυροκομικά προϊόντα ~ Νικόλαος Γ. Φραζέσκαρος ~ Αρτεμίωνας Σίφνου

Ξινοτύρι Σίφνου
Xinomizithra (cream cheese) of Sifnos
Xinomizithra (fromage blanc) de Sifnos

Τυροβόλι Σίφνου
Tirovoli of Sifnos
Tirovoli de Sifnos

Μανούρα γυλωμένη Σίφνου
Manoura gilomeni (spicy cheese) of Sifnos
Manoura gilomeni (fromage épicée) de Sifnos

ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟ "ΤΣΙΚΑΛΙ"
CHEESE MAKING FACTORY "TSIKALI"
LA FABRICATION DU FROMAGE D'USINE "TSIKALI"

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Ν. ΦΡΑΖΕΣΚΑΡΟΣ, ΣΙΦΝΟΣ, ΚΥΚΛΑΔΕΣ, ΤΗΛ.: 6972090602
PRODUCED BY: N. FRAZESKAROS, SIFNOS, KYKLADES, HELLAS, TEL.: 6972090602

Vathi

A huge closed bay which forms a natural harbour, in which many pleasure boats will very often drop anchor at a distance from the shore. In some places the sandy beach is broad and in others it becomes very narrow. There is natural shade only at the beach's edges but there is also an area where sun loungers and beach umbrellas are available. If you want food, coffee, drinks or rented rooms, they can be found right next to you. If, however, you prefer to keep a distance from all this, you can do so, just as easily.

YES, go

If you like broad sandy beaches and walking on the sand. If you are alone, if you are a couple, if you are a group of friends, if you have a family with children of any age. You should even go if you have not yet decided whether you want seclusion and calm or a cosmopolitan atmosphere. At Vathi, you can find both.

NO, don't go

Vathi

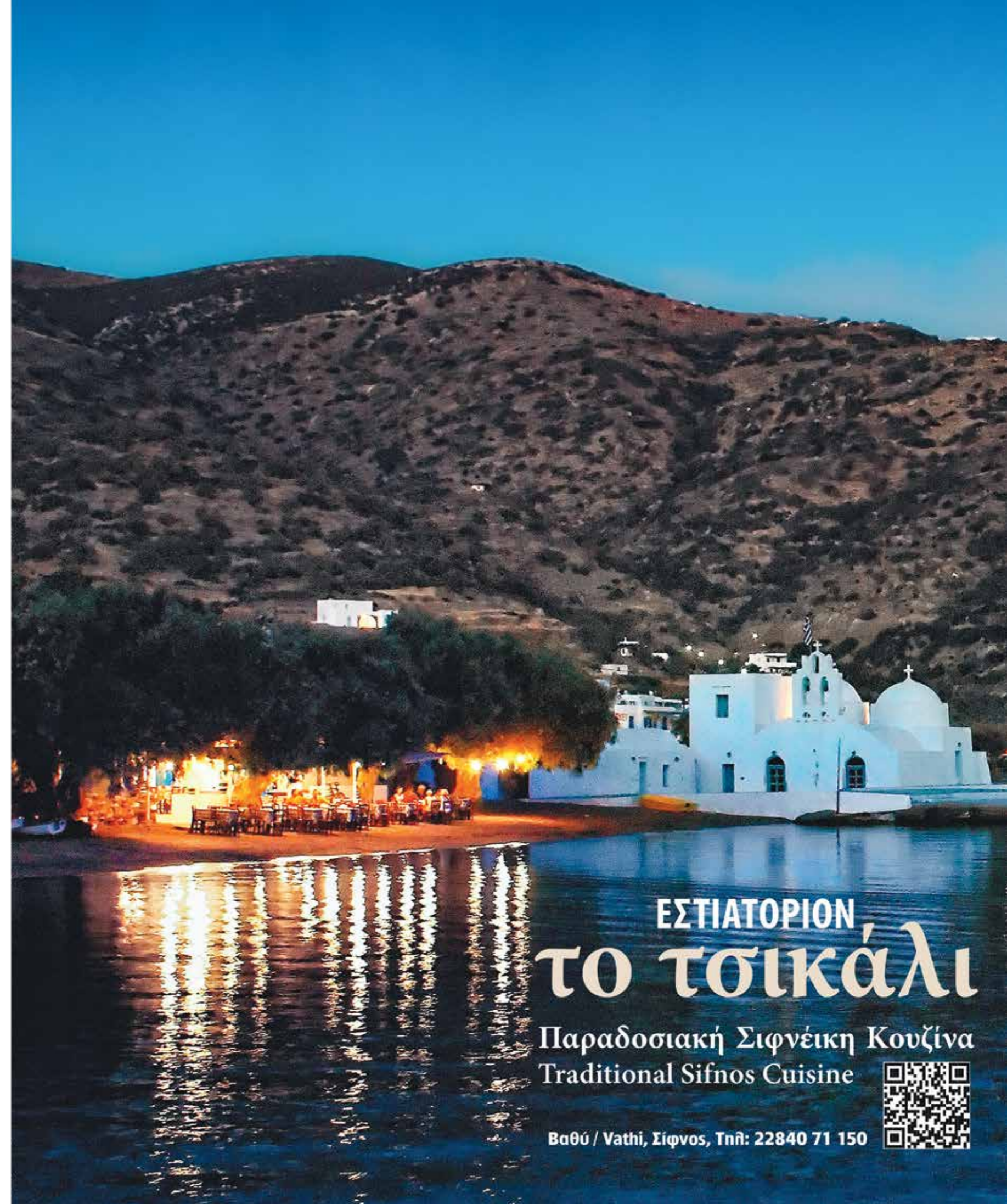
Grande baie fermée qui forme un port naturel où très souvent des voiliers sont en rade. À certains endroits la plage de sable est très large, par contre à d'autres elle est assez étroite, mais vous pouvez y trouver des chaises longues et des parasols. Si vous désirez manger, vous désaltérer, vous loger ou simplement boire un café, tout est à portée de votre main. Mais si vous ne voulez pas tout ça, vous pouvez être aussi à l'écart.

OUI, allez-y

Si vous aimez le sable épais et marcher dedans. Si vous êtes seul, en couple, avec des amis ou en famille avec vos enfants de tout âge. Allez-y également si vous hésitez entre la tranquillité et la solitude ou l'ambiance cosmopolite. À Vathi vous pouvez profiter de ces deux environnements.

NON, n'y allez pas

Si vous n'aimez pas le sable. Si vous ne voulez pas marcher pour apprécier un peu

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΤΟ ΤΣΙΚΑΛΙ

Παραδοσιακή Σιφνέικη Κουζίνα
Traditional Sifnos Cuisine

Βαθύ / Vathi, Σίφνος, Τηλ: 22840 71 150

PHOTO | ANDREAS ZAMPELIS

Φάρος

Μικρό λιμάνι με ψαροκάικα στις άκρες του μικρού οικισμού του Φάρου, αλλά και παραλία με άμμο και ψιλό χαλικάκι. Πολύ εύκολη η πρόσβαση από το πάρκινγκ στην παραλία.

ΝΑΙ, να πας
Αν σου αρέσουν οι μικρές γραφικές παραλίες. Αν θέλεις να πίνεις τον καφέ σου ή το ουζάκι σου πάνω στην άμμο με το μαγιά. Αν έχεις παιδιά και θέλεις να έχεις την προσοχή σου πάνω τους, ενώ εσύ θα τα πίνεις με την παρέα σου.

ΟΧΙ, μην πας
Αν θέλεις ξαπλώστρες με ομπρέλες. Αν ψάχνεις

Faros

A small harbour with fishing boats on the edge of the small village of Faros, but also a beach with sand and fine gravel. There is very easy access from the parking to the beach.

YES, go
If you like small picturesque beaches. If you want to drink your coffee or your ouzo on the sand in your swimwear. If you have children and want to keep an eye on them while drinking with your group of friends.

NO, don't go
If you want sun loungers with beach umbrellas. If you are looking for noisy or lively groups of

Faros

petit port de pêche avec des barques de pêcheurs à l'extrémité du petit village de Faros. Cependant, vous y découvrirez aussi une plage de sable et de galets fins. Très facile d'accès à partir du parking de la plage.

OUI, allez-y
Si vous aimez les petites plages pittoresques. Si vous désirez boire un café ou prendre un ouzo en maillot sur le sable. Si vous avez des enfants et voulez y faire attention alors que vous buvez avec vos amis.

NON, n'y allez pas
Si vous voulez des chaises longues avec des parasols. Si vous recherchez les gens vivants

PHOTO | GIORGOS ZAMPELIS

Γλυφό

Μικρή αμμώδης παραλία με πολύ καλή φυσική σκιά και κρυστάλλινα νερά. Παρκάρετε στον Φάρο, ανεβαίνετε τα λίγα ασβεστωμένα σκαλιά στα δεξιά σου και μετά από ελάχιστο περπάτημα βρίσκεσαι σε αυτήν την πανέμορφη παραλία.

ΝΑΙ, να πας
Αν σου αρέσει η φυσική σκιά. Αν σου αρέσει να μην έχεις κοντά σου μπαρ και ταβέρνες. Αν έχεις παιδιά. Αν σου αρέσουν οι γάτες. Αν σου αρέσει να συνδυάζεις το μπάνιο σου με λίγο περπάτημα στο όμορφο και εύκολο πλακόστρωτο μονοπάτι που ενώνει το Γλυφό με τη Χρυσοπηγή.

ΟΧΙ, μην πας
Αν δεν σου αρέσει να μοιράζεσαι τη σκιά με άλλους. Αν είσαι παρέα ή οικογένεια φωνακλάδικη ή αν θέλεις να παίξεις ρακέτες, γιατί η παραλία

Glifo

A small sandy beach with very good natural shade and crystal-clear water. You park at Faros, climb the small number of whitewashed steps to your right and after a little walking, you reach this very beautiful beach.

YES, go
If you like natural shade. If you prefer not to have bars and taverns nearby. If you have children. If you like cats. If you like combining your swim with a little walking, on the easy and beautiful paved footpath which links Glifo to Chrysopigi.

NO, don't go
If you don't like sharing the shade with others. If you are a group of friends

Glyfo

Petite plage de sable très ombragée avec une eau de cristal. Vous vous garez au Phare (Faros), vous montez à droite les quelques marches blanchies à la chaux et un peu plus loin vous trouvez cette très belle plage.

OUI, allez-y
Si vous ne voulez pas être près ni d'un bar ni de tavernes. Si vous avez des enfants. Si vous aimez les chats. Si vous aimez associer le bain à une petite promenade sur le sentier dallé très praticable qui relie Glyfo à Chrysopigi.

NON, n'y allez pas
Si vous n'aimez pas partager l'ombre avec d'autres personnes. Si vous êtes avec des amis bruyants ou en famille, ou encore si vous désirez jouer aux raquettes, car cette plage est assez petite et fermée, par conséquent très

Discover the best kept secrets of the Aegean and enjoy a private cruise at the amazing landscapes of the Cyclades islands.

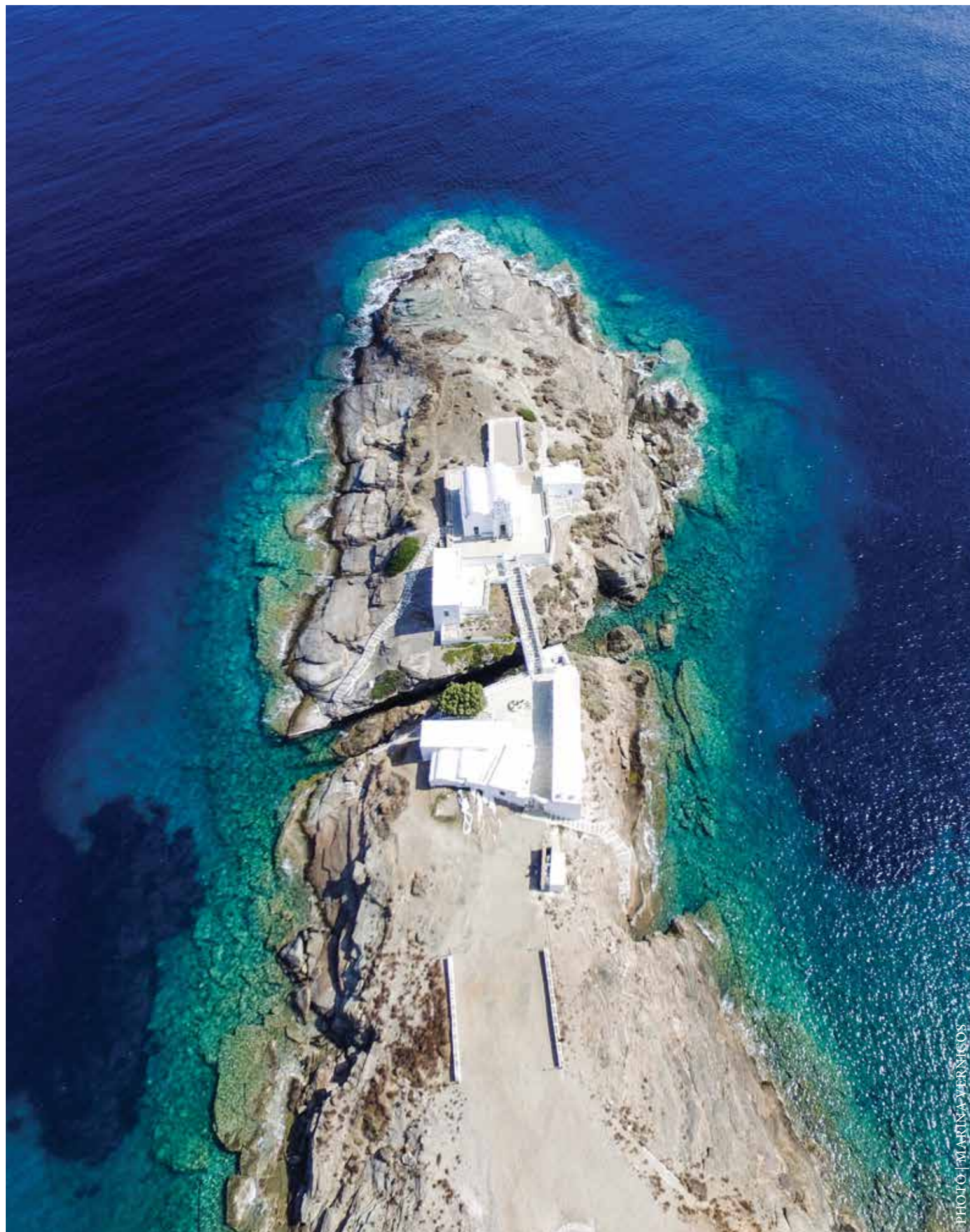
You want to feel the wind in your hair and adrenaline pumping through your veins? The extreme rib experience will amaze you!

Call now!
+30 2284 033151
www.sifnosboat.gr

Forget the crowded boats and travel with style!

Χρυσοπηγή-Βράχια

Τα βράχια γύρω και δίπλα από την εκκλησία της Χρυσοπηγής έχουν μια υπέροχη αγκυράδα και κρυστάλλινα βαθιά νερά. Δημιουργούν φυσικές αναβαθμίδες και είναι σχεδόν όλα προσβάσιμα και αρκετά φιλόξενα ώστε να ξαπλώνεις ευχάριστα πάνω τους.

ΝΑΙ, να πας

Αν σου αρέσει να ξαπλώνεις σε βράχια. Αν θέλεις να αποφύγεις την αμμοθύελλα όταν φυσάει πολύ. Αν σου αρέσουν οι βουτιές. Αν σου αρέσει ο ήλιος να πέφτει ανελέητα πάνω σου. Αν θέλεις ησυχία.

ΟΧΙ, μην πας

Αν δεν σου αρέσουν τα βαθιά νερά και το σκαρφάλωμα στα βράχια. Αν θέλεις να ακούσεις

Chrysopigi-Rocks

The rocks around and next to the church of Chrysopigi are wonderfully ragged and have deep crystal-clear water. They form natural platforms almost all of which are accessible and beckon you to lie on them.

YES, go

If you like lying on rocks. If you want to avoid the sandstorms when it is windy. If you like diving. If you like the sun to beat down on you mercilessly. If you want calm.

NO, don't go

If you do not like deep water and scrabbling on rocks. If you want to listen to music at high volume

Chrysopigi-Vrachia

Les rochers qui entourent l'église de Chrysopigi ont un aspect sauvage extraordinaire dans ces eaux cristallines. Ils créent un passage naturel relativement facile d'accès et accueillant pour vous allonger agréablement.

OUI, il faut y aller

Si vous aimez vous allonger sur les rochers. Si vous désirez vous protéger du sable lorsqu'il y a trop de vent. Si vous voulez plonger. Si vous aimez sentir sur votre peau le soleil torride. Si vous désirez la tranquillité.

NON, n'y allez pas

Si vous n'aimez pas les eaux profondes et grimper

Εστιατόριο
το **Αποκοφτό**
Σιφνέικη παραδοσιακή κουζίνα

•

Restaurant
Apokofto
Traditional cuisine of Sifnos

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – WE ORGANISE RECEPTIONS

ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ, ΣΙΦΝΟΣ / CHRISOPIGI, SIFNOS

(+30) 22840 71272 – 6976 343 949

Η ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΤΑΞΕΜΑ
στο Τρουλλάκι

Οικογενειακό εστιατόριο-ψησταριά
με λαχανικά από τον κήπο μας και ντόπια κρέατα,
δικό μας ντόπιο κρασί, σε ένα φιλικό, ρομαντικό
και ήσυχο περιβάλλον,
προστατευμένο από τον βοριά.

Family grill-restaurant
with vegetables from our farm and local meat,
homemade local wine in a friendly, romantic
and quiet environment,
well protected from north winds.

Αναλαμβάνουμε κάθε είδους εκδηλώσεις
We undertake all kinds of events
Ανοιχτά από το μεσημέρι
Open from noon

Τρουλλάκι (στο δρόμο προς Χερρόνησο)
Troulaki (on the road to Cheronissos)

☎ 2287 772423
☎ troullakisifnos

Recommended on:
tripadvisor

PHOTO | GIANNIS KONTOIS

Χερρόνησος

Μικρή αμμώδης παραλία στο βόρειο άκρο του νησιού. Σχηματίζεται στην άκρη ενός φιόρντ και γύρω της βρίσκεται ο μικρός γραφικός οικισμός της Χερρονήσου. Από πολύ παλιά χρησιμοποιεσε και ακόμα χρησιμεύει ως φυσικό λιμάνι, για αυτό και πάντα θα βρεις εκεί αρκετά ψαροκάικα αγκυροβολημένα.

ΝΑΙ, να πας
Αν έχεις όρεξη να διασχίσεις οδικά το πιο άγριο κομμάτι του νησιού. Αν δεν έχεις μεγάλες απαιτήσεις για ανέσεις. Αν έχεις παιδιά. Αν σου αρέσει το κολύμπι ανάμεσα σε αυθεντικά παραδοσιακά καΐκια.

ΟΧΙ, μην πας
Αν έχεις κοσμοπολίτικη διάθεση. Αν χρειάζεσαι οπωσδήποτε σκιά (είναι το

Cherronisos

A small sandy beach on the northern edge of the island. It sits on the edge of a 'fjord' and is surrounded by the picturesque village of Cherronisos. It has been in use since the distant past as a natural harbour. It still serves as one, and that is why you will always find a good number of fishing boats anchored there.

YES, go
If you feel like crossing the wildest part of the island by car. If you are not expecting much in the way of facilities. If you have children. If you fancy swimming in between the authentic traditional fishing caiques moored there.

NO, don't go
If you are in the mood for socializing. If you need shade in any form (the

Cherronisos

Petite plage de sable à l'extrémité nord de l'île. Elle est formée à la pointe d'un fiord et est bordée par le petit village pittoresque de Cherronisos. Depuis très longtemps elle sert de port naturel, raison pour laquelle il y a toujours des petits bateaux de pêche en rade.

OUI, allez-y
Si vous désirez vous promener en voiture dans la partie la plus sauvage de l'île. Si vous n'êtes pas trop exigeant quant à votre confort. Si vous avez des enfants. Si vous aimez nager entre les authentiques embarcations traditionnelles.

NON, n'y allez pas
Si vous désirez un séjour cosmopolite. Si vous avez absolument besoin d'ombre

PHOTO | GIANNIS KONTOIS

Χρυσοπηγή-Αποκοφτό

Η παραλία που απλώνεται στα αριστερά της Χρυσοπηγής. Είναι σχετικά μεγάλη και έχει κυρίως άμμο.

ΝΑΙ, να πας
Αν θέλεις να απολαύσεις τη θάλασσα με θέα τη Χρυσοπηγή κυριολεκτικά δίπλα σου, σε όλη τη διάρκεια του μπάνιου σου. Αν θες να φας δίπλα στο κύμα.

ΟΧΙ, μην πας
Αν δεν έχεις δικό σου μέσο και δεν είσαι πρόθυμος να περπατήσεις από τον κεντρικό δρόμο μέχρι την παραλία σε δρόμο ή σε μονοπάτι απαιτητικό, κυρίως λόγω κλίσης.

Χρυσοπηγή-Σαούρες

Πολύ μικρή παραλία με βότσαλα. Είναι ακριβώς εκεί που τελειώνουν τα βράχια της Χρυσοπηγής.

ΝΑΙ, να πας
Αν σου αρέσουν τα βότσαλα, φυσικά. Αν θέλεις να αποφύγεις τον κόσμο, αυτούς με τις ρακέτες, τα πολλά παιδάκια και τις «αμβολές».

ΟΧΙ, μην πας
Αν θέλεις να ξαπλώσεις κάπου μαλακά. Αν δεν θέλεις να περπατήσεις λιγάκι μέχρι να φτάσεις στην

Chrysopigi-Apokofto

This is the beach which stretches out to the left of Chrysopigi. It is relatively large and mainly sandy.

YES, go
If you do not have your own means of transport or are not willing to walk from the main road to the beach, either along the road or the steep and demanding footpath.

NO, don't go
If you prefer to lie somewhere soft. If you prefer not to walk a little before reaching the beach. If you are carrying many things or have not made

Chrysopigi-Saoures

A very small beach with pebbles. It's just where the rocks of Chrysopigi end.

YES, go
If you like pebbles, of course. If you would rather avoid the crowds, those playing beach tennis, hordes of children or being "sandblasted".

NO, don't go
If you prefer to lie somewhere soft. If you prefer not to walk a little before reaching the beach. If you are carrying many things or have not made

Chrysopigi-Apokofto

La plage qui s'étend à gauche de Chrysopigi. Elle a principalement du sable et elle assez grande.

OUI, allez-y
Si vous désirez jouer de la mer en contemplant Chrysopigi tout près, durant tout votre bain. Si vous avez envie de manger au bord de l'eau.

NON, n'y allez pas
Si vous n'avez pas votre propre moyen de transport et vous ne désirez pas marcher sur la route ou sur un sentier en pente difficile jusqu'à la plage.

Chrysopigi-Saoures

Minuscule plage de galets. Juste à l'endroit où terminent les rochers de Chrysopigi.

OUI, allez-y
Bien sûr si vous aimez les galets. Si vous désirez éviter le monde, le bruit des jeux de plage, et ne pas recevoir de sable lancé par les nombreux enfants.

NON, n'y allez pas
Si vous ne voulez pas vous allonger sur du dur. Si vous ne voulez pas marcher un peu jusqu'à la plage. Si vous transportez beaucoup de choses

PHOTO | GIANNIS KONTOIS

PHOTO | GIORGOS VENIOS

Πουλάτη

Φυσική πισίνα ανάμεσα σε ψηλά βράχια κάτω από την ομώνυμη εκκλησία.

ΝΑΙ, να πας

Αν σου αρέσει το περπάτημα. Αν θέλεις να αποφύγεις την άμμο όταν φυσάει. Αν σου αρέσουν τα άγρια τοπία. Αν δεν φοβάσαι τα νερά που βαθαίνουν γρήγορα. Αν δεν θέλεις ούτε κατά διάνοια να συναντήσεις κάποιον με ρακέτες. Αν θέλεις τη σκιά των βράχων πάνω σου μετά το μεσημέρι.

ΟΧΙ, μην πας

Poulati

A natural pool formed in between the high rocks below the church of the same name.

YES, go

If you like walking. If you want to avoid the sand when it is windy. If you like wild scenery. If you are not afraid of the sea getting deep close to shore. If you definitely want to keep away from beach tennis. If you want to sit in the shade of the rocks from noon onwards.

NO, don't go

If you are averse to steps and a little bit of "adventure". If there is a moderate or strong

Poulati

Piscine naturelle entre de hauts rochers, en dessous de l'église qui porte le même nom.

OUI, allez-y

Si vous aimez marcher. Si vous voulez éviter le sable lorsqu'il y a du vent. Si vous aimez les paysages sauvages. Si vous ne craignez pas les eaux qui sont vite profondes. Si vous ne voulez en aucun cas rencontrer quelqu'un avec des raquettes. Si vous voulez l'ombre des rochers l'après midi.

NON, n'y allez pas

Si ni les marches, ni le peu «d'aventure» vous attirent. S'il y a beaucoup de vent, ou un vent

Βρουλίδια

Ο κόλπος όπου βρίσκεται αυτή η παραλία σχηματίζεται από ψηλά και απόκρημνα βράχια. Το μήκος του κόλπου τον προστατεύει απόλυτα από το βαθύ πέλαγος. Διάφανα τουρκουάζ νερά και παραλία με μεγάλα βότσαλα. Όταν φυσάει δυνατός βοριάς, το τοπίο αγριεύει έντονα. Όταν δεν φυσάει, τα Βρουλίδια είναι ένας μικρός παράδεισος.

ΝΑΙ να πας

Αν έχεις αυτοκίνητο (δεν φτάνει συγκοινωνία μέχρι τα Βρουλίδια). Αν σου αρέσει η κυκλαδίτικη αγριάδα. Αν θέλεις να έχεις κολυμπήσει σε μια παραλία που θα σου μείνει αξέχαστη όλο τον χειμώνα.

ΟΧΙ μην πας

Αν θάλασσα για εσένα σημαίνει μόνο παραλία

Vroulidia

This beach is located in a bay formed of high and steep rocks. The length of the bay completely protects it from the deep sea. Clear turquoise waters and a beach with large pebbles. When there is a strong northerly wind, the scene becomes quite wild. When there is no wind, the beach at Vroulidia is a small piece of paradise.

YES, go

If you have a car (no public transport reaches Vroulidia). If you like the wild Cycladic scenery. If you want to have swum at a beach which you will not forget during the winter months.

NO, don't go

If, for you, going for a swim means going to a sandy beach. If you have small children who need

Vroulidia

La baie située sur cette plage est formée de hautes et raides falaises. La longueur de la baie la rend parfaitement protégée de la mer profonde. Les eaux sont d'un bleu turquoise clair et la plage a de gros galets. Quand le vent du nord souffle fort, le paysage devient sauvage. Quand il ne souffle pas, Vroulidia est alors un petit paradis.

OUI, allez-y

Si vous avez une voiture (car il n'y a pas de transport en commun jusqu'à Vroulidia). Si vous aimez le côté sauvage des Cyclades. Si vous voulez nager sur une plage qui restera inoubliable pour vous.

NON, n'y allez pas

si la mer signifie pour vous seulement une plage

PHOTO | ELIAS & EMMA

Café Restaurant Katerina

Στη βορειοδυτική πλευρά της Σίφνου, κρύβεται μία παραλία με σμαραγδένια και διάφανα νερά, τα Βρουλίδια.

Εδώ, στο αριστερό κομμάτι της παραλίας βρίσκεται το καφέ-εστιατόριο της Κατερίνας. Πάντα χαμογελαστή, η Κατερίνα, θα σας περιποιηθεί με σπιτικά μεζεδάκια και δροσερούς καφέδες.

Ακόμη, δοκιμάστε τα μαγειρευτά και ψητά της, φτιαγμένα με το μεράκι της καλής νοικοκυράς.

Απολαύστε τη μέρα σας στην παραλία και θαυμάστε τα μαγευτικά χρώματα του ηλιοβασιλέματος.

On the northwest side of Sifnos, lies a beach with emerald and crystal waters, Vroulidia. Here, on the left part of the beach is the café-restaurant Katerina.

Always smiling, Katerina, pampers you with homemade delicacies and cool cafes. Also, try the home made dishes and grilled, cooked with the passion of a good housewife.

Enjoy your day on the beach and admire the magnificent colors of the sunset.

Παραλία Βρουλίδια - Vroulidia beach, T: +30 22841 12010, +30 6972 164482

PHOTO | GIORGOS VENIOS

Επτά Μάρτυρες

Λεία και πλατιά βράχια με θέα το απέραντο γαλάζιο αλλά και τα Σεράλια, που ήταν κάποτε το κύριο λιμάνι του νησιού.

ΝΑΙ, να πας
Αν σου αρέσουν τα άγρια τοπία. Αν σου αρέσει η μοναξιά.

ΟΧΙ, μην πας
Αν φοβάσαι τα βαθιά σκούρα νερά. Και αν η φυσική σου κατάσταση δεν επιτρέπει το απότομο κατέβασμα και ανέβασμα. Μην πας ποτέ όταν φυσάει δυνατός ή και μέτριος βοριάς!

Efta martyres

“The seven martyrs” has smooth and broad rocks with a view over the endless blue but also over Seralia, which was once the Island’s main harbour.

YES, go
If you like wild scenery. If you like solitude.

NO, don’t go
If you are afraid of deep and dark water. If your physical condition will make the steep descent and ascent difficult. Never go when there is a moderate or strong northerly blowing!

Efta martyres

Des rochers lisses et larges, avec vue sur le bleu sans fin et sur Seralia qui était jadis le principal port de l’île.

OUI, vous devez y aller
si vous aimez les paysages sauvages. Si vous aimez la solitude.

NON, n’y allez pas
Si vous avez peur des eaux foncées et profondes. S’il ne vous est pas possible de monter ou descendre une pente raide. N’y allez jamais quand il y a un

PHOTO | MARINA VERNICOS

PHOTO | ANNA GRAIKOU

ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA GRAIKOU | ΟΔΗΓΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙΩΝ

THE CROSS-COUNTRY LITANY
BY ANNA GRAIKOU | TRAIL GUIDE

LITANIE - PROCESSION
D’ANNA GRAIKOU | GUIDE DE SENTIERS

Η ιστορία

Είκοσι χρόνια μετρώ στη Σίφνο και ποτέ δεν είχα πάει στο μεγαλύτερο πανηγύρι της, που γίνεται πάντα την ημέρα της Αναλήψεως του Χριστού, στο πανηγύρι της Παναγιάς της Χρυσοπηγής. Η εκκλησία της βρίσκεται πάνω στον ομώνυμο βράχο, σε ένα από τα ομορφότερα σημεία του νησιού.

Η θαυματουργή φορητή εικόνα της Παναγίας, σύμφωνα με μακράιωνη παράδοση, βρέθηκε πάνω στα κύματα από Σιφνιούς ψαράδες ενώ ψάρευαν στην ανοιχτή θάλασσα. Πολλά τα θαύματα που αποδίδονται στην εικόνα αυτή, με πρώτο εκείνο που δικαιολογεί την ύπαρξη της εντυπωσιακής λιθόκτιστης γέφυρας, η οποία ενώνει τον βράχο της Χρυσοπηγής με το υπόλοιπο νησί. Σύμφωνα με την παράδοση, λοιπόν, γυναίκες από τα Εξάμπελα είχαν τάμα κάθε Σάββατο βράδυ, αφού διασχίσουν λαγκαδιές και ρεματιές, να επισκέπτονται την εκκλησία της Χρυσοπηγής για να ανάβουν τα καντήλια της. Φτάνοντας εκεί ένα Σάββατο βράδυ, περασμένα μεσάνυχτα, βρήκαν ορθάνοιχτα τα θυρόφυλλα και μέσα καμιά δεκαριά πειρατές βυθισμένους στον ύπνο κατάχαμα στον ναό. Η πίστη των γυναικών τις όπλισε με θάρρος και, με πολλές προφυλάξεις, άναψαν τα καντήλια, προσκύνησαν και αθόρυβα φτάσανε στην έξοδο, όταν εκείνη τη στιγμή ξύπνησαν οι κουρσάροι και με άγριες κραυγές άρχισαν να τις καταδιώκουν. Τότε ήταν που έγινε το θαύμα. Δυνατός σεισμός απέκοψε το ακρωτήριο από το υπόλοιπο νησί. Ανάμεσα στους κουρσάρους και τις πιστές ανοιχτηκε αδιαπέραστο χάσμα. Οι κουρσάροι έτρεξαν τρομαγμένοι να επιβαστούν στο καράβι τους, ενώ οι γυναίκες γύρισαν στα σπίτια τους σώες κι αβλαβείς. Ήταν η τελευταία φορά, λένε, που πειρατής πάτησε πάνω στο νησί. Οι κατατρομαγμένοι πειρατές διέδωσαν στο σινάφι τους τη νύλα που πάθανε, λέγοντας ότι «περίεργα» θαύματα συμβαίνουν σ' αυτόν τον τόπο και καλύτερα να μην ξαναπλησιάσει κανείς!

Νεότερο θαύμα θέλει την Παναγιά να βοηθά στην απαλλαγή του νησιού από τη μάλιστα των ακρίδων. Επί μία τριετία, νέφη από ακρίδες ήταν πάνω στο νησί κατατρώγοντας τα πάντα και οι Σιφνιοί δεν μπορούσαν να τις εξοντώσουν. Τότε οι κάτοικοι, οδηγημένοι από το όνειρο μιας πιστής που είδε τη Χρυσοπηγή στον ύπνο της, έκαναν λειτουργία και ύστερα περιφορά της εικόνας σε

The story

I now count twenty years on Sifnos and yet I had never been to the island's largest paniyiri [a festive event, often connected to a religious feast]. This is the paniyiri of the Panayia of Chrysopigi on the day of the Ascension of Christ. The church is situated on the rock of the same name, in one of the most beautiful parts of the island.

The miracle-working portable icon of the Panayia [literally: the all holy, one of the names of the Virgin Mary] was found, according to centuries-old tradition, on the waves by fishermen from Sifnos while they were fishing in the open sea. There are many miracles ascribed to this icon, with the first one being the one which explains the existence of the impressive stone-built bridge which connects the rock of Chrysopigi with the rest of the island. According to tradition, some women of Exambela had vowed to cross the valleys and streams to visit the Church of Chrysopigi every Saturday night, to light the church's lamps. Reaching the church one Saturday, well after midnight, they found that the doors were wide open and that about a dozen pirates were lying on the floor of the church, fast asleep. The women's faith fortified their courage and taking many precautions, they managed to light the lamps, venerate the icons and reach the exit without making a sound. At that moment, the corsairs woke and began to pursue the women with angry shouts. It was then that the miracle happened. A strong earthquake cut the peninsula off from the rest of the island. An uncrossable chasm had opened up between the corsairs and the faithful women. In a fright, the corsairs ran to their ship, while the women returned to their homes safe and sound. They say that this was the last time that a pirate set foot on the island. The terrified pirates spread the word to their comrades about the act of god they had witnessed, telling them about the "strange" miracles which happen on the island and how it would be better for none of them to approach it again!

A more recent miracle story describes how the Panayia helped to deliver the island from a plague of locusts. For three whole years, there had been clouds of locusts over the island eating everything in their path and the people of Sifnos could do nothing to get rid of them. It was then that the people of the island, driven on by a dream, in which a devout woman had seen the Church of Chrysopigi in her sleep, conducted a service at the church and then processed the icon throughout the island. And the miracle happened! A great rainstorm broke out and

L'histoire

Cela fait vingt ans que je suis à Sifnos sans jamais avoir participé à son plus grand panigiri (fête votive en l'honneur d'un saint), celui de Panagias Chrysopigis qui se déroule lors de la fête de la Vierge laquelle a toujours lieu le jour de l'Ascension du Christ. Son église se trouve sur le rocher du même nom, dans l'un des plus beaux endroits de l'île.

Selon une tradition séculaire, l'icône portative et miraculeuse de la sainte, a été retrouvée parmi les vagues, par des pêcheurs sifniotes alors qu'ils étaient en pleine mer. Nombreux sont les miracles qui lui sont attribués. Le plus important, est celui qui relate la création de l'impressionnant pont en pierres qui relie le rocher de Chrysopigi avec le reste de l'île. Selon la tradition donc, les femmes d'Exambela avaient fait le vœu suivant : tous les samedis soir, après avoir traversé des vallons et des ravines, devaient se rendre à l'église pour allumer les lampes à huile. Cependant, un samedi soir, après minuit, elles virent les volets grands ouverts, et à l'intérieur de l'église, couchés à même le sol, une dizaine de pirates plongés dans un profond sommeil. Encouragées par leur foi, et prenant maintes précautions, elles allumèrent les lampes à huile, elles prièrent, et, sans faire de bruit elles allèrent jusqu'à la sortie. Quand soudain, les forbans se sont réveillés, et en poussant des cris stridents ils se mirent à leur poursuite. C'est alors que le miracle a eu lieu. Un puissant séisme a scindé la terre en deux, formant ainsi la presque-île. Entre les pirates et les croyantes s'est créé un énorme fossé. Les forbans coururent la peur au ventre et vite ont embarqué sur leur navire. Les femmes, elles, sont rentrées, saines et sauvées, chez elles. On raconte que c'était la dernière fois qu'un pirate a mis les pieds sur l'île. Les forbans, apeurés, informèrent leurs compères de ce qui leur était arrivé, en affirmant qu'en ce lieu des miracles «bizarres» s'y déroulaient, et qu'ils feraient mieux de ne pas y approcher.

Un miracle plus récent, affirme que la Vierge soit venue aider pour lutter contre le fléau des sauterelles. Cela faisait trois ans que des nuages de ces insectes s'abattaient sur l'île, dévorant tout ce qui était sur leur passage, et les Sifniotes n'arrivaient pas à les éliminer. C'est alors que la Vierge est apparue dans le rêve d'une croyante. Suite à cela, les habitants de l'île firent une messe suivie d'une procession de l'icône dans toute l'île. Et là le miracle est arrivé! Une forte averse est tombée et des torrents impétueux emportèrent les

PHOTO | ANNA GRAIKOU

Το μεγάλο πανηγύρι της Παναγιάς της Χρυσοπηγής δεν γίνεται τον Δεκαπενταύγουστο, όπως θα περίμενε κανείς, αλλά την ημέρα της Αναλήψεως του Χριστού σε ανάμνηση ενός ακόμη θαύματος της Παναγιάς. Την ίδια εκείνη ημέρα, αιώνες πριν, ύστερα από λιτάνευση της εικόνας της η Παναγιά έσωσε το νησί από επιδημία πανούκλας. Περισσότεροι από εκατό άνθρωποι είχαν βρει τον θάνατο πριν απ' αυτό.

Πρώτη φορά, λοιπόν, βρέθηκα κι εγώ με πλήθος κόσμου να περιμένω τη θαυματουργή εικόνα, η οποία μεταφέρεται από το λιμάνι των Καμαρών με το πλοίο της γραμμής. Δεκάδες ψαροκάικα περιμένουν επίσης την άφιξή της, πετώντας βεγγαλικά υπό τους ήχους μουσικής που παίζει η μπάντα του Λιμενικού Σώματος. Ένα ψαροκάικο θα τη μεταφέρει από το πλοίο στον μόλο, όπου βρίσκονται άπαντες οι ιερείς της Σίφνου και όχι μόνο αυτοί! Πάντα, όπως μου λένε, αυτήν τη σημαντική για τη Σίφνο ημέρα είναι εδώ όλα τα σημαντικά πρόσωπα της ελληνικής εκκλησίας, επίσκοποι, μητροπολίτες και δεσποτάδες, φορώντας τα επίσημα άμφιά τους, και περιμένουν

The great Paniyiri of the Panayia at Chrysopigi is not on 15 August, as one would expect, but on the day of the Ascension of Christ, in memory of one more miracle. On that day, many centuries before, after conducting a procession of her icon, the Panayia saved the island from an outbreak of the plague. More than a hundred people had died until this intervention.

So, there I was. It was my first time, together with a large number of people, waiting for the arrival of the wondrous icon, which is usually brought in on the ferry. Tens of traditional fishing caiques are also waiting for the icon to arrive, their captains setting off fireworks while the sounds of the Port Authority's Band are playing. A fishing caique will bring the icon to the jetty where all the clergy of Sifnos are gathered and a lot of other people besides! Every year, as I am told, on this very significant day for Sifnos, all the important members of the Greek church are present: bishops, metropolitans and high-level clerics, all wearing their festive robes and waiting for the arrival of the Panayia.

Le grand panigiri de la Vierge Panagias Chrysopigis, n'a pas lieu le quinze août comme on pouvait s'y attendre, mais le jour de l'Ascension du Christ en souvenir d'un autre miracle accompli par la Vierge. Il y a des siècles de cela, en ce même jour, suite à la procession de l'icône sainte, la Vierge sauva l'île d'une épidémie de peste. Auparavant, une centaine et plus de personnes trouvèrent la mort.

Donc, je me sui retrouvé, moi aussi, pour la toute première fois, dans cette foule de gens, en train d'attendre l'arrivée de l'icône miraculeuse. Cette dernière, est transportée depuis le port de Kamares sur un bateau de ligne. Des dizaines de bateaux de pêche attendent également sa venue. Ils lancent des feux de Bengale sous la musique que joue la fanfare de la police portuaire. Un caïque la transportera du bateau jusqu'à la jetée, où se trouvent tous les prêtres de l'île et d'autres personnes encore! On me dit, que toujours, en ce jour si important pour l'île de Sifnos, sont présentes toutes les personnes importantes de l'église grecque. Evêques, métropolitans, et autres despotes, portant tous leurs habits sacerdotaux

PHOTO | ANNA GRAIKOU

Εξαιτίας της μεγάλης κοσμοσυρροής έφυγα με σκοπό να επιστρέψω το βράδυ για να προσκυνήσω την εικόνα. Επέστρεψα τα μεσάνυχτα βρίσκοντας έναν ναό γεμάτο πιστούς που προσεύχονταν υπό τις ψαλμωδίες του παπα-Γιάννη, ο οποίος ακούραστος συνέχιζε όλο το βράδυ τη λειτουργία! Εκεί έμαθα, προς μεγάλη μου έκπληξη, ότι σε λίγες ώρες, πολύ νωρίς το πρωί, θα ξεκινούσε όπως κάθε χρόνο λιτανεία της εικόνας - πεζοπορία. Έφυγα τρέχοντας να κοιμηθώ δυο-τρεις ώρες και να επιστρέψω.

Λιτανεία-πεζοπορία

Στις πέντε το χάραμα, πάνω στον μικρό μόλο ο παπα-Γιάννης με καμιά τριανταριά πιστούς, μικρά παιδιά, ηλικιωμένους και νεαρούς που κρατούσαν τα εξαπτέρυγα και την εικόνα της Χρυσοπηγής φυσικά, περίμεναν το πλεούμενο για τη μεταφορά της εικόνας στο Κάστρο. Σκοτάδι ακόμη όταν το καίκι έφτασε από το απέναντι λιμανάκι του Φάρου στον βράχο της Χρυσοπηγής. Με το που επιβιβαστήκαμε ο ήλιος, για μια ακόμη φορά, ξαναγεννήθηκε μέσα από τη θάλασσα, λαμπερός και βιαστικός σαν να μην ήθελε να χάσει ούτε λεπτό από ό,τι θα ξετυλιγόταν μπροστά του. Ξεκινήσαμε... Η θάλασσα, ασάλευτη καθ' όλη τη διάρκεια του μικρού μας ταξιδιού, θαρρείς και προσκυνούσε την Παναγιά.

Φτάσαμε στο λιμάνι του Κάστρου όπου κόσμος πολύς μας περίμενε. Κάποιοι για να περπατήσουν μαζί μας και άλλοι για να μας προσφέρουν σιφνέικα γλυκά. Και από εκεί ξεκίνησε η πεζοπορία! Ανεβήκαμε πρώτα εκατοντάδες σκαλιά για να φτάσουμε πάνω στο Κάστρο, όπου θα γινόταν η περιφορά της εικόνας. Ακόμα ξημερώματα, αλλά όλοι οι κάτοικοι του Κάστρου ήταν έξω, περιμένοντας να προσκυνήσουν την προστάτιδά τους. Υπερήλικες γυναίκες με δάκρυα στα μάτια φιλούν την Κυρά της Σίφνου, νιώθοντας ευλογημένες που για μια ακόμη

Because of the large crowds of people, I left, intending to come back at night to venerate the icon. I was back at midnight and found the church full of the faithful praying to the sounds of the psalms being chanted by papa-Yiannis who, untiring, continued the service all night long! It was there that I learned, much to my surprise, that in a few hours, very early in the morning, the procession of the icon, a cross-country journey on foot, would begin, as it does every year. I left at a run, to sleep a few hours and come back.

Cross-county litaney

At five in the morning, up on the small jetty, papa-Yiannis was with about thirty of the faithful, small children, old people and youngsters holding the sacred fans and, of course, the icon of Chrysopigi. They were waiting for the boat that was to transport the icon to the Kastro. It was still dark when the caique reached the rock of Chrysopigi from the small harbour of Faros, opposite. As we boarded the boat, the sun was once again reborn from the sea, bright and hurried – like it wished to make sure it would not miss a moment of what would unfurl before it. We set off... The sea was so perfectly calm throughout our journey that you would think it too was venerating the Panayia.

We reached the harbour at Kastro, where many people were waiting for us. Some of them intended to walk with us, others were there to offer us Sifnian delicacies. And from there, the pilgrimage started. First we went up the hundreds of steps to reach the Kastro, where the icon would be carried in procession. It was still very early morning, but all the inhabitants of the Kastro were out of doors, waiting to venerate their patron saint. Very old women with tears in their eyes kiss the Lady of Sifnos, feeling blessed that they were able to greet Her once more and that for one more year they were able to carry Her icon in their hands, even if it was to take it just two meters further down.

Considérant l'affluence qu'il y avait, je suis parti en me disant que j'allais revenir le soir pour me prosterner devant l'icône sainte. À minuit, j'ai trouvé l'église remplie de fidèles qui priaient sous les psalmodies du pope Yannis, lequel continuait, imperturbablement, la messe toute la nuit! À ma grande surprise, j'ai appris alors que, très tôt le matin, comme tous les ans, allait commencer la procession - randonnée de l'icône. Je suis parti en courant afin de pouvoir dormir un peu et revenir.

Litanie - procession

À cinq heures du matin, sur la petite jetée, le pope Yannis accompagné d'une trentaine de fidèles, petits enfants, vieillards et jeunes qui tenaient les emblèmes de séraphins, et bien sûr l'icône de Chrysopigi, attendaient l'embarcation pour emmener l'icône à Kastro. Quand le caique est venu du petit port de Faros juste en face au rocher de Chysopigi, il faisait encore nuit. Dès que nous sommes tous montés à bord, le soleil, encore une fois, nous a paru comme s'il naissait de la mer, étincelant et pressé, comme s'il ne voulait rien rater de ce qui allait se dérouler devant ses yeux. Nous sommes partis... La mer, calme pendant tout notre trajet, comme si elle se prosternait elle aussi devant la Vierge.

Nous sommes arrivés au port de Kastro où plein de monde nous attendaient. Certains pour marcher avec nous, d'autres pour nous offrir des friandises de Sifnos. Et c'est là qu'a commencé notre marche! Nous avons tout d'abord monté des centaines de marches pour arriver en haut à Kastro, où la procession religieuse de l'icône allait avoir lieu. Au lever du jour déjà, tous les habitants du village étaient là, dehors, en attendant de se prosterner devant leur protectrice. Des femmes très âgées, avec leurs yeux pleins de larmes baisaient la patronne de Sifnos, et se sentaient bénies de pouvoir, pour une année de plus, l'embrasser et la porter de leurs mains quitte à ce que se soit uniquement deux mètres plus bas.

PHOTO | ANNA GRAIKOU

Η Σιφνέικη παράδοση στα γλυκά με τις ωραίες συνθέσεις, τα λεπτά αρώματα και την υπέροχη γεύση παραμένει και ξυπνάει κάθε μέρα τη λαχτάρα μικρών και μεγάλων για τις Σιφνέικες λικουδιές.

Γλυκιά Ματιά
ΑΡΤΟΣ • ΓΛΥΚΟ • ΚΑΦΕΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΣΙΦΝΟΣ | ΤΗΛ: 22840 33332

το Σταυρί

προϊόντα Σιφναϊκής γής

Traditional Products
of Sifnos

Απολλωνία Σίφνου
T: 22840 32.204
f: ΤΟ ΣΤΑΥΡΙ / To Stavri

Ευχές ακούγονται απ' όλα τα στόματα: «Να 'μαστε γεροί! Και του χρόνου!». Οι καμπάνες της κεντρικής εκκλησίας δεν σταματούν να χτυπούν χαρμόσυνα, οι πόρτες της ορθάνοιχτες για τη σύντομη επίσκεψη της «Μεγαλόχαρης», που θα την ανταμείψουν με μια δέηση για να την ευχαριστήσουν. Έπειτα, τρέχοντας σχεδόν με τον ακούραστο παπα-Γιάννη μπροστά που δεν σταματά να ψέλνει για χάρη Της, παίρνουμε το ανηφορικό μονοπάτι για το Κάτω Πετάλι. Όλη η φύση σιωπά, καθώς περπατάμε, κρατώντας την ανάσα της για να ακούσει καλύτερα τα λόγια του βιαστικού τσούρμου που ψέλνει αδιάκοπα. Μια παρέα τουριστών, με δέος και σεβασμό, παραμερίζει στην άκρη του χωμάτινου μονοπατιού για να περάσουμε, χωρίς να γνωρίζει τον «ιερό» σκοπό του πλήθους.

You can hear wishes being spoken by all mouths: "May we be strong! May we be together next year also!". The bells of the central church never cease to ring out joyfully while the church doors are wide open for the brief visit of the "Blessed Virgin", which will be repaid with a prayer of entreaty to please Her. Later, almost at running pace, with the tireless papa-Yiannis ceaselessly chanting hymns to Her grace leading the way, we take the uphill footpath to Kato Petali. As we walk, the whole of nature is silent, holding her breath so as to be better able to hear the words chanted without interruptions by the hasty crowd of people. A group of tourists, awestruck and respectful, moves to the edges of the unpaved footpath to let us pass, unaware of the "holy" intentions of the crowd.

On entend des vœux jaillir de toutes les bouches : «Qu'on soit en bonne santé! À l'année prochaine!». Les cloches de l'église principale ne cessent de sonner allègrement. Ses portes sont grandes ouvertes en attendant la brève visite de la «Megalocharis», la Sainte Vierge faiseuse de bienfaits, qui vont la récompenser et la remercier avec une litanie. Puis, en courant presque, avec en tête l'infatigable pope Yannis qui ne cesse de psalmodier en sa gloire, nous prenons le chemin qui monte en direction de Kato Petali. Tandis que nous marchons, la nature semble se taire. Il semblerait qu'elle retient sa respiration pour mieux entendre les paroles de cette troupe pressée qui psalmodie sans relâche. Un groupe de touristes, avec crainte et pitié, se pousse sur le bord du chemin de terre, afin que nous puissions passer, sans connaître le but «sacré» de la foule.

Μαρουλένια

Μια φορά & ένα καιρό, πριν πολλά πολλά χρόνια, γεννήθηκε ένα μικρό, παραμυθένιο μαγαζάκι που το ονόμασαν "Μαρουλένια".

Η Μαρουλένια, με πολύ γούστο & μεράκι γέμισε με φανταστικά χειροποίητα κοσμήματα ελληνικών δημιουργών & πολλά ακόμη αντικείμενα που ξεχωρίζουν!!

Ελάτε κι εσείς να ζήσετε στη Μαρουλένια το δικό σας παραμύθι!!!

Maroulenia

Once upon a time, a good many years ago, a little fairy shop was born and was named "Maroulenia".

Maroulenia, was filled with amazing handmade jewellery from Greek artists and many more items that stand out!

Come and live your fairytale in Maroulenia!

Driving directions
Πώς θα έρθετε

Googlemaps application is required to be installed at your smartphone.
Χρειαζόμαστε την εφαρμογή googlemaps εγκατεστημένη στο κινητό σας.

Apollonia comercial paved alley, Sifnos | E: maroulenia81@yahoo.gr
Κεντρικό Στενό Απολλωνίας Σίφνου | T: (+30)2284033630, 6999901982

Μετά το Κάτω Πετάλι, σειρά έχει ο οικισμός του Αϊ-Λούκα, του Αρτεμώνα, της Αγίας Άννας και του Άνω Πεταλιού. Σε κάθε τόπο προορισμός το κεντρικό εκκλησάκι του. Παντού το ίδιο σκηνικό- άνθρωποι που θέλουν να μας τρατάρουν, να μας ξεδιψάσουν και να μας φιλοξενήσουν για λίγο στην εκκλησία τους. Πιστοί που θέλουν να κουβαλήσουν την εικόνα, να δεχτούν λίγο από τη χάρη Της. Κάποιοι περιπατητές φτάνουν μπροστά από τα σπίτια τους και σταματούν εκεί, κατάκοποι από το πολύωρο περπάτημα κάτω από τον καυτό πια ήλιο. Μα είναι και άλλοι- ξεκούραστοι εκείνοι- που σμίγουν μαζί μας. Η Παναγία σίγουρα δεν θα πάει ασυνόδευτη στην κεντρική εκκλησία της Απολλωνίας.

Μετά από πέντε ώρες περπάτημα φτάνουμε στον κατάμεστο από κόσμο Άγιο Σπυρίδωνα -την κεντρική εκκλησία της Απολλωνίας. Οι πιστοί, όλοι με τα γιορτινά τους, κάνουν ουρά στο στενό της Απολλωνίας και παραμερίζουν για να περάσει η εικόνα με την απλοϊκή αλλά ευλαβική συντροφιά της. Μπροστά ο παπα-Γιάννης με το λιτό μαύρο ράσο του και τη μάτσα (το ξύλινο, συχνά αυτοσχέδιο, μπαστούνι) στο χέρι. Από πίσω εμείς, σκονισμένοι και ηλιοχτυπημένοι, παραδίνουμε, υπό τους ήχους της μπάντας, την εικόνα της Χρυσοπηγής στους πατέρες, οι οποίοι μας περιμένουν στο κεφαλόσκαλο της εκκλησίας.

After Kato Petali, the hamlet of Ai-Loukas is next, then Artemonas, Ayia Anna and Ano Petali. In every location, the destination is the central church. The scene is the same in each case: people wanting to treat us with food, to help us with our thirst and to host us in their churches for a little while. The faithful who wish to carry the icon and receive some of Her grace. Some of the walkers reach their homes and stop there, tired out by the many hours walking under what was now a very hot sun. But there are others as well, - these ones are well rested - who join our group. The Panayia will surely not reach the central church of Apollonia without an entourage.

After five hours walking, we reach the church of Ayios Spyridon, the crowded central church of Apollonia. The faithful, all dressed in their festive best are queuing up in the steno of Apollonia. They open up a path for the icon to pass through with the simple but reverent band following it. Papa-Yiannis leads from the front in his austere black robes and his matsa (a wooden walking stick, often self-crafted) in his hand. We follow behind, dusty and sunburnt. As the band plays, we deliver the icon of Chrysopigi to the priests waiting for us on the doorstep of the church, all dressed in their festive vestments, which

Après Kato Petali, vient le tour du hameau d'Ai-Loukas, puis celui d'Artemonas, d'Agia Anna et d'Ano Petali. Pour chaque lieu, la destination est sa principale petite église. Le même scénario se répète partout. Des gens voulant nous offrir à manger, quelque chose pour éteindre notre soif, pour nous accueillir et pour nous offrir un peu l'hospitalité dans leur église. Des fidèles qui veulent porter l'icône et recevoir un peu de sa grâce. Quelques promeneurs arrivant devant leur maison, s'arrêtent là, harassés par la longue marche sous un soleil de plomb. Mais il y en a d'autres, qui ne sont pas fatigués, qui se rejoignent à nous. Il est certain que la Vierge n'ira pas toute seule à l'église principale d'Apollonia.

Après une marche de cinq heures, nous atteignons Agios Spiridonas, l'église d'Apollonia qui est pleine à craquer. Les fidèles, tous dans leurs habits du dimanche font la queue dans la ruelle d'Apollonia et s'écartent pour laisser le passage à l'icône sainte et à cette foule de gens simples et dévots. À l'avant, le pope Yannis, avec sa sobre soutane noire, et tenant sa cane, sa matsa (en bois, souvent artisanale). Et à l'arrière, nous tous couverts de poussière et brûlés par le soleil, nous présentons, sous les sons de la fanfare, l'icône de Chrysopigi aux popes qui nous attendent avec leurs habits sacerdotaux qui ont l'air encore plus brillants sous le soleil de midi.

PHOTO | ANNA GRAIKOU

Η αποστολή μας όμως δεν τελειώνει εδώ. Μετά την επίσημη λειτουργία, η εικόνα θα έρθει και πάλι στα χέρια μας. Πρέπει να τη συνοδέψουμε και στους υπόλοιπους οικισμούς. Τα Εξάμπελα, η Καταβατή και ο Ελεήμονας έχουν την τιμητική τους.

Συνεχίζουμε την περιπλάνησή μας μέσα στα στενά δρομάκια των οικισμών επισκεπτόμενοι τους πολιούχους αγίους και όχι μόνο. Κάπου στον Ελεήμονα, λίγο πριν τον γυρισμό μας στον Άγιο Σπυρίδωνα όπου θα παραδώσουμε την εικόνα, ο παπα-Γιάννης μας ενημερώνει ότι η εικόνα πρέπει να επισκεφτεί το σπίτι κάποιων γερόντων που δεν μπορούν να βγουν έξω...

Τίποτα πια δεν με εκπλήσσει! Ούτε που η Παναγία η Χρυσοπηγή, η προστάτιδα του νησιού μας που τα θαύματά της μνημονεύουν οι ντόπιοι, θα επισκεφτεί ένα σπίτι ούτε που ο παπα-Γιάννης, έχοντας περπατήσει επτά ώρες και ψέλλοντας από το προηγούμενο απόγευμα, έχει το κουράγιο κ

But our mission does not end here. After the official service, the icon will come once more into our hands. We have to accompany it to the other neighbourhoods and hamlets: Exambela, Katavati and Eleimonas all have pride of place.

We continue our wondering through the narrow streets of the hamlets, visiting the patron saints of each place and more. Somewhere at Eleimonas, a little before we turn back for Ayios Spiridonas where we will deliver the icon, papa-Yiannis informs us that the icon has to visit the houses of some old people who were unable to come out...

Nothing surprises me anymore! Neither the fact that Panayia Chrysopigi, the patron saint of our island, the miracles of whom are commemorated by the locals, would be visiting a house, neither the fact that papa-Yiannis would have the appetite and strength to do it, after having walked for seven hours straight and having chanted all through the night before.

Cependant, notre expédition ne s'arrête pas là. Suite à la messe solennelle, l'icône, de nouveau, est entre nos mains. Il faut l'accompagner dans les autres villages. L'Exambela, la Katavati et l'Eleimonas ont leur place d'honneur.

Nous continuons notre déambulation à travers les ruelles étroites des villages, en visitant les divers saints patrons et les autres. Quelque part à Eleimonas, un peu avant notre retour à Agios Spiridonas où nous devons rendre l'icône, le pope Yannis, nous déclare que l'icône doit aller dans une maison où il y a des personnes âgées qui ne peuvent pas sortir dehors...

Plus rien ne m'étonne! Ni que la Vierge de Chrysopigi, la protectrice de notre île dont les miracles sont commémorés par les autochtones, rende visite à une maison, ni que le pope Yannis, lequel a marché plus de sept heures et psalmodié depuis l'après midi précédent, ait le courage et la force de le faire!

Soulis

ACCOUNTANTS

Λογιστικό & Φοροτεχνικό Γραφείο

📍 Απολλωνία, Σίφνος

☎ 22840 33040

📠 22840 28991

✉ soulissf@otenet.gr

📍 Λιβάδι, Σέριφος

☎ 22810 52238

📠 22810 51938

✉ soulis2@otenet.gr

Γιάννης Κοντός
Giannis Kontos

Γεννήθηκα στη Σίφνο το 1991. Η φωτογραφία δεν υπήρχε στη ζωή μου μέχρι το 2011 που έπιασα την πρώτη φωτογραφική μηχανή στα χέρια μου. Αυτό ήταν! Ο έρωτας ήταν κεραυνοβόλος. Το ιδιαίτερο φως και η φυσική ομορφιά της Σίφνου μέσα από το φωτογραφικό φακό μετέτρεψαν έναν απλό έρωτα σε σχέση ζωής. Στα άμεσα σχέδιά μου είναι να μην αφήσω εκατοστό της Σίφνου που να μην να το αποτυπώσω με την μηχανή μου, να μην το «παγώσω» στο χρόνο, να μην σας το δείξω μέσα από τα δικά μου μάτια...

I was born in Sifnos in 1991. Photography was not part of my life until 2011 when I got hold of my first camera. That was it! Love at first sight. The special light of Sifnos and its natural beauty through the camera lens turned a simple love affair into a lifelong relationship. My plans for the near future are to capture each and every centimeter of Sifnos with my camera, to “freeze” it in time, to show it to you through my eyes...

Je suis né à Sifnos en 1991. La photo n'existait pas dans ma vie avant 2011, lorsque j'ai pris pour la première fois un appareil photo entre les mains. Et voilà! C'était comme un coup de foudre! La lumière particulière et la beauté naturelle de Sifnos à travers l'objectif ont transformé un simple amour en relation de vie. Dans mes projets d'avenir, j'ai l'intention de ne laisser aucun coin de Sifnos sans être photographié, sans qu'il soit «geler» dans le temps, ou sans l'avoir montrer à travers

Stuart Carduner

Πρωτοήρθα στη Σίφνο το 1978 –ένας φωτογράφος που βρήκε τη μούσα του. Για είκοσι χρόνια επέστρεφα συχνά για να τραβήξω φωτογραφίες και να εντυπωθήσω στη ζωή του νησιού και των ανθρώπων του. Μετά άλλα είκοσι χρόνια μακριά από τη Σίφνο! Τώρα επέστρεψα, συνεπαρμένος και πάλι από τη μαγεία του νησιού, για να μοιραστώ επιτέλους το πώς βλέπω τη Σίφνο σε ένα φωτογραφικό λεύκωμα

Came to Sifnos in 1978- a photographer finding his muse. Returned often for twenty years, photographing and sinking deeper into the island and its people. Then twenty years away! Now returned, again entranced by its magic and finally offering my visions of Sifnos in a book of photographs. .

Je suis arrivé à Sifnos en 1978, photographe découvrant sa muse. Pendant vingt ans je lui ai rendu visite régulièrement, photographiant et me plongeant plus profondément dans l'île et ses habitants. Puis vingt ans se sont écoulés, loin de Sifnos! Maintenant je suis revenu, à nouveau fasciné par sa magie et avec le désir d'offrir enfin mes visions de Sifnos dans un livre de photographies.

Παντελής Αγιουτάντης
Pantelis Agioutandis

Κατάγομαι από τη Σίφνο. Οι πασχαλινές και καλοκαιρινές διακοπές στο νησί, ποτέ δε μου αρκούσαν για να τη χορτάσω. Από τη μία οι παραδόσεις της, από την άλλη ο κόσμος της καθώς και ο ποιητικός τρόπος ζωής, με έκαναν να απαρνηθώ οριστικά την Αθήνα. Ασχολούμαι με το γεωπονικό αντικείμενο και ενίοτε... συμμετέχω στα κοινά της σιφναϊκής μουσικής παράδοσης!!!

I am from Sifnos. The Easter and summer holidays on the island were never enough for my satisfaction. On the one hand it traditions, on the other hand its people and the quality of its way of life, made me renounce Athens definitely. I work as an agronomist and, from time to time, I participate in the musical tradition of Sifnos!!

Je viens de Sifnos. Les vacances de Pâques et celles d'été n'ont jamais été suffisantes pour en être rassasié. D'un côté ses traditions, de l'autre ses habitants, ainsi que la qualité de son mode de vie, m'ont fait définitivement renoncer à Athènes. Je travaille dans l'agronomie, et parfois... je participe à la tradition populaire et musicale de Sifnos!!!

Τάκης Καπασάς
Takis Kapassas

Η σχέση μου με την Σίφνο ξεκινά από το καλοκαίρι του 1973, όταν την πρωτοεπισκέφθηκα καλεσμένος από τον παιδικό μου φίλο Στέλιο. Η σχέση με το νησί έγινε σχέση ιδιαίτερη και εξελίχθηκε σε παντοτινή αγάπη. Πολλά έπαιξαν ρόλο. Ο έρωτας της εφηβείας, το νησί, η θάλασσα, η αλμύρα, οι άνθρωποι του νησιού, η κουλτούρα της Σίφνου. Ιδιαίτερα το Κάστρο και η Σεράλια είναι η προσμονή, το φώς και οι εικόνες, που γεμίζουν τις μέρες όλου του χρόνου.

My relationship with Sifnos began on summer 1973, when I first visited my childhood friend Stelios who had invited me. This relationship between me and the island became very special and flowered into an everlasting love. Many factors contributed to this. A romantic teenage love, the island itself, the sea, saltiness, islanders, Sifnos' culture. Especially Castro and Seralia represent to me anticipation, light and images filling up all the days of the year.

Ma relation avec Sifnos commence l'été 1973, quand pour la première fois j'ai visité l'île. J'étais invité par Stélios, mon ami d'enfance. Mon rapport à l'île, fut un rapport tout particulier, puis il est devenu un amour éternel. Plusieurs choses ont joué un rôle à cela. Mon amour d'adolescence, l'île, la mer, la salinité, les gens de l'île, la culture de Sifnos. Surtout Kastro et Séralia qui sont l'attente, la lumière et les images qui remplissent mes journées, tout au long de l'année.

Γιώργος Ζαμπέλης
Giorgos Zampelis

Γεια σας! Είμαι ο Γιώργος. Ένας πελαργός με έφερε στη Σίφνο κάποτε. Εδώ και μερικά χρόνια, έχω πάρει τα όρη και τα βουνά για να γνωρίσω τον τόπο μου! Χαρά μου είναι να μοιράζω πληροφορίες, από μονοπάτια έως μπαράκια. Δεν μπορώ να σας πω που θα με βρει κάποιος, παρά μόνο τι μπορεί να κάνει κάποιος στο νησί μας.

Hi there! I am Giorgos! Once upon a time a stork brought me to Sifnos! For the last few years I have been roaming the mountains and the beaches so that I get to know my land! It is my pleasure to share information on a wide range of topics, from paths to bars. I cannot tell you where you will find me; I can only say what you can do on our island.

Bonjour! Je suis Giorgos. Autrefois, une cigogne m'a amené à Sifnos. Cela fait quelques années que je traverse monts et montagnes, afin de tout connaître de mon île! Mon plaisir est de partager tous les renseignements possibles, soit sur un sentier soit sur un bar, tout quoi! Je ne peux pas vous dire où me trouver, mais je peux vous dire, ce que quelqu'un peut

Μαρία Κεραμιδά
Maria Keramida

Με τη Σίφνο γνωριστήκαμε το καλοκαίρι του 1986. Δεν ξετρελάθηκα, η καρδιά μου ήταν δοσμένη σε άλλο νησί. Όμως, όλο ξαναγύριζα για να την γνωρίσω σε φίλους και αγαπημένους. Πολλά άλλαξαν από τότε, η σχέση μου με τη Σίφνο όμως έμεινε σταθερή. Σε λίγο θα βρεθεί και σε κάποιο σενάριο μου ή σε κάποιο μυθιστόρημα...

With Sifnos we met in the summer of 1986. It was not love at first sight; my heart was given to another island back then. But I kept coming back to introduce Sifnos to my friends and loved ones. Much has changed since then. However, my relationship with Sifnos remained stable. Someday soon it might as well appear in a script or a novel of mine.

J'ai fait la connaissance de Sifnos en été 1986. Je n'ai pas été séduite toute de suite, car mon cœur appartenait à une autre île. Mais j'y suis revenue pour la faire connaître à mes amis, et à mes êtres bien aimés. Depuis, beaucoup de choses ont changé, mais ma relation avec l'île est restée solide. Il se peut très bien que prochainement, elle se retrouvera dans l'un de mes scénarios, ou dans l'un de mes romans.

Άννα Γραικού
Anna Graikou

Ζωή ανάμεσα στο μπλε του ουρανού και στο μπλε της θάλασσας. Ζωή ανάμεσα στα στενά δρομάκια της Απολλωνίας, αφουγκράζοντας τον άνεμο που σιγοψιθυρίζει ιστορίες του παρελθόντος, μα κουβαλώντας συνάμα τον “αέρα” του καινούργιου. Ζωή που κάθε μέρα είναι διαφορετική. ...γιατί η Σίφνος ποτέ δεν είναι ίδια...

Living between the blue of the sky and the blue of the sea; living among the narrow streets of Apollonia, listening closely to the wind gently whispering stories from the past, but also carrying a breath of the new. Living differently every day ...because Sifnos is never the same...

La vie entre le bleu du ciel et le bleu de la mer. La vie parmi les ruelles étroites d'Apollonia, prêtant l'oreille au vent qui chuchote doucement, des histoires du passé et qui en même temps amène le «souffle» du renouveau. Une vie différente de jour en jour...parce que

Μαρίνα Βερνίκου
Marina Vernicos

Η Σίφνος είναι ένα νησί γεμάτο φως, όπου μπορεί κανείς να ανακαλύψει τον εαυτό του και να ταξιδέψει ειρηνικά πίσω στο χρόνο. Για μένα, είναι το πιο όμορφο νησί του κόσμου και μια αιώνια πηγή έμπνευσης. Είναι το νησί που μου έχει προσφέρει απλόχερα τις καλύτερες στιγμές στη ζωή μου.

Sifnos is an island full of light, where one can discover himself and travel peacefully back in time. For me, it is the most beautiful island in the world and an eternal source of inspiration. It is the island that has generously offered me the best moments of my life.

Sifnos est une île inondée de lumière sur laquelle on peut découvrir qui l'on est réellement et voyager agréablement dans le passé. Pour moi, c'est la plus belle île du monde, et une éternelle source d'inspiration. L'île, qui m'a offert généreusement

Γιώργος Βενιός
Giorgos Venios

Γεννημένος το 1994 και μεγαλωμένος στο νησί μου, τη Σίφνο, ανακαλύπτω μια άλλη αγάπη. Η φωτογραφία μπήκε ξαφνικά στη ζωή μου και με οδήγησε να αποτυπώσω σε κάθε κλικ την ομορφιά του νησιού μου και να την μοιράζομαι με όλο τον κόσμο.

Born in 1994 and raised on my island, Sifnos, I am now discovering a new love. Photography has suddenly entered my life and has driven me, with every click, to record the beauty of my island and share it with the whole world.

Je suis né en 1994, j'ai grandi sur mon île, Sifnos, où j'ai découvert un autre amour. La photo est soudainement entrée dans ma vie et m'a amené à chaque clic à capturer la beauté de mon île

Πολίνα Σίμου
Polina Simou

Αυτή είναι η Σίφνος για μένα... «Ο κήπος έμπαινε στη θάλασσα βαθύ γαρούφαλο ακρωτήρι Το χέρι σου έφευγε με το νερό να στρώσει νυφικό το πέλαγο Το χέρι σου άνοιγε τον ουρανό» Στίχοι Οδυσσεά Ελύτη, από τον δίσκο «Μικρές Κυκλάδες»

This is Sifnos for me... «The garden entered the sea a headland deep incarnations Your hand flowed over the waters to dress the ocean for a wedding. Your hand opened up the heavens» Lyrics by Odysseus Elytis, from the album «Mikres Cyclades»

Voilà ce que représente Sifnos pour moi... «Le jardin rentrait dans la mer le cap, un profond œillet Ta main partait avec l'eau étendre la robe de mariée en haute mer Ta main ouvrait le ciel» Paroles d'Odysseas Elytis du disque «Petites Cyclades»

Ευχαριστούμε θερμά τους
Elias & Emma, Roberto Ritter, Ανδρέα Ζαμπέλης, Βένια Καρολίδου, Γεωργά Σανάκη, Ισιδώρα Μαραγκουδάκη, Μαρία Δαρούσου, Νίκος Κακάκης, Πολιτιστικό Σύλλογο Σίφνου

Our sincere thanks to / Nous remercions sincèrement
Andreas Zampelis, Cultural Association of Sifnos/ l'Association culturelle de Sifnos, Elias & Emma, Filoktitis Salaminiotis, Georgas Sanakis, Isidora Maragkoudaki, Maria Darousou, Nikos Kakakis, Roberto Ritter and Venia

Ήσασταν εδώ!
Γνωρίζετε κάτι για εδώ!
Θέλετε να μοιραστείτε
κάτι από την εμπειρία σας!

You were here!
Do you know anything about this place!
Would you like to share
something from your experience!

Vous étiez ici!
Vous connaissez quelque chose de ce lieu!
Aimeriez-vous bien partager votre expérience!

PHOTO | GIORGOS ZAMPELIS

SHARE YOUR

TEXTS

Στείλτε μας τα κείμενα σας.
Γράψτε την εμπειρία σας
ή κάτι που γνωρίζετε για το νησί.
Δείτε το δημοσιευμένο σε κάποιο
από τα επόμενα τεύχη μας.

Send us your texts.
Write about your experience
or something you know about the
island. See it published in one
of our next issues.

Envoyez nous vos textes. Écrivez votre
expérience ou quelque chose que
vous connaissez concernant l'île. Il
sera publié dans un de nos prochains

PHOTOS

Στείλτε μας εικόνες που έχει
αποτυπώσει ο φωτογραφικό σας φακός
και θα θέλατε να τις δείτε τυπωμένες
στο You Are Here magazine.

Send us the pictures captured
by your camera which
ou would like to see printed
in the "You Are Here" magazine.

Envoyez-nous des photos prises par
votre objectif et que vous voudriez
bien voir imprimées dans le magazine
«You Are Here»

MOMENTS

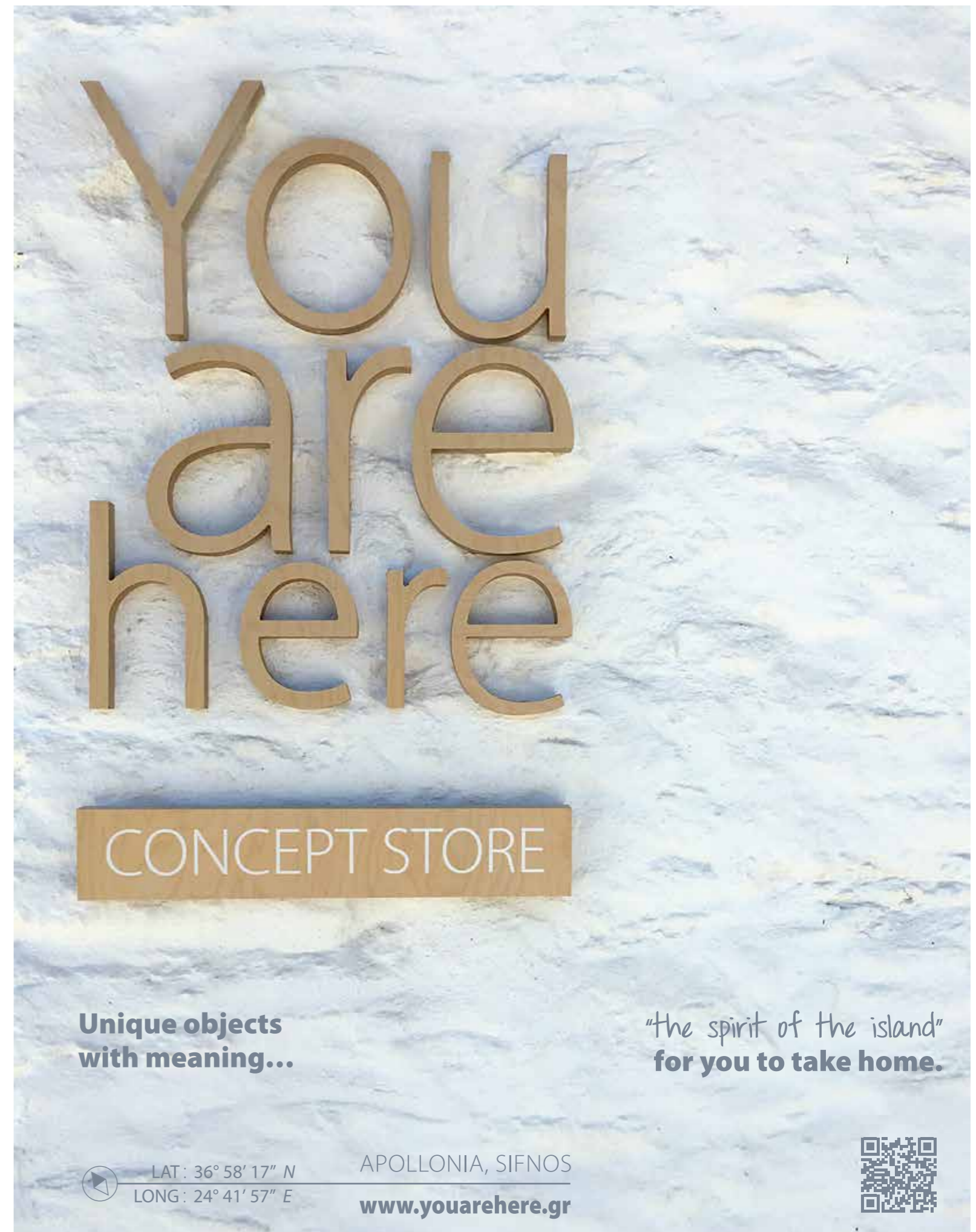
Στείλτε μας στιγμές από τις διακοπές
σας στο νησί και μια φράση, για να τα
φιλοξενήσουμε στις σελίδες μας.

Send us some of your moments from your
holidays on the island and one phrase, to
be inserted in our pages.

Envoyez-nous des moments de vos
vacances sur l'île ainsi qu'une légende,
pour qu'ils soient insérés dans notre
page Moments

www.youarehere.gr

FACEBOOK | You Are Here magazine
 INSTAGRAM | youareheresifnos

CONCEPT STORE

Unique objects
with meaning...

"the spirit of the island"
for you to take home.

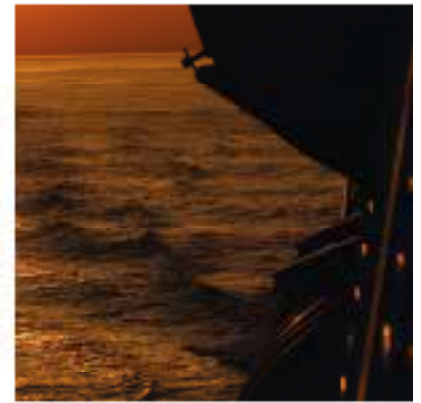
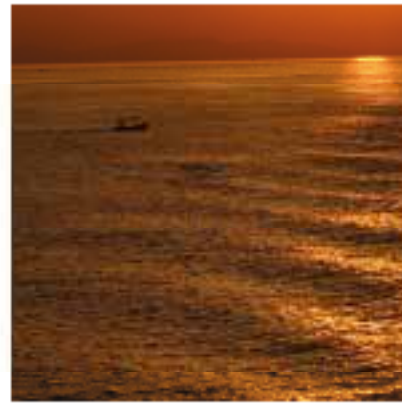
LAT : 36° 58' 17" N
LONG : 24° 41' 57" E

APOLLONIA, SIFNOS
www.youarehere.gr

**Your Speedway
to Cyclades**

AEGEANSPEEDLINES

SPEED RUNNER 3: PIRAEUS • SERIFOS • SIFNOS • MILOS

WWW.AEGEANSPEEDLINES.GR